ST-000-0

Anteckningsbok
ang. "möten"
1885–1889.

Nordman 34 Riddarg.

Kriminalavdelningen.

Anteckningsbok
ang. möten

1885–1889.

A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T U W X Y Z Å Ä Ö

Rapp. d. 14/5 1885

Det af Stockholms Socialdemokratiska klubb i dag anordnade mötet vid Lill-Jans öppnades kl. 3 e. m. af klubbens ordförande, Skomakaren Olsson, hvilken äfven utsågs såsom ordförande vid mötet. Skräddaren August Palm utlatade härefter i ett längre föredrag sin och klubbens protest mot det af riksdagen beviljade ökandet af beväringens öfningstid och grundskatternas afskrifning. Derunder ingick han i en skarp kritik öfver herr Statsministerns och Statsrådet Rydings, samt riksdagsmännen Liss Olof Larsson och Waldenströms yttranden i denna fråga. Ulom det han i viss mån sökte förlöjliga dessa personer och deras åsigter kryddade han denna sin kritik bland annat med spitsiga dumhufvud om Statsrådet Ryding och Gefleposten om Waldenström. I öfrigt innehöll hans tal som vanligt uppmaningar till arbetarne att sluta sig till Socialdemokraterna och i synnerhet att lemna bidrag till deras blifvande tidning.

Åtskilliga andra talare, bland dem hvenne herrar Lundberg och Alenius talade äfven i samma anda och såväl Palm som dessa syntes röna mängdens bifall. Mot herr Palm yttrade sig herr Fjellbäck, dock utan att vinna synnerligt gehör.

Omkring 500 personer, större delen arbetare bevistade mötet och ingen den ringaste oordning kunde märkas. – Mötet slutade kl. ½ 7 e.m.

Vid mötet närvoro, förutom undertecknad sex konstaplar från detektiva polisafdelningen.

Rapp. d. 25/5 1885. Wid Socialdemokratiska klubbens möte i går aftow i huset N:r 11 vid Ulvådersgränd å Södermalm afhandlades huvudsakligast frågan om det tillämnade tidningsföretaget.

De flesta talare och bland dem herr Fjellbäck ansågo dock att detta förslag borde uppskjutas till dess socialisterna vunnit flera anhängare och borde klubben derför tillsvidare nöja sig med att å utlysta möten agitera för sina idéer och under tiden verka för större spridning af tidningen Tiden hvilken hittills vore den enda tidning som mera opartiskt åtagit sig arbetarnes sak.

Mötet slutade kl. 11/11 e.m. och bevistades af omkring 50 personer.

Inga oordningar eller anstötliga yttranden förekommo.

H. N. Engnell

Rapp. d. 5/7 1885. Det af Stockholms Socialdemokratiska klubb i dag anordnade mötet i Friisens park å Kongl. Djurgården öpnades kl. 1/2 5 e.m. och bevistades af omkring 1000 personer.

En rätt lifflig meningsstrid uppstod mellan skräddaren August Palm å ena samt smeden Berg och herr Hall från Landsorten å andra sidan rörande socialdemokraternas tillämnade politik gent emot de s. k. liberales, hvarunder Palm genom sina kraftuttryck, hvilka dock ej voro anstötliga, synes vinna största gehör. Ett tjugutal af herr Palms anhängare enades slutligen om följande resolution:

Som de liberales politik medför farliga följder

för stat och folk, uttalar mötet sin lifliga protest mot densamma och förpliktar sig att kraftigt understödja den socialdemokratiska politiken.

Mötet slutade kl. 3/4 8 e.m. och bevistades af undertecknad jemte en öfverkonstapel och fyra konstaplar från detektiva polisafdelningen.

H. N. Engnell

Rapp. d. 19/7 85. Socialdemokr. klubbens möte vid Kiellgrens ideg öpnades af kl. 4 em. af klubbens ordf., herr Arenius, med en föreläsning öfver vigten af en sammanslutning mellan Skandinaviens arbetare, hvilket föredrag dock var så osammanhängande o. meningslöst, att någon klar uppfattning om hans syften svårligen kunde erhållas.

Herr Aug. Palm uppträdde härefter, som det syntes, endast för kompletterande af detta föredrag, dervid han lade synnerligt vigt på utrotande af nationalhögfärden o. de oriktiga begrepp om vår nations företräden framför andra nationer, som inlåras i skolorna, samt angaf religionen såsom största hinder för enighet mellan Skandinaviens Sveriges arbetare, dessa "djefvulska" satser om förnöjsamhet och tro utan förnuft, som af prästerna implantas, och som lära att, huru usel en menniskas lott än blifvit hon ändock skall vara tacksam o. öfvertygad om att det är med Guds vilja så skedt. Vidare rekommenderade han närlagda, af honom

ulzijna bracchyr o. uplaste den i den-
samma intagna arbetaresånyen; allt
under upprepade bifallsyttringar af
publiken, som syntes huvudsakligast
bestå af arbetare o. uppgå till omkr.
800 personer. Slutligen antogs på
Palms förslag o. utan att någon per-
son af skild åsigt upträdt följande
resolution:

"Mötet anser att en närmare
anslutning mellan Skandin. arbetare
måste vara det mål, hvartill de
böra sträfva såvida för dem på det
ekonomiska området gagneliga
resultat kunna uppnås."

Mötet slutades kl. 6 em.

Af Det. Afd:n närvoro undertecknad o. 3 konstaplar. Sthlm som ofvan

H. P. Engnell

Rapp. d. 7/12 85. Deraf Skrädaren Palm fick i går utlysta och afhållna diskotions möte i Vadstuga-landsteatern började kl. 3 och slutade kl. 6.20 e.m. och var besökt af 250 à 300 personer.

Mötet afslapp utan ordningar och an-togs på förslag af Fabrikör Ahlberg en resolution hvari mötet uttalade sin pro-test mot tidningen Fäderneslandet hvil-ken namngifvit flera af fackföreningar-nes centralkommitéer medlemmar och för-klarat att dessa såsom socialistiska bor-de från centralkommitén utestängas.

Stockholm som ofvan

H. P. Engnell

Rapp d. 22/3 86 Skrädaren Aug. Palms möte å Östermalmsteatern d. 22/3 86 som började kl. 4 e. slutade kl. 6 em. var besökt af omkr. 200 personer och fortgick utan ordningar.

Till ordförande utsågs Hansen.

Palm anser sig öfver ämnet "polisen och dess uppgift" framför Engelska och Danska po-lisens förfarande framför den Svenska polisen.

Palm yttrade sedan bland åtskilligt om Herr Polis-mästaren utan tadel afsåg underordnade polismän synnerligast öfver dem som egen-mäktigt modifivit den d. k. domen öfver dagens nyheter, de vid hans framhållande för-modan att "dagens nyheter" som var en rik tidning, mycket för att få "polisbetjä-narne" lärande för tidningens inkassen.

Därtill Palm uppmanade den meningsfulle i saken anmälde sig ingen vidare talare.

Stockholm som ofvan

L. Nerdahl

Rapp af Nilsson

Rapp d. 9/5 86 Samt talare vid mötet voro Hansen Eriksson Rudlander Olsson alias Jönsson och Palm Johansson Nordholm Sterky

Det af Socialdemokratiska föreningen, enligt anmälan, af Herr Sterky i gårafton i murareoch förening, 2 trappor upp i hu-set N:r 2 vid Mästersamuelsgatan, afhållna offentliga möte började kl. 7 39 och afslöts kl. 7 45, samt var besökt af 150 a 200 personer och fortgick utan ordningar.

Till mötets ordförande utsågs Sterky. Förhandlingarna inleddes af dansken Hansén, hvilken upplåste artiklar ur danska socialistiska tidningar angående oroligheterna i Belgien under sistlidne

Mars månad och försade Hansen social-
demokraterna från att hafva varit de
uppviglande och ledande häri, men för-
svarade det aktade uppropets berätti-
gande, dervid han yttrade: Jag försva-
rar icke stöld och mord, men det är helt
naturligt, att om jag hungrar så stjäl
jag och om någon vill frånta mig
hvad jag åtkommit så försvarar jag
det; Widare yttrade Hansén, att vid up-
rorets undertryckande alla soldaterna
skjutit i luften, hvaremot officerare och
underofficerare "de fege uslingarne" med
sina revolverar skjutit på folket, hvilket
bevisades deraf att alla de dåda blifvit skjut-
na med revolverkulor.

Hansen förordade socialistisk agitati-
on inom armeerna och yrkade, att sådana
upprar som i Belgien utan ledning och
organisation, endast försvagade arbetar-
ne, hvarför arbetarne borde lära sig inse
att socialdemokraterna sträfvan att
organisera inom det stora afgörande
slaget afhölls, vore den enda hvarför ar-
betarne borde sluta sig.

Hansen tillkännagaf att de penningar
som influtit vid mötet, skulle tillfalla en ar-
betare, hvilken låg på Sabbatsbergs Sjuk-
hus. Herr Eriksson förordade, att alla
tvåringsynglingar, då de af polisen
kallas till mönstring och vapenöfning
borde vägra att infinna sig, så att af-
ficerarne ginge gå ensamma ute på da-
gårdsgärdet och exercera.

Med anledning af Eriksson's yttrande,
att han icke ville vara med, då det gälde
mord, vapen och dynamit, yttrade Palm,
att socialisterna icke ginge vara så fädda
som Eriksson, utan ville han, Palm, tvärt
emot Eriksson, vara med när det gälde,
men ville han icke nu förvärda dyna-
miten, ty arbetarna i stad och på land,
borde först låta socialdemokraterna
starkt organisera sig och sedan de blifvit
starka skulle de fördra hvad de ville
hafva, och om de maktegande icke
godvilligt lemnade detsamma, så kunde ingen
hindra arbetarne att taga det, och komme
hela ansvaret härför att drabba de
maktegande; hänvisande Palm till, att
skulden för den stora franska revolutio-
nen nu allmänt lades på aristokra-
tien och icke på folket.

Det torde böra anmärkas att efter
mötets slut, trapporna till lokalen
saknade all belysning, hvarför passa-
gen i densamma, af den samlade folk-
hopen var förenad med fara.

Stockholm som ofvan
L. Stendahl.

Socialistmötet
i Henriksborgsbergen d. 13/6 86
Kl. 4 em.

Utgår

Det i tidningen "Socialdemokraten"
som 11 dennes annonserade offentliga möte
i Henriksborgsbergen utanför Vakoiks tull
började sistlidne gårdag kl. 5 e.m. och
afslutades kl. 6 e.m. Folksamlingen vid
mötet uppgick till omkring 400 personer.

Mötet öppnades af tapetserarn Norman
som framhöll de linder som i allmänhet
möta socialisterna, hvarvid utpekades 1:o
Kapitalisterna, 2:o medelklassen af skäl
att de ju ofta tänkte blifva kapitalister,
arbetarne, som saknade sammanhållning
och bildning, Godtemplarne, af afundsjuka
prästerna, som ju ofta hade fördel af gamla
"systemet" samt polisen hvilka vore drängar
åt kapitalisterna och på minsta vink dan-
sade som marionett dockor åt dessa.
2:o Tobaksarbetaren Larsson (Carlsson) f. sam-
manstämmande med Norman.
3:o En äldre person med namnet Eriksson
Godtemplare, att han som en arbetets
man, besökt åtskilliga föreningar, dessbland
godtemplar- och prästarföreningar, som
funnit dessa ej värda att beakta, hvaremot
han framhöll socialisterna såsom varande
de enda till hvilka arbetarne skulle sluta
sig; yttrande därjämte: "Hvad socialisternas
mål får man ju, dricka, skämta och tala
om Kungen och annat dåligt, blott man
ej gör alvarsam nit."
4:o En person vid namn Johansson (druckit)
höll tal om prestväldet och kapitalistväldet
och sade på, att detta var det värsta som
fanns och att de arbetade emot socialisterna
af egna fördelar.
Johansson uppträdde ytterligare tvenne
gånger, men hans tal voro bregellösa
och späckade med simpla svordomar.
5:o Nilström fördömde prästerna i allmänhet
och Lutherska läran i synnerhet.
6:o Söderberg, att han funnit kommunerna i
allmänhet men synnerligast i Westmanland,
der hans föräldrar voro bosatte, vara högst
klandervärda, när de i gifva hans föräldrar,
som äro fattiga, tillräckligt underhåll samt
framhöll såsom ett exempel på att verklig
att han en gång sett pig nödsakad att för en
person, som blifvit utarmad vid militär-
kompaniet, skrifva till Kronprinsen och
tigga denna pojke, som ej själf kunnat
försörja sig och på ärligt sätt, om hjelp.
7:o Skomakaren Lindqvist, att arbetarnes
bildning tillvägabringas af kapitalisternas och
andras, som tycka sig hafva nytta deraf, vore
undertryckt, utan kunde höjas om mycket
inom socialisterna komme att rådas, samt
framhöll tidningen "socialdemokraten" såsom
varande arbetarnes ende och rätte organ.
8:o Danielsson, att socialisternas motstånd
från kapitalisternas och arbetsgifvarnes sida
mot sorgfällig
vore helt naturligt, och att derom ej var något
att tala, utan att polismyndigheten f. n. stridde
med tystnadens vapen, och att socialisterna
annu icke kunnat utröna hvad Poliomästa-
ren bär i skölden.

Socialdemokratiska föreningens möte i Stadshagen den 14 juni 1885.

Det förbudna gårdag, efter tillkännagifvande i tidningen Socialdemokraten för den 11 dennes af Socialdemokratiska föreningen i Stadshagen anslagna mötet inleddes kl. 7½ e.m. af förre soldaten i Fältmusikkåren Bäckman med förslag till val af ordförande för mötet och blef en person med namnet Lindström sedd till sådan.

Dnerne upträdde inalles tre talare. Diskussionsämnet skulle enligt de anförda tillkännagifvandena vara arbetarne, sjukförsäkringarne och politiken.

1:o Talaren Bäckman framställde arbetarnas nöd och elände samt förslog såsom hjälpmedel åtgärder att arbetarne skulle bilda fackföreningar och att desse skulle sluta sig till socialdemokratien, men arbetarne måste själfva taga sin sak om hand, ty af kapitalisterna kunde man ej vänta sig någon medlidsamhet. Det vore dock ej socialdemokraternas mening att åvägabringa sina reformer genom blodiga revolutioner, så mycket mindre som soldaterna, säsom hjelpa arbetarne, förmins ej skulle draga svärdet mot dem. Så länge frihet, jemlikhet och broderskap ej vore nådde ville han predika krig mot öfverklassen. Den nuvarande samhällsinstitutionen vore skapad med kanonerna där och municerad

Stockholm som ofvan
Lars Lindahl
Sixten Jonzon

Vidimeras
B. Solmer
C. G. Sahlin

skrik: socialdemokratien skulle genomföra sina reformer med det fria ordet.

Tankeman upptrådde 2:ne gånger.

Vi Arbetare måsj arbetarnes ställningar under öfvergången, En jordarbetare t:ex. anses ej hållen som människa utan som "knöl". Derpå hade han sjelf, som var jordarbetare, rönt bevis. I skolan hade man predikat och inplanterat hat mot många nationer, och han hade i anledning deraf i sin barndom ofta fruktat, landet öfver skall jag klämma på käften. Han anförde som bevis på arbetarnes förnedring, att arbetare finnas som tagga värfning till regementen eller gå in vid polisen (utelemnade i en hop, antydande detta som något onödigt och beskäftigat af en förädlerna, att så verkligen vore förhållandet, ej mån de vore besjälade af intresse för sådana befattningar utan när de fruga det bättre). Han uttalade sitt ogillande deröfver att de voro omringade med vakt "precis som brottslingar", ehuru ingen druckenskap fanns bland mötesdeltagarne, men att ingen polis fanns längre bort, der man söpe och slogs. Vid sina vandringar i landet hade han vid ingendera tillfälle i Upland fått vika, att ingaren af sagda egendom afsked af Arbetare när de ej kunnat åtaga sig betala afbetalningarna fastän de ända anmodan ibland jordan i ungefär 8 års i anledning deraf fått ligga i tagevall och Gräsan nätt

nu ner på marken. Detta såsom ett bevis på jordegarnes godtycke och orättvisa.

Vidare hade en del godsegare för att kunna motionera sig med jagt för sig förbehållit vida jagtmarker, hvilka odlade skulle skänka föda åt tusen tals människor, ja han hade ute å marke sett ansvag så hyfsande fågelbyten marke, får ej beträdas, något ovanligt, då marken var allas tillgänglighet. Man hoppades dröja att på sjukande missförhållanden nu snart skulle höjas och att början derstill vore gjord: ty då reaktionens män darra, är detta ett tecken att det är början till (Han hade uppmanat i tydlig afsigt att hindra talarne från att säga hvad de ville) förbättringar vore synd att inga fullbord.

Han ansåg förhållandet i många fall vara bättre i Upland än i Sverige.

Den blef man ej biträdd för fyllen och om man blef berusad skatt, var man hänvisad till fängelset och sjukvård under 10 år. I Sverige skulle bränvinet länge sedan hafva varit förbjudet om ej bränvinsskatten och deraf flytande inkomster varit. Arbetarne borde sjelfva taga sin sak och ej låta sig köras af skurkar. Han inlände till öppet i Bodennans förslag rörande bildandet af fackföreningar och sina anslutning till socialdemokratien.

Lundblom upptrådde 2:ne gånger.

Sv. Lindqvist menade att sparsamheten vore något medel mot landet. Om man begagnade en mån till dess den var ut-

sätten hur skulle det ju skräddarne e. Om arbetarne off sparsamhetsskäl försakade tobak, cigarrer öl m.m. skulle tusentals af dem som annars skulle kasta sysselsättning med producerande af sådana artiklar ju miste sin arbete och komma på bar backe. Men derpå hade ej sparsamhetsprofetarna tänkt. Kapitalet skade sådant inflytande att man efter en kapitalist springer så att hungan hänger ur munnen. Han beskylde statsmän och politiker att ej fästa afseende vid medlen för genomförande af sina planer och spikat ända tillbaka till den i gamla testamentet omtalade Simon, som kastat sin stenkast i håret och som berättat dem samma, då en gosse under lönnen af klippt hans hår. Han hade misstänkt mint under fund hur den egentliga meningen med denna berättelse och förklaring att den asyftade gossen var ej Simon utdelas omtyckt och vanärad, utan att han, ej Simons motpart använd som spion, emmit Simons förbrände och fått veta hans planer samt meddelat dem Simons motparti och att denna, medvetet vänt bort sin, allt ifrån den tid då hans planer kände af hans motparti. Bevänningen tillvägar med de tre hårsen, säger en tysk statsman skall ha betydde, att han pläga använda sig af tre slags politik. En var han reaktionär, en liberal än socialdemokrat, och han gynna

finde allt sina planer genom några af dessa politiska partier. Arbetsgifvarne hade tagit sig för att pröva arbetsförmåga mellan socialdemokrater och i sådant fall ej mottaga dem samt löfvat att lönnja dem. Genom tilldandet af fackföreningar och dessas anslutning till socialdemokratin, som fördigt förorsakt skulle arbetsgifvarne motarbetas att af sådan anledning ej ge någon arbete, när i sådant fall socialdemokraterna ej skulle tillåta någon arbetare att vara hos honom.

Fängelser, försörjningsanstalter och fattighus vore öfverfyllda af i allmänhet goda och bra människor. De, som stjäla för tillfredsställande af sin hunger, emedan han ej fått bröd tillräckligt, och på detta sätt komma de flesta kommit på straffpackstallerna, medgifvande han dock att åtskillnes, emellan dessa utgjorde ett ringa antal. Han fann det orätt, att fängelsestallen beröfva många arbete, ehuru mindre skulle tillåtas konkurrera med andra arbetare.

Slutligen uttalade denne fängelsepräst. Fr. Akerhielm emellan nationalkaraktär vara ett öfverklasshet, ett egenthat ej ett hat mellan folken. Bland svenska arbetare vore i motsatts mot andra fallet vore i andra land ett för arbetarnas sak skadligt öfversittari rådande. Den ene arbetaren ansåge sig bättre än den andre och kände

sig bättre än den andre och kände sig genast att tala med honom. I Tyskland är ju arbetare i allmänhet och konstnärer i sällskap med varandra, men i Frankrike och Belgien är det tvärtom. Där är det bara i undantagsfall som en hantverkare umgås med en konstnär. I Sverige är det åter andra förhållanden. Där har arbetarna ingen representant i riksdagen. I andra länder sammanslöt sig militär och civila.

Socialdemokraterna kunde ej hindra arbetarnas mod. Om man talade arbetare, hade man ej mera för det än om "knapp" kunde mängden gärna göra den mycket ära, men man skulle få arbete och mat att äga något. Han ansåg att ingen borde utbetalas från socialistföreningar utom "lathundar" i den fanatiske läsare.

Åpen Aftonstund upptädde denne gång.

5:o Konsulen Pedersen förklarade, att hans tal ej skulle äga utmärket av en sådan förnedrande och tankelöshet som en professor, men så hade han ej haft tid att till hälgen och ej hunnit bereda sig.

Han protesterade, att man upsatte gendarmer och trängbataljoner för att spärra, men skrapade han, som är ombering och vetter det i åren ministern. Det vore på sin tid att ropa: vakt i gevär. Arbetarne hade ej en människa mördig tillvara. De kunde ej ens ingå i föreningar af brist på medel till afgifter. Han önskade att mänt rösträtt för att få bra representanter och förnedrade socialdemokratiska politiken som den är. Socialdemokraterna borde ej hylla sig till de liberala och vara vänsterns åtlöne. Förderbem, som upträdde 2ne gånger höjde sig mera till fället att hit ingå kommunen, hvilken han sade sig "hoppas få" från bataljonen som ett parlamentariskt ämne på önskade.

Å Konrikessen meddelade, att politiglikare här i Helsingfors nu de tänkte att de, om lätta mäjor sig med mindre betalningar. Han hade en gång vid besök hos Doktor Berg å Kungsholmen fått en meddelad i halsen blifvit bemött med skämningar, då han skrattat sig förgäga, men Doktorn borde se honom i halsen innan han skref recepten. Han framhöll nyttan af fackföreningar och uppmanade arbetarne att ej sina hvilkå ofta skett af mästare med dryga tillmälen och sina kamrater med löfte att ej omtala det för dessa. Åpen Gemenma ansåg troligt hans mening socialistiskt skämmade, men de hade ej råd att betala inträdesafgifter till föreningen. Som bevis på den bedrift landet nådande lyckan anförde han, att personer gamla den användde gummiringar kring hjulen på sina åkdon. Om med dessa åkdon, som gingo tyst, förekom någon olycka borde nedsmittat. Han ansåg dessutom tidningspressen dålig och beklagade den för att då fråga är om något ofördelaktigt, utsätta arbetares

ej ikeks namn.

Afton Henriksson upträdde 2:ne gånger
F. Malmlund framhöll arbetet som
källan till all rikedom. Men arbetarne
ske komma aldrig ur fläcken, om man
ej befattade sig med politiken ab om-
fattade socialdemokratin, det bäst or-
ganiserade och på vetenskaplig
grunder hvilande statssystem. Med 24
års ålder tages kanken bort genom religia
neu. Den första socialdemokratiska la-
de upträdt för 19 år sedan.

F. Andersson Carlsson ansåg samhälls
institutionerna vara felet till arbetarnes
elende, ej arbetarnes sjelfve. Man ytbrands
bort med Bordanus, som säga: om de
ej har pengar till böter får de gå i
fängelse.

F. Berglund (Augustus) fann det vara
nödvändigt att påstå, det gräsen plats vore
hemmet. Som ett bevis på gräsens hjelp-
lösa ansåg han en flicka försörjdes
beskrifning öfver dessas uppförande
i Kommunens dagar. Man uppmanade
männen att öfven arbeta på hindrande
af ställningen för gräsen, som religio-
nen så skändligt bedragit.

På förslag af ordföranden vardes
mötet om antagande af en resolution af
hvilken innehållet, att man borde
bilda arbetareförbindelser, som
skulle omfatta socialdemokratin och
dessjunnen stå i förbindelse med arbetar-

ne i hela världen.

To: Efter resolutionens godkännande upp-
trädde en person med namnet Ryland
och framställde i ett långt anförande
de en hjelt smälning af klandet bland
arbetarne.

Mötet slutades kl. 7 em. o var besökt
af omkring 200 personer.

En röd fana med inskrift: Frihet,
jämlikhet, broderskap var planterad
på platsen. Stockholm som ofvan

L. Svendahl

B. Palmer

Socialistmötet i Henriksborgs-bergen d. 17/6-86 kl. 4 e.m.

På grund af särskild order får härmed afgifvas rapport angående det till tidningen "Socialdemokraten" den 4 denne annonserade offentliga mötet i Henriksborgsbergen, uti anförd Tjurkstuga inom Stockholms län. Mötet började kl. 5 e.m. samt var besökt af omkring 200 personer.

Diskussionerna öppnades af kapitalisten Norman. Denne framhöll de hinder hvilka i allmänhet mötta socialisterna i deras strafvandan samt förklarade deras hufvudsakliga fiender vara:

1:o Kapitalisterna, 2:o medelklassen, emedan dessa sjelfva tänkte blifva kapitalister, 3:o arbetarne på länge dem saknade sammanhållning och bildning, 4:o Gårdtemplarne, af grundsjuka, 5:o prästerna, ifrån dessa hade förr del af gamla systemet samt slutligen 6:o polisen, hvilka säges dragas af kapitalisterna och på

minuts vink dansade som marionettdockor åt dessa.

Vidare uppträdde följande talare:

1:o Tobaksarbetaren Carlson eller Carlsson, som instämde i Normans yttrande.

2:o En äldre person vid namn Eriksson (goodtemplare som Gudedalen) ansåg han, som är en arbetets man, besökt åtskilliga föreningar, deribland goodtemplare- och arbetareföreningen, men funnit dessa ej värda att beaktas och att socialisterna voro de enda till hvilka arbetarne borde sluta sig. Under talet följdes följande yttrande: "Ring socialisternas mål får man gå, dricka, skämta och tala om kungen och annat dåligt blod man i sig per dygnet ut."

3:o En person vid namn Johansson, som sympatiserade var drucken. Denne ordade och prästerskapet och Kapitalistväldet och förklarade under svordom, att detta voro det värsta som fans och att prästen och Kapitalisten arbetade emot socialisterna för egna fördelars skull.

Bemälte Johansson uppträdde ytterligare två gånger, men hans tal (sammanhängande och uppfattade med mustiga uttryck och simpla svordomar.

4:o Skjöldström som fördömde prästerna i allmänhet och Lutherska kyrkans synnerhet.

5:o Söderlund. Denne klandrade Kommunerna i riket och mest de i Westmanland, när hans föräldrar voro de bästa och i fattiga omständigheter ej tillräckligt underhåll samt framhöll såsom ett exempel på det dåliga tillståndet, att han en gång sett sig nödsakad att för en person som blifvit utskrifvad vid militärkompaniet skrifva åt Kronprinsen och tigga denne pojke, som ej gick kunnat förtjena sitt bröd på ärligt sätt, om hjelp.

6:o Skomakaren Lindqvist. Klan ansåg att arbetarnes bildning motarbetades af Kapitalisterna och andra, som ägo sig hafva nytta deraf, men att detta afhjelpas om enighet inom socialisterna kommo till råder, ehuru framhöll tidningen "socialdemokraten", såsom varande arbetarnes enda och rätta organ.

7:de Danielsson: att motståndet från Kapitalisternas och arbetsgifvarnes sida vore helt naturligt och att derom ej vore något att tala, men att polismyndigheten t. ex. ströde med tystnadens vapen och att socialisterna ännu icke kunnat utröna hvad polismästaren bär i sköldens.

Förre krälsningssoldaten Bäckman uppträdde härefter och begärde penningar till tidningen "socialdemokraten".

Ordföranden Norman afslöt mötet med framställande af ett program om jemlikhet och broderskap, strid mot Kapitalisterna, arbetsgifvarne och prästerna samt skolbildningens hvilande för arbetarne.

En rödfana med inskrift "Frihet, jemlikhet och broderskap" utvecklades vid yttrandet nedanför Kinnickskorgsbergen utan för mötets öppnande och hopvecklades efter det ordföranden Norman framställt sitt förutnämda program, hvilket tillstyrkades af några få bland de i mötet deltagande personer

folkmängden skingrades på snart sagt samtliga
de Bäckman framställt sin begäran om
hjelp för tidningen "Socialdemokraten", så
att endast högst 30 personer av stund
summor på platsen i Stockholm som ofvan

Ang. Järnarb. Fackförenings möte i Stadshagen Sönd d 20 ds

Det i tidningen "Socialdemokraten" för den
18 dennes aftonade, af Stockholms järn-
arbetare fackförening inbjudna mötet
för diskuterandet af frågan: arbetarnes dåliga ekonomi med botande
del derunot, togo sin början kl. gående
K/1 4 och slutade K/1 7.

Sedan tio mötets ordf. K. Ström jämte
Nyström, uppträdde förutom ordf. åtta talare
med. Carlsson, Lundberg, Henriksson,
Larsson, Jansson, Ekström, Lindholm
Allenius och Jonsson hvilka alla sägo
orsaken till arb. dåliga ekonomi i ka-
pitalens hoppande i fickorna på några
få, och som förslag till botemedel
härunot föreslogo, att arb. skulle ingå
i fackföreningen. Lundberg reserverade
sig dock bestämdt däremot, att han ville
ingå i den nu existerande järnarb. fack-
förening emedan vore socialister
Henriksson framhöll dennes politiska
åsikters oriktighet emot den fallige
klassens, i det det blott är drunken arbetare
som plikta, medan det är drunken patron
och kanhar penningar att åka hem för sig bör
antastad och dess bestraffningar af något

anses undgå att göra, medan det den
fattige arbetaren för ett långt vistande
bröt till tilltalad. Så bade gröfve Ha-
milton med polismyndighetsverksam-
heten väl: gjort i Sverige sedan det
sagts det lär vara rest.

Ordf. Nyström framställde på sin plats
att anmälan gjordes till polismyndighe-
den rörande att bolla hållas, emedan polisbe-
vakning vore nödvändig vid alla folk-
samlingar. Dock bade man förrätt
arbetet med anförtrodd bevakning

Mötet, som var besökt af omkr. 100 pers.
enades om antagande af ofvanstående res. af
innehåll att ända medlet för upphjelpande
af arb. dåliga ekonomi vore att låta dem
komma i åtnjutande af bela arbetsför-
förtj. och gifva arbetsinställarne del af
denna förkla. förty ofvan

L Stendahl / P Folmer

Arb. byggnads snickarnes och timmermännens fackförenings möte vid Lilljansen Sönd d 20 Juni

Det förl. gång efter tillkännagifvande
sitt bestämda ändamål afhöllos för d 16 ds af byggnads
snickarnes och timmermännens förening
afhållna mötet, började kl. 4 e m och slutade K/1 26
samt var besökt af omkr. 100 personer
och fortgick utan oordningar

Till mötets ordf. utsågs byggnadssnickare
Johannesen Stockholm.

Förhandl. inleddes af tapetserare Nord-
man med en tal om fackföreningarnas
nytta och betydelse.

Derefter uppträdde flera talare för att bevara
af ordf. framlåda fråga väl och bör användas

för medel för att förena arbetare att inga i fackföreningar"? Fr. Sandberg. Han talade att att föreningen redan vidtagit så många åtgärder som stått den till buds att man endast återstode verklig nöd, som kunde tvinga arb. att inse vidden af fackföreningar samt att de pers. hvilka vanpröfvingå i fackföreningar borde utpekas i alla tidningar

2:o Förutsämde Nordman, att inom hvar fackförening borde väljas en bevakning Komité, som hade att sammankalla föreningen och att påverka anslutandet af nämnda stående arbetare att sluta sig till.

3:o Engström. Denne ansåg som värdelös lämplighet att för det närmaste inga inpröfvade i fackföreningar, åtlydas gav vederbörande anvisning för att vinna dem så att de i någo mån egnade sig åt.

H:r Rosén. Denne hade ingal särskild medel att föreslå, men talade om vederbörligheten af sammankallning af arbetare medels fackföreningar, hvilka dessa skulle sluta sig till den stora socialdemokratiska förbindelsen, och uppmanade de närvarande deltagarne att genast låta inskrifva sig i fackföreningen samt

5:o Carlson, hvilken ej hade annat medel att föreslå än agitation för fackföreningar och socialism.

Ordf. afslöt derefter mötet med uppmaning att offentligt möte för byggnadsarbetare skulle hållas i Hammarbyns fack-

förening kommer att hållas Söndagen den 27 Juni kl. 4 e.m. i lokal N:r 52 vid Södermannagatan i Stockholm den 20 Juni 1886

Ordförande C. Sjögren

Socialistmötet i Friesens park Söndagen d. 20/6 1886.

Rörande socialistmötet i Friesens park Söndagen den 20 Juni 1886.

Mötet öppnades kl. 4 e.m. af en person, som lärer heta C. Carlsson och torde vid det tillfället 250 à 300 personer varit samlade i hans grannskap.

Till mötets ordförande utsågs en Skomakare vid namn Lindqvist.

Först uppträdde en herre vid namn Danielsson, som i början af sitt anförande förklarade, att han med sitt tal icke hade för afsigt att klandra socialdemokratiens ståndpunkt, som han förklarade, att han med sitt tal icke hade för afsigt att klandra socialdemokratiens ståndpunkt i socialdemokratiens program, hvari yrkas obligatorisk och kostnadsfri undervisning för alla, utan afseende å stånd och kön. Samt rikedom och bildning antid följdes åt, men den senare just bedingades af den förre och ej tvärtom, skulle rikedomen lika fördelas, på det så och måtte ske med bildningen.

Föredraget för öfrigt utgjorde en debatt, af en engelsk historieskrifvare (Buckle tyckte jag) angående lärdomens och folkundervisningens ståndpunkt och inbördes förhållande till hvarandra i Amerika och Tyskland, samt slutade i likhet med alla följande talare med uppmaning att understödja tidningen "Socialdemokraten".

C. Carlsson yttrade att kyrkan, detta "lärans tempel", samt dess män, vore folkupplysningens angifne vedersakare och tillrådde att ej läsa andra skrifter, än dem "ynkelsens förbannade", så vore man viss på, att just på den lösning man borde knäpna; kritiserade undervisningen i folkskolan särskildt den läran att ångerbenken är af gudi.

Här nu regerande Kommuns Kamrerare hade förvisso icke blifvit tillsatt af gudi utan genom svenska folkets val. Detta senare yttrande lag knapt någon anledning att beröktiga i så måtta, att valet verkställts endast af den del af svenska folket, som hade valrätt, hvilket vore ett fåtal. Sjelf hade talaren icke valrätt emedan han i år betalat 7 kr. i skatt, hvilket förhållande vore en orättvisa.

Torsblom var ond på kyrkan och skolan sjelf hade han endast erhållit någon undervisning, det hördes och, som ej sig ibland mun redde sig knapt gång med framlemnande af sin favoritterm, att en hund låg begrafven under undervisningen.

Ordföranden bad talaren, att icke förirra sig in på det religiösa området, enär socialdemokratiens program säger, att religionen är en privatsak.

Sådanstrån vill vara tolig, sjelf yttrade han sig hafva varit gaick, och försökt med den bildning som inplugga as i skolan endast kadaverarbete.

Forbom. skrek mycket om ingenting kans missnöje med undervisningen var dock klar.

Axelsson var och missnöjd med sina barns undervisning, de hade gått i skolan i 4 år och kunde visserligen läsa, men hade ännu icke någon vetenskaplig bildning.

Bäckman / f.d. Frälsningssoldat / hade en mängd ingenting på ett jämförelsevis städadt språk och slutade med att yrka på sammanskaft till Socialdemokraten, hvilket och genast satts i verket.

O. J. Carlsson yrkade på anslutning till Socialdemokratien.

Såsom mötets resolution antogs den först anlydda punkten rörande fordran på undervisning, som finnes i föreningens program.

Mötet upplöstes kl ½ 7 e. m.

Vägan ordning förekom icke

Stockholm samt ofvan

L. Stendahl

Aug. Sjöwall

Socialistmötet vid Linkenspam Söndagen den 27 Juni 1886.

Det förliden gårdag, efter tillkännagifvande i tidningen "Socialdemokraten" för den 25 dennes af Socialdemokratiska föreningen, vid Linkensdam afhållna offentliga mötet började kl: ½ 5 och slutade kl: ½ 7 e. m. samt var besökt af omkring 5 à 600 personer och förlöpte utan ordningar.

Till mötets ordförande utsågs kapitseraren Nordman, som öppnade detsamma med ett tal om arbetarnes medborgerliga skyldigheter och rättigheter.

Derefter uppträdde åtta personer för att diskutera

det af ordföranden framställda ämnet, nemligen:

1:o Åkerström, ingenting som bjöds det af ordföranden framställda ämnet, mera framhöll nyttan af Socialismen för arbetare samt att allmän rösträtt äfven för qvinnor är nödvändig.

2:o Eriksson, ett intetsägande och osammanhängande tal, som skulle bevisa orättvisan uti att en embets- eller tjensteman vid viss ålder erhåller hög pension så att han kan lefva bekymmerslös då deremot en Skomakare, "som likväl är Statens förnämste tjensteman" blifver inkastad på någon inrättning, med 4 öre till frukostpenningar per dag.

3:o Aug. Palm, att, såvist af hans tal kunde uppfattas, han ansåg att arbetarne f. n. saknade alla rättigheter med undantag af att arbeta och betala illa, men hade så mycket större skyldigheter, deribland att indirekt betala de höga skatterna. Talade derjemte orättvisan uti att lagen icke tillämpades lika på öfverklassen och underklassen; så hade han t. ex. last i tidningarna att några kvarvarande studenter i Upsala vägrat aflägga Krigsmannaed med hvilket icke blifvit åtalade, då deremot ett par bondpojkar i Skåne, som följt studenternas exempel, blifvit straffade med en månads fängelse; förordade derefter tidningen "Socialdemokraten" såsom varande arbetarnes enda och rätta organ samt uppmanade till bildande af fackföreningar och tillslutning till Socialdemokratiska föreningen.

4:o Skomakaren Lidqvist, sammanstämmande med Palm hvad angår arbetarnes medborgerliga skyldigheter och rättigheter, samt uppmanade närvarande qvinnor att bilda fackföreningar och att låta inskrifva sig i Socialdemokratiska föreningen.

5:o Gjöta Berling, ett tack till de närvarande qvinnorna för det de så talrikt infunnit sig vid mötet samt uppmaning att sluta sig till Socialismen så att de snart kunde blifva starka, på det de måtte kunna återlaga sina förlorade rättigheter i samhället utan att detta skall behöfva tillerkännas dem såsom nådegåfvor af männen.

6:o Johansson, om arbetsklassens förtryck af öfverklassen och om bristande bildning hos arbetare och att orsaken dertill vore att den mistriktande undervisningen i skolorna samt att detta endast kan afhjelpas om alla arbetare blifva Socialister.

7:o Lindin, om arbetarnes ovilkorliga skyldighet att sjelfva intaga sina rättigheter och sjelfva bestämma sina skyldigheter, hvilket endast kan ske genom bildande af fackföreningar och anslutning till Socialism; samt

8:o Gustafsson, att han, som andre tjenare och alla andra arbetare berofvade alla rättigheter men pålagd dera skyldigheter än han förmådde bära, fått klart för sig att enda botemedlet mot det onda vore stark organisation inom fackföreningarna samt anslutning till Socialdemokratiska föreningen, hvarjemte han försökte tala något om rösträtt för qvinnan men kom af sig och slutade derpå.

Mötet afslutades af ordföranden Nordman med tillkännagifvande att Socialdemokratiska föreningen till nästa Söndag ämnar anordna en fackutställning vid "Skuggan" å Vasagårdsgatan. Derefter föreslogs insamling till bidrag för tidningen Socialdemokraten.

Därvid fanns mig inskrift "Frihet, Jemlikhet och Broderskap" hvar vid tillfället uppsatt på platsen.

Stockholm som ofvan
J. Jonsson

Sedan, efter Socialdemokratiska föreningens fest förliden gårdag vid Upplivinskällan, hvarvid intet anmärkningsvärdt förekommit, festdeltagarne och andra personer, som uppehållit sig i närheten af Upplivinskällan, uppgående till öfver 1000 personer i dess session begifvit sig till Kungsträdgården, hemstäld Skrädderen Augusti Palm ingå med meningen att fastställa, huruvida man ville, att festkommitterade skulle till Herr Baron och Öfver-

enligt Socialdemokratiska föreningens festkommitterades beslut Söndagen d. 4/7 86

Stathållaren ofordnade en protest mot förbudet för festdeltagarne att på morgonen samlas å Stureplan.

Sedan rörte bland allmänheten Höjt sig för invigvande af en protest af antydd beskaffenhet, fick beslut man att en sådan skulle öfverlemnas och vara af ungefär följande lydelse:

Kommitterade för festen vid Ulysliverkallan få protestera mot det, enligt deras åsigt, lagstridiga beslutet att förbjuda festdeltagarne att samlas å bryggan å Stadsträdgårdens område och uttala de förbon sin öfvertygelse, att sådana förbud komma att betraktas som maktmissbruk.

Till deputerade för protestens öfverlemnande utsågos Nordman, Rosén, Danielsson och Beckman och Forsblom, Stockholm som ofvan

D. Stendahl

Folmer.

Socialistmötet vid Riljans d. 6/7 86

Till det i tidningen "Socialdemokraten" för den 2:a denne annonserade offentliga mötet som skulle hållas Kl. 5 em. i går dag kl 8 e. m. af f. Skräddaren Aug. Palm samlade sig omkring 80 personer; men då P. ej infann sig och ingen heller någon annan uttrade något till de församlade, skingrade man sig strax efter kl. 9 e. m.

Stockholm som ofvan

D. Stendahl

Folmer

Socialistmötet i N:o 2. Mandsgata d. 9/7 86.

Fredagen den 9 denne kl. ½ 9 e. m. höll förre skräddaren August Palm, efter

till kammaregifvande, i murarefackföreningens lokal i huset N:o 2 vid Mangelsgatan ett offentligt möte, hvartill han inbjudit litteratören Hjalmar Branting och doktor A. F. Åkerberg, och hvarvid skulle diskuteras om ämnet "Sann och falsk Socialdemokrati."

Sedan tre ordförande utsetts Nordman och tre sekreterare Rylander uppträdde inemot 12 personer och yttrade sig i anledning därav, att en del medlemmar i socialdemokratiska föreningen, bland dem ofvannämnda Branting och Åkerberg, bildat en ny förening, kallad "Socialdemokratiska Samfundet," och utgifvet en ny socialdemokratisk tidning "Nya Samhället."

Bland talarne voro Palm och Åkerberg hvaremot Branting ej var tillstädes och en del talade för "Socialdemokratiska föreningen," och en del för "Socialdemokratiska samfundet."

Vid mötet, som var besökt af något öfver 100 personer och tre kvarter underhållits af 15 öre för person påbrådes i början, förekom för öfrigt intet anmärkningsvärdt.

Slutligen beslöt mötet, på förslag af Danielsson, att antaga en resolution af följande lydelse "Mötet erkänner endast en socialdemokratisk förening, nemligen "Socialdemokratiska föreningen", och endast ett socialdemokratiskt organ, nemligen Socialdemokraten. Mötet slutade kl. ¼ 11 på natten

Stockholm som ofvan
L. Stendahl
B. Fahnehjelm

Ang: Socialistmötet i Stadshagen Söndagen den 8/8 1886.

P. M.

Mötet öppnades Kl: omkring 3/4 4 och slutade Kl: 3/4 6 e.m. och var besökt af omkring 250 personer.

Till mötets ordförande utsågs Snickaren Ryfander, som öppnade mötet med frågan "Det ekonomiska Kriget", hvarföfver han höll ett längre föredrag, deruti han framhöll, att mord och rån, sjelfmord och förfalskningar voro följderna af jämlandet efter egodelar; att det vore lika omöjligt att det nu bestående Kunde fortfara, som att bli Kung i Sverige, oaktadt alla afsnagesbehöfvande lättingar, samt att arbetarne vore sjelfva skuldfria till att Kunna arbeta vidare åt de makthafvande, men söka att med en barkorf eller några lötsaker i ett gathörn förtjena sig en Krona, de makthafvande genast skicka sina "blodhundar" på dem, hvilket uttryck ofta upprepades och insatta dem på fästningar eller så kallade välgörenhetsinrättningar, der de 36½ dagar om året erhålla vattenvällning med undantag af en dag, då de inspekteras och då det förmodas att H. M. Konungen Kunde komma att smaka maten; derför Kan det möjligtvis få lite Kött och soppa.

Herefter erhöll Danielsson ordet och framhöll Socialismen, som enda medlet att nå målet i den ekonomiska striden, äfvensom att militären voro intet att lita på, enär under dessa militära jaktkan funnos många proletärer, samt att Bismark sjelf frukfade för, att så vore förhållandet.

Härefter erhöll Henriksson ordet och förordade alla maschiner, enär det just voro dessa som försämrade arbetarens ställning, hvarefter han uplåste ur "Svenska Dagbladet en artikel "Lösa-oat" och förklarade att det vore alldeles nödvändigt att arbetarne vid inträffade strejker höllo tillsammans, så att icke det blef dylikt förhållande som med strejken i Ladugårdsgärdet, då strejkens mötande arbetare tillbaka till arbetet.

Lindqvist pratade utan sammanhang och instämde någon gång med föregående talare.

Söderbom i skrikande ordalag förklarade arbetare och kamrater att det stora ekonomiska kriget är förklarat; och att alla arbetare bore soldater uti den stora internationella armén; och att det vore hvarje tappre soldats plikt att strida mot maschiner och Kapitalet.

Söderström, att maschinerna vore ej att förkasta, enär arbetarne förfärdigat dem, och således sjelfva gjort sig till slafvar under dessamma och Kapitalet, samt att det vore arbetarnes eget fel, som Krusade och Kroft för arbetsgifvare och Kapitalister, äfvensom uppmanade hafva dem att aldrig Kruka för någon, utan han sjelf Krukat någon sådan han var i sin gamla dar.

Andrén förmodade, att Svenska Dagbladets referent vore närvarande vid mötet; i så fall skulle han ej vara rädd att tala, att som åsyftades derpå vet man ej; och framhöll han, att förrädarne voro de som mest förnekade att man skulle vara nöjd med sin lott, men sjelfva Kunde de ej få ett pastorat förrän de genast sökte sig lätt fetare sådant.

Ryfander uppträdde åter och framhöll, att med tidernas längd Komme blott ett fåtal Kapitalister att finnas, att då de som varit storborgare blifva nedtrugade till arbetarnes klass, samt då fattigdom och nöd inträffar, blifva förföljd af de makthafvande lejda Kreatur, som stämpla fattigdomen som ett brott.

Till slut uppträdde Pettersson, men hade inget sammanhang med sitt tal.

Härefter antogs en så lydande resolution.

Mötet uttalar, att detta Kring, efter egendom, hvilket ger anledning till så många menniskors olycka, såsom fjellmord, mord i sin nästa, förfalskning och utarmning af alla slag och de egodelar, som äro skadliga för menniskovärdet, snarast möjligt måtte försvinna och gemenskapsegendom införas i staterna. Vi skulle då ej hafva behof af det skrattliga skämtet, som scharlatanerhus hus i vårt land rekommenderas. När nu tiden är kommen kan menniskovärdet göra sig gällande och ett sant broderskap blifva rådande.

Härefter förtogs af ordföranden en insamling till de i Göteborg genom kolera- och utstängda arbetare, derför Söderström, Lindqvist, Norling och Danielsson föreslogos att upptaga de insamlade medlen, hvilka utgjorde 22 kronor 96 öre.

Mötet förklarade alla nämnda ordningar.

K. E. Holmberg

T. M.

Ang.: Socialist-festen vid Ugglerikskällan Söndagen 15/8 86.

Den af Socialdemokratiska Föreningen till Söndagen den 15 Augusti 1886 utlysta allmänna folkfesten öppnades kl. 11 fm med några musikstycken vid Ugglerikskällan och hade till dess efter ankring en halftimma derpå, Socialdemokratiska Föreningens ordförande, samt medlemmarne af Föreningens och Skomakare-Fackföreningens fanor blifvit planterade derstädes.

Derefter företogs marsch, under musik till Ugglerikskällan, der en folkmängd uppgående till omkring 7 à 800 personer samlade sig.

Vid Ugglerikskällan mottogs deltagarna i festen med en hälsningstal af A. Engström, som dervid sökte tolka sin tacksamhet för att de närvarande för det de så mångrannt infunnit sig.

Derefter uppträdde E. Nordman och höll ett festtal öfver Socialismen, hvari han i hufvudsak framhöll nyttan af Socialdemokratien och den stora framgång den redan numera inom Sverige haft det motstånd den rönt af en del skurkliknande såsom Dagens Nyheter m. fl. samt uppmanade de utanför Föreningen stående att förbrödraligen hålla i den samma.

Hr. Axel Danielsson som derefter uppträdde, höll ett tal för de egendomslöse i synnerhet och om de stridan dessa mått föra för sin tillvaro, om egendom, egarnes äfvervälde, och om det slutliga kring som för af socialisterna i nästan alla länder

och slutade med anhållan om en
insamling bland de närvara-
de, till ett hedningstelegram
till arbetarne i Belgien, hvilka
i dag så mangrannsamt mäjlig-
skall inpränta sig i Belgiens kustvad-
stad för att agitera för den allmänna
rösträtten.

På denne underteknad var när-
varande ville till kl. 2 em förkun-
nga ordningen.

Fritiof Jansson

Klockan 2 em, uppträdde kn: Carl-
son och deklamerade ett stycke om
den röda fanan.

Derefter uppträdde Palm och i en
väldigt ordsvall lasordade de soci-
listiska idéerna, och uppmanade
de närvarande att sluta sig till den
socialistiska fanan, samt tackade
skomakare och murarefackför-
eningarne för den uppmärksam-
heet de i dag visat den socialistiska
idén.

Nydelius lasordade socialisterna
och häfde ett lepve för desamma sam-
klandrade kapitalisterna och de
maktegande, hvarefter han upp-
manade de närvarande
att sluta sig tillsammans med
socialisterna. Han tradde att
under den militäran jack-
och under den blänkande poli-
suniformen funnes många
som hyllar de socialistiska idé-
erna, ehuru den som åtbero-
de af de magtegande, icke vå-
gar uppträda för sina intressen.

Rosén representerade för
murare fackföreningen, hyllade
de socialistiska idéerna, Han
ordade mycket ehuru det he-
la icke var annat än hvad de
förregående talarne yttrat.

Andrén förd ande presterna
dock ville han antyda att dessa
endast vore drängar åt kapi-
talisterna, och ansåg att i hän-
delse man lyckades medgöra
de sistnämnda skulle prest-
erna falla af sig sjelfva.

Danielsson höll ett tackoh
afskedstal till de församlade,
samt uppmanade allmän-
heten, att sluta sig till den so-
cialistiska fanan.

Slutligen uppträdde Palm och
höll ett förnedrag om den svenska
grundan, hvilken han ansåg så
som ett lämpligt verktyg, för
winnande af framgång för de
socialistiska idéerna, samt
utbragte ett lepve för den
svenska grundan.

Möte fann nu lämpligt att om-

skring 1500 personer, afslutades kl. 12 9 em med fyrverkeri, och åtföljdes af allmänna oordning egde rum

C. E. Holmberg

Anm. om af Palm hållet Socialist möte i huset N:o 2 vid Mäster Samuelsgatan den 19/8 1886

Förre Skräddaren August Palm höll förliden gårdag kl. 7 e. m. om anskring 450 personer besökt offentligt möte i huset N:o 2 vid Mäster Samuelsgatan och redogjorde dervid för sin agitationsresa i Norrland under förliden och innevarande månad.

Han berättade bland annat: I Gefle hade han blifvit fälld att böta 20 Kronor för försummelse att före anmälningen anmäla, om af hans möte. Palm hade dock ej anmält mötet utan hade detta före Palms ankomst till staden och utan hans vetskap gjort af hans anhängare på platsen hvilka varit okunniga om skyldigheten af sådan anmälan. Genast vid ankomsten till staden, då Palm häraf erhållit kännedom hade han anmält mötet. Då försummelsen alltså ej blifvit egentligen begången af Palm, anmärkte han sig hafva klordt, om ej enligt åtal, åtminstone ådömmas minsta bötes belopp

gret, 5 Kronor, i likhet med doktor Nyström i Stockholm för några år sedan.

Genom beslut af en Socialdemokrat Råby i Hudiksvall hade Palm af en landtbrukare erhållit tillstånd att hålla möte å dennes ägor inom 3/8 mil från staden belägna egendom. Kyrkoherden Schwartz i Hudiksvall, Kronofogden derstädes och en auktoriserad man der i staden, disponenten Lundström, hade, efter erhållen kännedom om det tillämnade mötet, rest till omtyckta landtbrukaren och åtvertalat denne att förbjuda mötets hållande å hans egendom samt af honom erhållit skriftligt bevis. Palm hade med Råbys hjelp erhållit tillstånd att hålla mötet på annan egendom men hållit detta hemligt, hvadan vid den utsatta tiden åhörare samlat sig å den förut nämnda platsen. Kronofogden å orten hade deraf, under åberopande af det förutnämnda beviset, som han innehade, förbjudit mötet. I anledning deraf hade Palm med de församlade begifvit sig till den egendom, hvarest han först erhållit tillstånd att hålla mötet. Kronofogden, Kyrkoherden Schwartz och Borgmästaren hade följt efter och fått åtvertala egaren af egendomen att

ej upplåta den för mötet, men ej lyckades deri, utan fått ett snäpligt afslag.

I Hudiksvall hade han mot Borgmästarens förbud men efter bekäringen gjorts anmälan anordnat ett möte å en plats kallad Sweden belägen midtför Borgmästarens bostad. Stadspolisen hade sedan fått samlat sig till mötet, upplöst det och i lagens namn förbjudit mötets fortsättande. Palm hade först protesterat deremot och förklarat sig icke desto mindre skola hålla mötet, men, då en bryggeriegare erbjudit sig att upplåta sin gård för mötet, förmått de församlade att begifva sig dit och der hållit mötet. Vid det några dagar derefter å Sweden anordnade möte hade Stadspolisen uppträdt på samma sätt som vid nyssnämnda tillfälle och förbjudit mötet, men hade Palm denna gång, under de lifligaste påskrikelser att han ej skulle tillåtas förhindra sig att hålla mötet, quarstadnat å platsen och hållit mötet. Härför hade han blifvit ställd under åtal.

Mötet började Kl. 9 och slutade Kl. 11 e.m. Stockholm som ofvan

L. Stendahl.

B. Palmer

Ang. Socialistmötet vid Lill-Jans Söndagen den 29/8 1886.

Rörande Socialdemokratiska Föreningens möte vid Lill-Jans den 29 Augusti 1886.

Vid mötets öppnande Kl. 4 em. voro omkring 300 personer derstädes samlade och detta antal ökades icke sedan.

Öfverläggningsämne utgjordes af frågan: Huilka vilja dela: Kapitalisterna eller Socialisterna

Till ordförande utsågs en person vid namn Ryland.

Först uppträdde Nordman, han förklarade att det icke vore Socialisterna som vilja dela utan vore detta öfverklassen. Säge man först på Embetemännen så hade dessa för sina tjenstemän anhörda löner och dela sålunda på ett oskäligt sätt mot arbetaren dennes förtjenst, följde så en förteckning öfver utgifterna till Ministrarne, Justitieråden Landshöfdingarne, Presidenterna och Biskoparne, dessa voro the klasserna af Embetemän synnerligen öfverflödige. Presidenten i republiken Schweitz uppbar i lön 13000 francs och Borgmästaren i en liten svensk stad, Landskrona hade i lön 9000 Kr:, det var ju ock oskäligt.

Widare delades arbetarnes förtjenst af Grossörer och Kapitalister, bland hvilka särskildt nämndes "Brännvinskungen" och "Kungsholms Kungen, en garfvare på Kungsholmen.

Öfverklassen invänder att de ju också arbeta om icke med kraften så med hjälen men något sådant arbete förstå vi oss icke på, men mycket hjälarbete fordras det också för att uppbära räntorna å sina aktier i banken

och andra inrättningar. Vidare delade öfverklassen på drätteväsendet sätt skolundervisningen hvaraf det mesta och bästa tillfälle de rika, skattfria voro och i oskälig hög proportion lagda på arbetarne. och slutligen uppräknade talaren en del jordegendom taxerade till 6, 5 á 3 miljoner dessa rikedomar voro ej ärligen tillkomna dock ville han ej säga att nuvarande egarne raffat dem till sig.

Flera personer deribland en skånk - eller danskbrytande hvilkas namn ej kunde utrönas uppträdde sedan och utförde dennas föredrag endast en anmärkning af det föregående fått sämre.

Andrén: man hade påstått att socialisterna ville omstörta allt, familjelifvet och religionen, det vore lögn och sådant kunde man inbilla "tjockskallar"; återkom till sina åtskillnaden mellan embets- och tjenstemännen samt de rikes begär till de fattiges knutar och dättar hvarigenom skulle kunnas att de rike till och med med den fattige delade hans familjelifs fröjder. Under 30 åriga frigét hade svenske män i Tyskland köpt afsatsliga summor men af dessa hade den simple soldaten fått intet. De fem milliarder Frankrike senast fått utbetala till Tyskland hade utdelats till Generalerna som under slaget stått på afstånd men de lemlästade soldaterna hade endast erhållit tillstånd att spela passiv.

Beckman: de rika dela på ett obarmhertigt sätt med de fattiga, de taga maximum af den fattiga barnet i det att den fattiga gumman måste amma den rikes barn, sedan taga de skarlatten af undervisningen, stänga sina kyrkobänkar för den fattige och om en rik och en fattig flicka söka en kassörs plats, den förra blott för sitt nöjes skull, så erhåller den rike platsen.

En skamaker från Sundbyberg gaf prag på hvad flicka lungor kunna åstadkomma i en skogsbacke samt väckte mycken munterhet med sitt sätt att hacka och fördespa språket.

Ordföranden hade i en tidning som han ville kalla "Madam Andersson" men som annars heter Dagens Nyheter för några år sedan läst en notis om hurn Bankiren Rothschild tilldelat en socialist de ören som af bankirens förmögenhet, om den jemt fördelades, kunde tillfalla socialisten, detta hade fästat talarens uppmärksamhet på socialismen och vållat att han öfvergått till den, han hade förstått att någon "skört en Anka i vall" (denna gåtlikhet måtte omtägas); hvarefter han förslag såsom mötets resolution att den afgångna fingerpekningen som öfverklassen ådagalagt vid delningen med den fattige var värdig begge parterna.

Ordföranden förslag innefattar en insamling dels till kostnaderna för mötets afhållande och dels till resehjelp åt Andrén som snart skall resa till Göteborg.

Sedan detta förslag med några repl. lifligare började en stor del af deltagarne genast afträppa.

Dessa voro således synbarligen icke villige att "dela" med Andrén. Mötet upplöstes kl. 10 e.m.

Stockholm som ofvan. Aug. Ingvald

Rapp d. 3/9 86
Soc. Socialist-
möte i huset
N:2. Mäster
Samuelsgatan

Wid det möte som denna dag hölls i huset N:2 Mäster Samuelsgatan 2 tr. upp förekom följande —

Studeranden Danielsson öppnade mötet kl 3/4 9 e. m. samt höll ett längre föredrag öfver genomförandet af Socialism, Anarkism och Kommunism, hvarvid han yttrade, att öfverklassen försökte att, inbilla allmänheten, att Anarkisten och Kommunisten vore samhällsskadliga och att Socialisterna vore desamma, att de använde utspridandet af detta nyckel såsom en fogelskrämma, hvarmed de skulle afhålla massan, från att blifva socialister, deremot anförde han, att Socialisterna och Kommunisterna vore desamma, att anarkisterna visserligen hade samma sträfvande eller högre mål, men skilde sig från dessa, däruti, att de ville verka genast, hvaremot Socialisten och Kommunisten först ville bearbeta massan så att den finge mera sammanhållning i den öfriga för det stående sociala revolutionen.

Vidare framhöll han att Germanerna som äro lugnare än Fransmännen kommit till insigt att en socialistisk idee, kunna endast genomdrifvas genom en våldsam omstörtning af samhället, att Socialisterna endt sig om en Klasskamp, derför att Kapitalisterna ej på fredlig väg kunna afsäga sig sina förmåner, att de religiösa individerna, äro ett offer för det nuvarande ekonomiska samhällsförhållandet och att Socialisterna ej bör de förakta dem, utan söka sluta sig till dem för att vinna öfver dem genom Socialismen ej förnekar någon religiositet —

Danielsson påstod att proletärerna ej vidare träffade på någon fredlig lösning utan numera riktade sina blickar mot en våldsam revolution, för winnandet af sina syften, hvarför Socialisterna skulle i allmänhetens intresse inlägga det Socialistiska fröet och derigenom göra dem beredda på den kommande revolutionen, hvarvid händelsen skola inträffa för hvilka de skulle nysa om de visste dem nu —

Det kan bevisas, anförde han vidare, att en Socialrevolution är nödvändig och är nödvändigt att massorna derför måste organiseras, på det att något sådant som inträffade vid arbetsrörelsen i Belgien, ej vidare må inträffa, så att öfverklassen som redan sjelf dömt sig till döden, då kunde på hjelp ifrån hvarigenom en reaktion mot Socialismen kunne att inträffa —

Danielsson ansåg vidare att en blodig revolution vore oundviklig samt påstod, att de större länderna såsom Tyskland och Amerika vore redo och endast väntade på Småstaternas organisation —

Vidare uppmanade Danielsson allmänheten att ej såsom vid tyska revolutionen, förstöra hvad som är nyttigt såsom litteratur, konstverk och maskiner m. m. enär detta vore dennes egendom.

Danielsons föredrag grundade sig i öfrigt på Tyska Socialistmanifest som återfinnes i tidningen Socialdemokraten.

Mötet som besöktes af omkring 200 personer slutade kl. 10.

Ingen annan talare uppträdde Konstaplarne Krezman och Nyström voro närvarande.

Stockholm den 2 September 1886.
E. Lilla

Ang: Socialistmötet vid Linkum den 5/9 86.

Rörande socialdemokratiska föreningens möte vid Linkensdam den 5 September 1886.

Vid mötets öppnande kl. 4 em. hvilka förgingo till kl. 1/6, utvecklades en röd fana. Omkring 300 personer voro samlade och detta antal ökade sig icke sedan.

Diskussionsämnet var: arfrätten och räntan. Till ordförande utsågs en person vid namn Forsblom.

Först uppträdde Studenten Danielsson, och vid han förklarade att den enskilde egendomsrätten och arfrätten vore skäld, enär de personer som innehafva stora jordegendomar

skade äfven dessa efter män som från början tillskansat sig hvad som ursprungligen varit allmän egendom; att kapitalet utan arbete vore endast ett dödt ting, men att detsamma genom arbetet blef räntebärande; att denna ränta som lägges till kapitalet vore en stöld från arbetet, enär räntan borde tillfalla den som verkställt arbetet; att den enskilde egande och produktionsrätten borde afskaffas, men att man icke behöfde använda hvarken dynamit eller anlägga mordbrand, ty kapitalet kommer att begå sjelfmord, detsamma att den alltjemt tilltagande räntefoten och konkurrensen i produktionen förorsakade att kapitalet slutligen kommer på så få händer att om arbetarne då endast upphörde att arbeta skulle revolutionen komma af sig sjelf och kapitalisterna gladeligen dela med sig när de varseblefve att de vore lika fattiga som arbetarne, emedan guldet utan arbete endast vore ett dödt ting.

Forsblom talade derefter en längre stund, men hans tal var utan sammanhang; dock påstod han att arfrätten vore orätt, ty om en tiggare hade tillfälle fick han aldrig spanträda och göra bruk deraf, men om en kommingsman vore en idiot skulle han likväl styra folket.

Derefter uppträdde snickaren Rydlander och framhöll bl. a., att man berskylde socialisterna för att de ej hade någon religion, men förklarade att om Hans Maj:t Konungen och Riksdagen jemte hennes höga ädna m.fl. ville blicka med ton socialisterna så skulle de finna att de hade vänner bland dessa som hafva den rätta religionen, men Rydlander trodde att de heller skulle skulle

stanna qvar der de äro tin de med tiden elöras.

Vidare att sammangen och räntestan antid för-
följdes af legda blodhundar som läpa dem i hä-
larne.

Danielsson föreslog sedan följande reso-
lution som af mötet antogs, nemligen:

att som arbetarnas och räntans läggande till
kapitalet vore oriättvist, så ville Socialdemo-
kratiska föreningen verka för arbetarnas afskaf-
fande och räntans fördelande på arbetare.

Ordföranden föreslog slutligen en insamling
till en familj som var utan husrum och nu bod-
de under en tak af bräder invid en skeppa
i Finkensdalsbergen.

Kontraktsam E. Petersson och Carl August
Jansson voro närvarande.

Stockholm den 5 September 1886.

C. G. Sahlin

Sthlms Socialist möte i Stadshagen Söndagen den 5 September 1886.

Vid det af Jernarbetareförbetsföreningen hållna mötet i Stadshagen Söndagen den 5 dennes under ordförandeskap af Jernarbetaren Henricksson, inpetrade fem talare, som alla framhöll den stora nyttan af förbetsföreningars bildande, hvarför en kraftig agitation i detta syfte borde bedrifvas bland arbetarna så att dessa slutligen skulle kunna nå sitt mål: högre aflöning och kortare arbetstid.

Alla talarne gjorde sig mid lugn och inga anmärkningsvärda utbrytelse föllos.

En insamling företogs till förmån för de strejkande Kalkgrufvearbetarne vid Bjuf, som inbragte 12 Kr. 42 öre.

Mötet, som var besökt af omkring 150 personer, började Kl. ½4 och slutade Kl. ¾5 em. utan att någon ordning egt rum.

C. P. Eriksson Hj. Wahlberg

Stgrande Socialistmötet i Linköping d. 12/9 86

Mötet öppnades Kl. 4 em. och upplästes Kl. ¼6 em och lerde 3 a 400 personer hafva besunnit sig å platsen. Till ordförande utsågs Rylander. Öfverläggningspunkt Kallt Arbetarne och tidningspressen.

Först uppträdde Nordman som framhöll huruvida tidningspressen vore öfverklassens bästa vapen; huru nämnde klass försökt att till sin fördel begrena dessa vapen; att i hufvudstaden funnes sex stora dagliga tidningar som stode till dess tjenst och medelst hvilka den påtryckte allmänna meningen dess pregel; att det aldrig skulle lyckas de rösträtt saknande arbetarne att göra sig hörde för än de kunnat skaffa sig ett dagligen utkommande af Kapitalet fullkomligt oberoende tidningsorgan; att det derför vore nödvändigt att bringa till stånd ett sådant organ, som uppföre kampen för arbetarnes sak; att för saken genom Jernarb endast behöfdes 4000 prenumeranter och, påpegade talaren, finnes det icke i Stockholm 4000 arbetare som älska saken?

De öfrige talarne voro Hansen (dansk) Rylander, Engström, Alexius Danielsson Westwood och

Jonsblom, hvilkas anförande alla voro lika
anmärkning behofvet af en daglig arbetare tidning, i jam-
markang hvarmed alla Skaraborgsmedborgare,
garne, "Fadernesbandet" icke en undantagit
Ingo upplåtare mer eller mindre skarpsinn-
rättelser i mer eller mindre lyckligt maner

Nordmans och Danielssons föredrag
för skamma nästan alltid i klädd form
och hvass vara genomtänkta, hvilket och
gäller om Engelsmans; Karlebians före-
drag andas arghet och liknas mer en tråd;
det egendomligaste hos Hansen är hans
Skepperteaterdialekt. Rylander är
gäckande redan i sitt yttre, hvilket ytter-
ligt sådant, samt säger stort värde på
Kravatt och kan för framkallande
af skratt använde de omaklighaste
grimaskeler, så har han ständigt bru-
kat rida upp på "Drottningens höga
sköna", så går berättade han sin publik,
att han för Svenska Dagbladets redaktör
Lars Tournyr Läromästaren och denna ha-
de beträn af en mystisk, redaktören skul-
le nemligen ifrån sin spannmålsstallar, "det
är Jamin tilldade han "ty jag råkade, stö-
ta mät Tournyren och då blef det en grop
i den" — Neera och åtskilliga andra ta-
lare af samma slag bruka aldrig förfela
att förkunna den högsta gamman —
Några ordningar eller några mät mynd-
heterna förgripliga yttranden förekomma i
i går i den resolution antagen i diskus-
sionen anmäldes — Stockholm den 13
September 1886 Augustsvärd.

Angående so-
cialistmötet i
huset N:r 2 vid
Mästersamuels-
gatan den 20
September 1886

Vid det af socialdemokratiska föreningen Måndagen den 20 dennes i huset N:r 2 vid Mästersamuelsgatan hållna mötet, hvilket öppnades kl. 3/4 9 em. och ej åtgick till kl. 1/2 10, voro endast 30 personer närvarande.

Endast en talare, nemligen Studerande Danielsson uppträdde och talade öfver arbetarnes ställning i England, dervid han framhöll att socialisternas nyttemål för närvarande vore att uppfostra massorna till den stundande stora revolutionen, hvilken skulle komma af sig sjelf. Föredraget var matt och saknade det lif som annars karakteriserar denne talare.

Stockholm den 21 September 1886
C. L. Sahlin

Ung. socialist-
mötet i huset N:r 2
vid Mästersamu-
elsgatan den 20
Oktober 1886.

Mötet i huset N:r 2 Mästersamuelsgatan den 20:de dennes öppnades kl. 1/4 9 em. af L. Studerande Danielsson, som framhöll att tidningarne i de närmast föregående dagarne bestämt sparten att en socialistlag skulle under nästkommande Riksdag komma till stånd, hvilkat socialisterna tagit för gifvet att detta förslag skall gå igenom och om så sker skulle denna lag mera gagna än skada socialismen och om ett förbud mot deras tidning bleve fastställdt, komme deras agitation bedrifvas på smygelväg, liksom i Tyskland, der socialdemokraternas organ

tryckets i Amerika och utdeladdes bland Tyska arbetare i större skala än före den af Bismark utgifna socialistlagen, emot denna blev arbetarne derigenom mera allmänt stämda och mottagliga för socialismen.

Bland annat talade han mycket om upplopp och större revolutioner i Tyskland, England, Danmark och Belgien, samt förklarade att sådana tinkommit endast genom spårliggande af tvång på socialismen, hvilket framkallat oro och upphetsat underklasserna till sådana öfverrepp, som dock icke på något sätt af socialismens ledande män understödt, samt att närvarande socialdemokrater alltid arbetat emot hvad som på upprorisk väg förefallit i utlandet och ständigt på sina möten uttalat sig för lugn och att socialismen i Sverige ej bör sig om våldsamheter, emedan sjelfva ställningen sådan den nu befinnes icke bör påverkas för att en omhvälfning skall komma till stånd, ty denna omhvälfning af samhället kommer ofta ändå fortast möjligt till mötes och är alldeles oundviklig.

Den framtida stora revolutionen framhöll Danielsson endast som en förespegling af hvad en svensk socialistlag möjligen kan hafva att medföra samt att Regeringen endast visat en löflig sida mot tanken på socialistlag och att den socialistiska frågan kommer ändå att segra.

Danielsson slutade sitt tal med, att han endast redogjort för socialdemokratens tanke

Ang. Jackföreningarnes möte i Huset N:r 52 vid Malmskillnadsgatan d. 20/10 86.

am socialistlagar och att socialismen ingenting förlorar på att en sådan lag kommer till stånd.

Någon diskussion företogs ej.

Mötet slutade kl. 1/4 10 em. och bevistades af omkring 60 personer. Stockholm den 20 Oktober 1886.

J. P. Trieck Nils Wendel

P. M.

Öfver Jackföreningarnes Centrat Kommittées möte i Huset N:r 52 vid Malmskillnadsgatan den 20 dennes hvilket möte började kl. 1/2 9 och slutade kl. 3/4 12 em. dervid afhandlades hufvudsakligast frågan om hur tidningen socialdemokraten skulle kunna komma till stånd.

Såsom ordförande tjenstgjorde Skräddaren Lagrentz, hvilken upplyste om styrelsens beslut vid sitt sista sammanträde, sedan uttalade sig följande personer för att tidningen socialdemokraten skulle komma till stånd, nemligen socialdemokratiska föreningens ordförande Nordman som bland annat sade de sam icke var socialister, för "öfverklassens hejdukar".

Palm talade för att tidningen socialdemokraten skulle komma utgifvas som daglig tidning och sätt till detta skulle vara att alla skulle sluta sig till socialismen.

Rydlander upplyste om den statistiska ställningen i England, Frankrike och Danmark hvilken betydlig skillnad i dödlighetten förorsakad genom att öfverklassen ej ville dela med sig så att de mindre bemedlade skulle slippa att få en för tidig grav.

Engelram, Hansén, Jonsson, Karlsson, Mennis, Fors-

Blom, Rosén, Stuky, Danielsson, Svensson och Leisnitz.

De som var mot att utgifva ofvannämnda tidning skulle utgifvas vore Ced. Berg hvilken tyckte att nämnda tidning vore för ofördelaktig i sina uttryck och att den aldrig skulle komma till stånd om ej den blef humanare i sina uttryck.

Lämberg mot socialismen och såsom skäl derför var att de i stället för att sammanhålla så splittrade föreningar.

Gustafsson, Hagren, Ratman och Carlström ansa dessa talare för att nämnda tidning ej skulle komma till stånd emå den ej uttalade sig något för arbetarne utan tvärtom mot dessamma.

Såsom mötets beslut fastställdes att fackföreningarne böra understödja tidningen Socialdemokraten för så vidt dennas riktning må kunna anses vara den rätta och skulle fackföreningens centralkommitté verka för spridning bland arbetarne af tillfälle till nya tidning.

Salongen var full att.

Stockholm den 21 Oktober 1886.

A. Lundberg

Anm: Socialisternas och fackföreningarnes sammanträde i Ladugårdslandsteatern d. 14/10 86

Socialdemokraternas och fackföreningarnes sammanträde sistlidne gårdagsaftan å Ladugårdslands teatern började kl. 8 och slutade kl. 1/2 12 samt bevistades af så många som lokalen utan trängsel rymde, hvarke mindre 500 personer. Öppna tillträmmande hade utanför dörrarne blifvit af polisen hindrade tillträde. Tumos närvarande några af arbetareföreningens direktion eller ledamöter så höllo sig dessa undanstuckna och gåfvo sig ej tillkänna om ej möjligen genom att och annat agillande utrop som här och der i församlingen hördes. Till ordförande valdes "Klemins" och till sekreterare "Norman" och "Danielsson". Som talare upträdde: Hjalmar Branting, diverse handsk. Lundberg, Tillnitz, Forsblom, Skrädd. Palm, Danielsson, Rydlander, Moberg, doktor Åkerberg, Jernarbet. Lindholm, Johansson, Ekman, Mansken Hansson, och Lundahl, hvarefter Norman och sist Palm afslutade talartämmen. Afsikten med sammankomsten af första samarbetet emellan socialistförbundet och fackföreningarne betraktades som ett glädjande framsteg. Grundämnet för alla talen var att i bisaker variera men eljest temligen lika kriterium och fullständig fördömelse af det "s.k. manifest" som arbetareföreningens direktion utfärdat och som af "Dagens Nyheter" publicerats. Lundahl, den ende som syntes benägen för motsatt åsikt, utan att han sade tillhöra något parti eller vilja bedöma ena eller andra ämnet för stundens behandling äfvensom Lundberg, sökte förmildra omdömet om samma manifest och sade sig veta att detsamma gillades af flertalet arbetare, men blef af efterföljande talare: Norman och Palm, förklarad till stor förtretelse för åhörarne. De ledande personerna i Stockholms arbetareförening ansågo - denna som i alla liknande föreningar - sades vara

att söka locka dem själfva plats å Riksdagen. Bänkarne mot tio kronor om dagen samt andra framkastade förslag och möjligen lyckas åt någon utvald arbetare ekonomiskt underlätta af "öfverklassens" nådegåfvor. De socialistiska planerna deremot gingo ut på att samla alla arbetare till ett förbund som med egen förenad kraft beredde sådana arbetslöner att det vore möjligt att derpå existera utan att tigga smulor af öfverklassens öfverflöd. Arbetareföreningens direktions manifest vore inget uttryck för arbetarnes meningar, utan hade hopkommit mellan fyra väggar och innan slutna dörrar genom bemödanden af personer, som själfve längesedan bortglömt arbetarnes ställning och derför hvarken kände eller tänkte som denne. Sedan Danielsson framlagt förslag till revolution, den mötet borde uttala som sin mening bl. a. att arbetareföreningens direktions manifest ej vittnade om annat än att direktionen vore okunnig om den socialistiska agitationens grundprinciper, blef samma förslag då mötets upplösning tillkännagafs antaget och beslöts att resolutionen skulle särskildt tryckas och spridas å verkstäder inom landet, hvartill medel bereddes genom föreslagen insamling å stället. Några ordningsföreskrifter icke. Stockholm den 2 Nov. 1886.

A. N. Johansson

Ang. socialistmötet i huset N:r 2 Mästersamuelsgatan den 2 Nov. 1886.

P. M.

Socialistmötet i huset N:r 2 vid Mästersamuelsgatan (Hötorgsgatan) och Vårgatan kl. 8 och slutade kl. 3/4 11 e. m. och var besökt af omkring 150 personer samt gick utan ordningsföreskrifter. Till mötets ordförande utsågs snickaren Rydlund. Danielsson inledde diskussionen och yttrade sig flertalet af talarne för en lugn utveckling af socialismen, endast Nordman och Henrikssan yttrade sig våldsamt. Nordman yttrade, att de makthafvande för att kunna hålla massorna till slafveri utvalde de starkaste och bästa af proletärerna till soldater och poliser, hvilka de använda för att försvara sin ställning mot folket; framhållande Nordman att socialisterna aldrig borde tänka sig att de makthafvande godvilligt skulle lemna dem deras rättigheter, utan borde socialisterna derför organisera sig och agitera, så att de blefve de starkaste, hvarefter de väl skulle veta att med våld taga hvad de begärde, och vore det inga förståndiga menniskor som skulle undra härpå, med undantag af polisgjälar, dårar, och barn. Henrikssan yttrade med anledning af att en föregående talare sagt att lagstiftningen vore beroende på samhällets utveckling och tidens kraf: att alla lagstiftare voro

skunkar och hade de varit så ifrån
början, hvilket kunde ses deraf,
att första Mosebok sam också
vare en lag, innehållé att Gud
skapat verlden på sex dagar, hvil-
ket vara lögn; och att lagen i
Mosebäckerna tillkommit derför,
att gamla presten såsom Abraham
och hans likar, varit lägnare sam
velat hålla folket i slafveri.
Henrikssan slutade sitt anförande
de dermed, att han påpekade det
paliskanstaplar vara posterade
på gatan utanför mötes lokale
och yttrade am dé skickade dit fyra
paliskanstaplar så länga tills sam de
sam gör der nere, så kom di nog
hit lika många ändå, åtminstone
intet skrämmer de mig och snart
kappas jag att vi har kommit så
långt med gardisterna, att am
kaptenen kommenderar fyr på
massarna, gardisterna sjelfpa
kommenderar hettan och ger fyr
på honom sam kommenderade."

Mötet fattade ingen resolution,
men uppmanades alla Socialisterna
att i verkstäderna agitera för So-
cialismen och söka väcka klass-
medvetandet hos arbetarne.

Stockholm den 23 November 1886

L. Stendahl

Ang. Socialist-
mötet i huset
N:r 2 vid Mäster-
samuelsgatan den
26/11 86.

Sören o Linden

Förre Studeranden Abel Danielsson föredrog kl.
gårdagskaptan i huset N:r 2 Mästersamuelsgatan började
kl. 3/4 9 och slutade kl. 1/4 11 samt var besökt af 50 à 60
personer.

Mötet förlöpte utan ordningsrubbning, men redan
vid mötets början, att porten till den mörka går-
den var stängd, så att deltagarne i mötet måste
söka sig väg genom en mörk gång till en annan lika
ledes mörk gård och derifrån genom en mörk för-
stuga ut på gatan, dervid dock inga annat obe-
hag än knuffningar och sammanträngningar för-
kommo. En och annan af mötets deltagare an-
såg sig, utan fara att blifva observerade, kunna
i mörkret framkomma med råa och mot polisen
rigtade skymfliga yttranden.

Under föredragets första del sökte Danielsson
genom att anföra historisk kunskap och
bristande förarbeten vittnande, osammanhän-
gande, anförande klargöra den Socialas ut-
väcklingen, med serskildt afseende fästadt
vid hvad denna förfäktar i vårt land.

Derefter öfvergick föreläsaren till den nu-
varande Socialismen och framhöll: att den sam-
ma vore en dröm, hvarom menskligheten
drömt under många tusen år. Denna dröm
hade slutligen, såsom en fullfärdig ide sprun-
git fram ur det största skrifets hufvud, och ta-
git förkroppsligad gestalt i den nuvarande Soci-
alismen. Under denna del af föredraget, hvarun-
der föreläsaren, utan att blandas vid sammanhan-
get, framkom med Socialistiska tänkesätter, blanda-
de med skattska utfall mot de liberala och de

ras press samt Arbetareföreningarne, såsom de-
ras Bundesförvandter, och hvarje föreläsare
härunder ethnotals upp sig till en viss spaltig
lyftning, eller rättare sagt hetsighet.
Detta delen af föredraget tyckte skola fram-
hålla, hvad Socialisterna här i landet vänta
af den närmaste framtiden och hvad de
ämna företaga sig. Talaren anförde:
Att Socialisterna endast i sin handom
kunna vänta sig något af en fredlig
parlamentarisk lärning;
Att de genom skenet vilja i Rikesdagen
insätta några medlemmar, som kunde på
laf att tala med herrarne derstädes, men
att frågan om annan rösträtt för Socia-
listerna endast vore ett Agitationsmedel.
Att ett parlament, eller Rikesdag hvars
denna är blifvet kammaratt, aldrig kom-
me att lösa de sociala frågorna, utan dessa
icke kunde ske genom reformer och lap-
pande på det gamla, utan måste ske
genom en fullkomlig nybyggnad; detta
hade Franska Kommunister af år 1848 att
efter Tysk-Franska Kriget fullkomligt in-
sett;
Att Rikesdagen, såväl som andra
parlament, endast vore till för att skydda
de maktegande;
Att ordet parlament Kommer från ett
ord, som betyder prata, och att vår Rikesdag
såväl som andra parlament, gjorde an-
heder åt ordets ursprungliga betydelse,
när ant inom densamma stannade vid prat,

Att det nya samhälets uppbyggande, liksom
hvad historien visat, förorsakade framåt-
skridande stora omhvälfningar, måste ske genom
en revolution.
Slutklämmen i föredraget var i det när-
maste ordagrant följande:
Den närmaste förflutna tiden har vi-
sat oss, att vi blifva grymt bedragna, då
vi trott, att vi i lugn skulle få verka för-
vinnandet af vårt mål. Man förföljer oss
öfverallt; husegarne sluta sig tillsammans
och vägra, att ge oss uthyrda lokaler, hvarför
vi antagligen om några månader stå uts-
vilda. Detta skadar oss endast om vintern,
men enär Kammer sommaren, och då Kam
ingen hindra oss att hålla våra möten och
sammanträden ute. Vi skola då utsända
ett hund agitatorer, som skola genomkorsa
landet i alla riktningar från Lappmarkerna till
Ystad och gamla Borge skall bli nästa till
en agitation, hvars like det allrig förr skå-
dat och hvarom de maktegande icke ens drömt.
Man kan visserligen då, för att hindra
oss, sätta våra agitatorer i fängelse och derige-
nom hindra oss att, två eller mäjligen fem år,
vara borg skola ändarlig slutligen slutligen
frambryta och då Kammer det att osa hem-
om äran en på de maktegande (härvid gjorde
talaren en rörelse med högra handen, som han
lätt en bila falla).
Danielsson slutade med följande ord "jag
vill råda herr Tempstander att förpassa sin
Socialistlag till papperskorgen och lefva

sig med mindre oskadliga saker. Det liberala skrifsvandämet bör kunna gifva honom ämnen nog att skrifva om". Stockholm den 27 November 1886.

L. Stendahl

Arg. Socialistmötet i Amst d:o 2 Mäklersamm. elegatan Lördagen den 27/11 1886.
Kvart kl 17.24.

Sammanträdet i murarefackföreningens lokal N:o 2 Mäklersamnelegatan började kl. 29 och slutade kl. 11 em. var besökt af 70 à 80 personer och fortgick utan anmärkningar.

Som Ordförande utsågs Nordström.

Den afhandlade frågan rörde: Kunna fackföreningarna fylla sig för Socialismen?

Såsom talare uppträdde följande personer.

Danielsson: Han hade skyndsamt hört de den förra som hade föreläst Hafström inom visa fackföreningar med ja Hemmand, gifte och mot sistnämnda fackföreningarne blad och sagt såsom sådan kunna verka åtskilligt gott men lite mätt hela arbetareståndets fullföreläse kunde de icke föra, med mindre de omfattade Socialismen.

För att gifva skäl för detta påstående framhöll talaren: då massor af arbetare gått arbetslöse hafva de frågat sig att orsaken härtill och hvad sig finna denna i Konkurrensen hade arbetarne derför börjat bilda fackföreningar, hvilket först skedde i England. Emellertid hade dessa icke blifvit ägnade att tillfredsställa ändamålet fackföreningarne skände arbetare hade blott förmått att upplåta arbetet den fackföreningarnes medlemmar begärt att arbeta.

Följad nu denna syntesbetraktning att alla hade funnit ut att om arbetstiden förkortades skulle flera arbetare i stället kunna sysselsättas, men nu upphörde den förbättrade maskinteknikens och med tillhjälp af denna blef det kapitalisterna möjligt att på konkurrens arbetslös framtvinga samma arbetsmängd som förut på längre tid. Konsumtionsföreningar som insattes voro också endast palliativ, de kunde visserligen såsom sjelfhjelp vara bra men kunde endast vara af underordnad syn, och ur socialistiskt synpunkt förkastliga. Spårsamhet hvarom arbetarne utsugas så mycket ondt vore visserligen äfven den icke alldeles att förakta ty den kunde vara nyttig för en eller annan individ, men i stort sett och för vida kretsar vore den för samhället rent af ödeläggande ty jo mera arbetarne spara desto mindre blefve det nödvändigt att producera hvilket förhållande naturligtvis i sin tur skulle åtföra arbetslöshet. Af det sagda ville talaren hafva visat att hvad hittills genom fackföreningar eller eljest blifvit gjordt för arbetsklassens höjande i ekonomiskt politiskt moraliskt och intellektuelt hänseende icke kunnat föra till målet, hvilket endast kunde vinnas genom det arbetarståndet organiserade till ett enda stort politiskt parti som kunde erövra makten, hvarefter allt kapital och alla öfriga produktionsmedel skulle expropriera och lyftas i en enda hand nemligen statens.

På skulle också att öfverproduktion och de deraf härflytande sociala företeelser som kallas krisers förnimma. Talaren och de med honom likelydande föreslog således att fackför-

enningarne hvarken bör eller kunna fijärn sig
från socialismen.

Angström och Nydander kommo med förslag
öfveras till slutsats hvilket äfven vann
anslut med förbon såvidt af hans nyckel ordja
föredrag kunde slutas.

Ajelén trodde att socialismen, såsom varande
en utopi, en importerad vara, som man ej behöfde,
icke vore för fackföreningarne nödvändig, dock
vore ju flere stalemän, sådana som Bismarck och
Gladstone, icke fria från socialistiska tänkesätt,
hvarje förening vore ju också på sitt sätt ett yttring
af socialism, och kunde man väl påminda sig om
att fackföreningarne icke kunde vara fria från
socialism.

Svanström ansåg att fackföreningarne icke
borde vara socialistiska här dan man endast
syna sig åt fackliga förhållanden men detta
hindrade icke att de enskilda medlemmarne
borde vara lycksälade af socialistiska åsikter.

Jansson förklarade sig vara medlem af
Arbetareföreningen och klandrade denna för
dess beslut att ur sig utesluta socialismen.

Palm framhöll att efterdem fackföreningarne
voro framkallade af de rådande missförhållan-
dena och skulde vara socialismens barn så
kunde de icke motverka sin moder.

Mötets resolution slutade med det uttalan-
det, att fackföreningarne böra omfatta so-
cialistiska åsikter. Stockholm d. 28 November 1886

Aug Lysander

Kgl. socialist-
föredraget i huset
№ 9 vid Handt-
verkaregatan
d. 28/11 86.

Socialistföredraget i huset №9 vid Handtverkaregatan inled. gårdagsaftan började kl. 3/4 4 och slutade kl. 5.

Mötet försiggick utan oordningar samt var besökt af omkr. 200 personer.

Inled. Danielsson yttrade, att genom socialismens framträdande skulle det synas kanske att gå likadant med det nuvarande samhällssystemet, som för med de gamla trähåkar på Östermalm, der den nuvarande Esplanaden är belägen, att ej några svårare knekel skulle uppföras utan det skulle vara en lycka och lyss väg för det kommande samhället, att Kapitalisternas egendom ej vore att anse som enskild, utan på visst sätt öfvergått från det allmänna eller arbetarne, att en indragning borde ske af Kapitalisternas egendom, om ej på annat sätt så med våld, att användandet af maskinerier vore origtigt, emedan det beröfvar så många arbetare deras arbetsförtjenst hvaraf följden är att hundradetals menniskor får gå sysslolösa och skamma att på ett eller annat sätt falla samhället tiu kast, att det storborgerliga äktenskapet vore att avgilla, att prostitutionen borde afskaffas, men tillade att prostitutionen vore ett oundvikligt ont så länge det storborgerliga äktenskapet fortfar, samt att det äktenskap som Socialismen hafva tänkt sig, skulle bli sådant, att polisen icke mer behöfde i sina journaler inregistrera så kallade prostituerade qvinnor.

att alla skolor och seminarier skulle upphäfvas och istället inrättas en allmän skola, så att lärdomen skulle bli fri och lika för alla; samt,

att han gaf arbetarne en uppmaning att arbeta för socialismen och ej förskräckas vid tanken på att deras verk ej skulle gå i fullbordan, ty de unga personer, som nu eller framdeles kunna att deltaga i de socialistiska rörelserna, skola redan i sin tid få se de socialistiska anordningarne i verkställighet. Stockholm den 29 Jan. 1886.

C J Mangan

Anm: Socialistmötet i huset N:r 2 vid Mästersamuelsgatan d. 14/12 86.

Utgår

Socialdemokratiska förbundets möte sistliden gårdagsafton i huset N:r 2 vid Mästersamuelsgatan började Kl: 8,20 och slutade Kl: 10,30 e.m. var besökt af omkring 140 personer samt fortgick utan oordningar.

Mötet öppnades af Starky, som valdes till ordförande, hvarefter uppträdde Engström, Gylang, Palm, Danielsson, Carlsson, Forsblom, Hafström samt Ryland, hvilka diskuterade dels ämnet "Lag och Rätt" och dels "domen öfver Palm" hvarvid i huvudsak framhölls att lag finnes och tillämpas i stränga och ostränga mål utan att någon rättfärdig att de maktegande som skiftat lagarne äfven vidare tillämpa den till sin egen fördel och lite förfång för underklassen samt att domen öfver Palm var ett brott på den största orättvisa.

Mötet afslöts med tillkännagifvande att ett större möte skulle hållas nästa Söndag Kl: 1 e.m. utlyses och att detta möte skall komma att afhållas i Nybroplanen, derest derom gjord ansökan blifver bifallen, i annat fall vid Lilljans och om detta skulle vägras, vid Henriksberg Bergen.

Stockholm den 13 December 1886.

Sixten Jonzon

Ang: Socialistmötet i huset N:r 2 vid Mästersamuelsgatan d. 14/12 1886.

Socialdemokratiska förbundets möte sistliden gårdagsafton började Kl 8,20 och slutade Kl. 10,30 e.m. var besökt af omkring 140 personer samt fortgick utan oordningar.

Såsom talare uppträdde följande personer: Starky, som öppnade mötet och förklarade de närvarande vara välkomna, hvarefter han valdes till mötets ordförande.

2:o Engström, som förklarade mötets ändamål vara att diskutera ämnet "Lag och Rätt" och som för sin del ansåg att "Lag" visserligen finnes i Sverige men att "Rätt" icke finnes, samt att Lag och Rätt här i landet borde hållet och hållet åtskiljas; framhållande Ryssland, som, ehuru ansedt för ett barbariskt land, vida öfverstigande Sverige hvad Rätt angår, i det att t. ex. en drucken person, som under rusets inflytelse begår ett brott, dömes till mildare straff än den, som begått ett brott i nyktert tillstånd; att hvad domen öfver Palm anginge, denna varit orättvis, emedan Palm icke begått något brott utan endast uttalat sin öfvertygelse, och att han sannolikt ej skulle blifvit dömd, derest jury i målet blifvit vald.

3:e Gylang, som bland annat framhöll

rättvisan i lagen att oäkta barn ej hade lika arfsrätt som äkta barn; och att dom men äfven Palm var orättvis; och hade flera tiotningar haft yttranden, som varit lika skarpa som de, för hvilka Palm blifvit dömd, utan att något åtal mot dem blifvit väckt;

4:o Palm, att långre tal, hvari han förklarade sig vidhålla de yttranden, för hvilka han blifvit dömd; att han med uttrycken "usel riksdag och regering" dock ej åsyftat några personligheter utanför institutionen, som tillåter en öfverklass att trycka och betrycka underklassen; att han, som är fattig, för fortgåendet af sin process måste gå "fattigvägen", men att han ej kunnat afstå fattigdomsbevis eller ens kunnat förmå Rotemannen i den Rote, der han är boende, undersöka hans omständigheter i hans förhållanden härutinnan förrän han hos Kr. Öfverståthållaren gjort anmälan derom; att han likväl ej erhållit sådant bevis öfver medellöshet att han kan fortfara processen, hvarför han i ett upprop till sina meningsfränder ämnar begära deras hjelp, för erhållande af nödiga penningarne. —

Härefter uppmanade kande närvarande att hos sina bekanta och i öfrigt bland alla, med hvilka de komma i beröring, söka sprida hat emot den nu bestående lagskipningen på det

en ny lag, en lag, som underklassen då vara med om att stifta, måtte komma till stånd så att ej, såsom nu är fallet "proletärerna" blifva dömda till straff för småförseelser medan de af öfverklassen som begår stora brott, om ej gå helt och hållet fria för straff, åtminstone komma i åtnjutande af minsta straffbestämmelser;

5:o Danielsson, som talade om huru orättvist öfverklassen gått till väga som vidhålla gamla utlefvade lagar, hvilka på ena stället förlänade ett grft brott, men på ett annat ställe tillåter samma brotts förövande, om man lyckats förstå kyssa lagparagrafernas rätt, samt uppmanade till stark organisation för att en gång kunna fälla domen öfver de verkligt brottslige;

6:o Rylander, att han icke gillade Palms förslag om att sprida hat till det bestående utan i stället att sympatisera med det mänskliga elände, tillägnade Rylander, att han för sin del icke allenast gillade Palms yttranden, för hvilka denne blifvit dömd att "Regering och Riksdag äro usla" utan äfven helt och hållet ogilla, hvilket han äfven ämnade vidhålla, om ock han skulle blifva hängd derför.

Öfriga talare, hvars tal anlades, vidhöllo hvad föregående talare yttrat.

Vid protokollet, hvad föregående talare yttrat.
Stockholm den 15 December 1886. Sixten Jonson.

Angl. Socialistmötet i huset N:o 2 vid Mästersamuelsgatan d. 18/12 1886.

7 o 24

Socialdemokratiska förbundets möte sistl. gårdagsaftan, i huset n:o 2 vid Mästersamuelsgatan, började kl. 3/4 9 och slutade kl. 1/4 12 e. m. samt var besökt av omkr. 75 personer.

Till ordförande valdes Nordman och till Sekreterare Engström.

Ämnet var: Hur långt sträcker sig arbetsgifvarnes myndighet öfver arbetarne.?

Tjuttan talare uppträdde.

Alla ogillade arbetsgifvarnes tillvägagående att afskeda arbetare för deras politiska åsigter, såsom nyligen i några fall skett.

På förslag af Nordman antogs en resolution af ungefär följande lydelse: "Mötet uttalar sin afsky för de arbetsgifvare, som afskeda sina arbetare för deras politiska åsigter." "Sluten Eder derför tillsammans och bekämpen detta nedriga tilltag"!

Palm upplyste, att arbetsgifvare slutit sig tillsammans i sällskap, hvilkens möten ej voro tillgängliga för polisen, samt förmyndigpatrona inrapporterade hvad som förehades.

Han ansåg, att arbetarne borde följa exemplet, och att agitationsverksamheten för socialismen borde göras mer revolutionär. Han förordade stark sammanslutning och agitation för införvande af socialismen.

För närvarande vore socialisternas antal endast några hundra och emedan myndigheterna kände detta, hade de nogrant afhållandet af möte å Nybroplan innevarande dag.

Helt annat skulle förhållandet blifva, då socialisterna räknade medlemmar i tusental, då skulle man ej några dem att hålla möten af fruktan att polismakten skulle "ryka åt helvete."

Nordman yttrade, att det var "förfärligt ofärskändt af öfverståthållaren eller polisen" att förbjuda socialisterna hålla möte å Nybroplan innevarande dag.

"Wederbörande hade på allt sätt sökt motarbeta socialisterna; så hade man förelagt innehafvaren af Österman's salong, att, om han ville behålla sina rättigheter att hålla "menuförsäljning" han ej skulle utlyna sin lokal åt socialisterna; äfven i samlingssalen i huset N:r 2 vid Mästersamuelsgatan hade man skändt på väggarne och taket för att förmå förbjudande af mötens hållande der, men ej lyckats.

Dessutom yttrade Nordman ungefär följande: "Jag vill inte uppmana någon att gå till Nybroplan i morgon," "men jag vill upplysa,

att jag för min del skall gå dit, och
i mån göra hvad i mitt; den som är på
sin självständig bekännelse ej drager
betänkande att gå dit; ingen kan
hindra en att stå på Nybroplan.

En stund därefter bad han åter
få ordet särskildt för att tillägga,
att tiden, som utsatts för mötet
i fråga, var kl. 1 på dagen.

Denna underrättelse upprepade
han med stark eftertryck 3:ne gånger.

Nordman kallade nu ett tio-
fall polisen "ordningsmaktens
kreatur".

För öfrigt förekom ingenting
märkligt. Stockholm den 19 De-
cember 1886.

Soc. socialist möte i huset N:o 2 Mästersammanslagaten den 5/1 1887.

Socialdemokratiska förbundets möte i sistlidne gårdags afton i huset N:o 2 Mästersammanslagaten, hållet af Norska bokbindaren Knudsen, började kl. 3/4 9 och slutade kl. 3/4 10 samt var besökt af omkring 140 personer.

I föredragit framhöll Knudsen hur medl. klassens högande var det största förderf för arbetarne, och att de liberala voro den regering som i Norge genom arbetarnes hjelp hindrat förlängande högerregering, i verkligheten voro mindre liberal än sina föregångare och uttalade Knudsen den förhoppning att Norska och Svenska arbetare inför

efter skulle låta upphetsa sig af de libe-
rala och de stridsfrågor hvarmed de sökte
locka lidelserna, utan i broderlig förening
arbeta tillsammans för vinnandet af det
stora socialdemokratiska målet: utrotandet
af arbetet för arbetarne.

Danielsson lyckade Knudsen för hans föredrag.

Härefter uppträdde Norsken Lunde och
yttrade: att de liberala i Norge sökt att
upphetsa folket, med sådana frågor som lika-
rättigandet för Norge att deltaga i expedi-
tionen af utrikes ärenden, och vore det nog dess
önskan att Svenska och Norska arbetare skulle
mötas vid Kölen med bajonetter, men yttra-
de Lunde, detta skall aldrig ske ty för-
innan skola vi spränga hela Kölen och dess
granspalar i åfven med dynamit än vi bro-
der och Socialdemokraten mötas såsom fi-
ender, utan skola vi i stället arbeta
tillsammans mot våra gemensamma fien-
der och göra den enigen som vi i afton gran-
lagt stor och stark.

Någon ordning förekom icke.

Stockholm den 6 Januari 1886.

L. Stendahl

Ang. socialistmötet i huset N:o 2 Mästersammanslagaten den 9/1 1887.

Samme socialister möte i huset N:o 2 Mästersammanslagaten sistlidne gårdag började kl. 1/2 3 och slutade kl. 3/4 5 e. m. samt var besökt af omkring 200 personer, och utsågs icke mindre än tio professande personer vid samma möte.

Malmö.

Vid mötet förekom inga ordningsvar-
Palm inledde mötet med att längre
föredrag om det olagliga i borgmä-
starens i Jönköping tillvägagående,
deruti att han förmått föräldrarne
till tio minderåriga pojkar, hvilka
pojkar gjort sig skyldiga till stöld, att
gifva sitt medgifvande till det des-
sa barn, tvärt emot lagens bestäm-
melser, skulle erhålla offentlig age
å rådhuset och kommenderat polis-
konstaplar att tjenstgöra som pro-
fossar, då barnens föräldrar icke
hjelpte vilat tillhålla dem egan.
Sedan Palm först gjort det anta-
gandet att ifrågavarande fattiga
barn pluckat för att tillfredsställa
sin hunger, framhöll han, "efter
hvad han lärt i tidningarna", att en
hel del af mellanklassens och storbor-
garnes barn hade i Stockholm bort
före sitt gjort sig skyldiga till brott
mot egendomen, utan att derför
blifvit tilltalade, men endast för en
kort tid bortvisade från de skolor
de besökt, hvilka förhållanden tyd-
ligen utgjorde bevis för att lan-
dets myndigheter behandlade öfver-
klassens barn annorlunda än prole-
tärernas barn. Efter en skarp ut-
fall mot tidningen "Vårt Land" för
det denne förvarat borgmästa-
rens åtgärande, och anfall mot presti-
vältet samt skolorna i allmänhet,
yttrade Palm, att han ansåge
det vara Herr Justitieministerns
oafvisliga plikt att låta noga un-
dersöka borgmästarens tillgörande,
men då det vore antagligt, att Herr
Justitieministern och hans begåfvade
varit så upptagna med utarbetandet
af socialistlag och andra lika nyttiga
förordningar, att de icke kapt tid att
taga notis om hvad som föregått i Jön-
köping, anser han, att mötet bor-
de antaga en resolution, hvari det ut-
talade sin afsky för borgmästarens
råa och barbariska tillvägagående
i denna sak och uppmanade Herr
Justitieministern att anställa nog-
grann undersökning härom och be-
fordra borgmästaren till vederbörligt
näpst.

En person med namnet Anders-
son yttrade, att han för sin del icke
trodde det resolutionen kunne
att göra något gagn, emedan Justitie-
ministern antagligen vore så upp-
tagen af skälen, att han icke hade
tid att befatta sig med sådana orät-
visor, som begingos mot fattiga
folk och deras barn; dock ville
han instämma i Palms förslag.

Flera talare yttrade sig mot
skolorna för det dessa icke med-
delade undervisning i landets lagar.

Mötet antog en af Palm föreslagen resolution i öfverensstämmelse med ofvanberörda anda och utsåg Moberg, Palm och Beckman att framlemna densamma till Hr:r Justitieministern.

Vidare beslöt mötet att anhålla hos magistraten i Linköping för att, enligt Palms förslag, därmed förarga borgmästaren."

Stockholm den 10 Januari 1887

L Stendahl

Anm. Socialdemokratiska föreningens möte i huset N:o 2 vid Mästersamuelsgatan d. 13/1 87

Rörande det af Socialdemokratiska förbundet hållna möte i huset N:o 2 vid Mästersamuelsgatan Torsdagen den 13 dennes, hvilket började Kl: 8 e.m. och förlöpte till Kl 3/4 11. samt var besökt af omkring 80 personer, förekom följande:

Till ordförande utsåges Snickaren Rydlund och Ämnet var "Hvad hafva de arbetslöse att fordra af samhället."

Skräddaren August Palm öppnade mötet och framhöll den stora arbetslöshet som nu är rådande inom Stockholm, såväl som i landsorten; att han visste det Stadsfullmäktige anslagit 50,000 Kronor till allmänna arbeten för arbetslöshetens och nödens lindrande; att denna Summa vore otillräcklig; dessutom var det så godt som ingen hjelp emedan det arbete som gafs, nemligen Stenhuggning i Stadshagen betalades endast med 10 öre i timmen; att de arbetslöse hade rätt att fordra af samhället ett arbete, på hvilket de kunde sig skäligen försörja; att om de icke fingo detta kunde det hända att mycket flere skulle valsa mera än ett upprorist yrkat uppträde på Stadens annonspelare; att Socialdemokratiska föreningen hade utskickat listor att cirkulera bland arbetareklassen på hvilka de arbetslöse skulle teckna sina namn; att dessa listor sedan af en deputation af nämnde förening skulle öfverlemnas till den stundande riksdagen, samt att de (Socialdemokraterna) skulle söka utverka att förettja en större demonstration för att uppvakta någon af Riksdagsmännen eller Statsministern, hvilka sedermera skulle föra arbetarnes talan vid den instundande riksdagen.

Härefter uppträdde följande talare, nemligen Hr:r Moberg, Lindqvist, Cronsjö, Empström, Lundberg (Danielsson eller Norrman) Andersson, W. Andersson, Borg, Beckman och Holmberg, hvilka alla talade ungefär i samma anda som Palm, hvarvid Beckman yttrade att han önskade den dag skulle komma då Stockholms arbetare i likhet med deras bröder i Paris skulle säga till penningmännen och de mätthetande "bröd eller döden".

Efter mötets slut föreslog Palm följande resolution, hvilken af mötet antogs: I betraktande af den stora arbetslöshet som nu är rådande inom arbetsklassen, då fordra de arbetslöse af de styrande inom samhället att det gifves dem sådant arbete, på hvilket de kunna förtjena sitt uppehälle och uttala mötet sin förkastelse dom öfver Stockholms Komunen, som nu låter arbetarne arbeta för ett så usel dagspenning som 10 öre i timmen.

Stockholm den 13 Januari 1887

C. G. Sahlin

Anm. Socialdemokratiska föreningens möte i Huset N:o 2 vid Mästersamuelsgatan d. 15/1 1887 K. öfverv. Nordström & Appelqvist.

Socialistmötet i N:o 2 Mästersamuelsgatan Lördagen den 15 dennes började Kl. 1/2 9 och slutade Kl. 1/2 11 em. Lokalen var dock att omkring 150 personer.

Någon ordning förekom icke.

Sedan Malm blifvit utsedd till ordförande inledde mötet genom ett föredrag af Beckman, som till en början uppläste ett dagligt tidningsanmärkning för att komma åt vad han ansåg till den dagen befolkningen

oviljа mot polisen och hans förekommande.

Talaren konstaterade att en sådan oviljа förefanns, hvilket icke vore något godt tecken för någon, hvad som förut kunnat den, men om skulle man nog aktа sig för en sådan oviljа. Konststycket hade ju kunnat göra och tillfälle att studera orsaken till människors afsky och ogunstiga dömande, men i många fall att de själfve orsakat densamma i form af vår husmans kolonialaffärs förbud att sälja de druckne kreditkort på gatorna och föra dem till varuhusen, där talaren trodde att de misshandlades.

Till beskyllningarna om det uppgifna talarens person i "Socialdemokraten" och som icke blifvit af polisen dementerade, allmänheten hade fått tro dem, ack att lägga vikten deri.

Hade man något ärende in på polisexpeditionen begärde man af portvakten omedelbart tillträde, detta vägrades, hade man ett ärende upp på polisinspektörens eller polisintendentens expeditionsrum vore motsatsen något annat än tillmötesgående och kärnan en bekant. Polismästaren hade ack lätt sig att säga att talaren tjenat, något som öfverkonstaplarne aldrig fått sig förunnadt. Det vore ej värdt att nämna att den högre polispersonalen hafva på annan plats

att göra med, ty hvad de åtagit sig tjensten, så på de icke fyllt de skola stå skattbetalare varm tjänstemännen bland de vilda djuren, han liknade sig icke att peta dem.

Efter åtskilliga ordande som skulle innehålla en förmildring af det sagda, förklarade talaren med tillförsikt att det allmänna oviljan skulle upphöra, om allmänheten hörde hans föredrag.

Nattpasset hade sammit polikonstaplarne så och brutala och de kunde icke annat vara, ty efter att hafva genomgått dressyrmetoden vid landsregementena hade de så utbytta gardister som mot den gemene polisracken och då tyska de sig vara riktiga karlar.

Emellertid sammanträffade mot polisen ej så vidsträckt. Hvad vore de? jo arbetets idkare, man hade sagt att de utgått gardisten, nåväl hvad vore gardisten, jo arbetets idkare. Både poliskonstapeln och gardisten, de behöfva det, ty själa de ack tillsammans så hafva de dock mennisko att göra med, dem åro tiden gungen vänd. Konstaplarne nu ej det dåliga rykte man numera hade tala om, ett notis af skickande beskaffenhet, en konstapel hade skjutit sig, derför att han vanvittalet sig en mindre förseelse, att skjuta mord af hvarandra inom hemmen. Det funnes många af rån och stölder i polisens led.

Denne talare som de öfriga talarne erhöll icke bifall.

Engström hade väl fel och öfvergreps af
polisskarlarne, men mången gång tillmäter
heten bröd och vidkämpar väl de sjelfva
sig rätt emot dem, talarn kände många
polismän igen vore tillmälte för tillmä-
nite och hyssning samt protesterade emot
att gata skulle spärren en kamn. De visade dock
benägenhet att gå öfverklassens ärende,
dem hade ljun red bestämt på utanför
Blanches Café. Det modererande bepröf-
kommissarien och öfverkonstapeln voro
de värsta och dem kom sig dessutom att de
blåa uniformerna voro bevakade för att vinna
befordran.

Moberg: Vore man väl skyldig att
skjutsa en fångvaktare från Carlsborg
som lagas i tjänstgöring och dessa syssel-
är tröttsam på alla områden, så med
afseende på talan: den att man tvingas
att gå; så med afseende på enemiskt talar-
man tvingas till uppenbarning. Blanchetalarn
med dess dresyr från gatan att i ett
till för det lilla, utom för dem som dock
nå talangivarne, de följa sina order
och nödvändig och de som skrifvit
dessa lagar och förordningar de till
vakten och åtal rätta och fann då man
talar till dem, men säger man dem som
förr så och så skulle man kanhända
få sparken. Konstaplarne äro blåa ma-
skiner, men ängar, till knapten den sin
högre upp, vilja så de minsta lemmen
röra sig.

Tillman f. V. instämde i allt som föregått
de talare, vilka ej med en förregående
talare anmärkte, att han ej kunde finna
något drag af medeltidskänsla i konsta-
blens tjänstgöring, utan hade dem snarare
till tänkt af gerärter, tjufvar och tjuvar.
Åtgärderna vilka talaren, såsom många
poliskens rätt att betrakta dem upptäckt an-
märka, att i Upsala finnas tillräckligt
hur fulla som helst samt tjuvlande och
stråkande i många mil nationsgatorna
na i Upsalaen genomströfvar gatorna, an-
den det den simple arbetaren anhåll-
les för minsta förseelse.

Blanquist hade ej sjelf fått på pälsen, men
varit med om att uppträde 1876 och visste att
Upsalapolisen då evenem hant sig.

Söderblom hade för många år sedan varit
fången och fått höra skämmande afsen öfverkon-
stapeln Kanjag väl klara honom i en klatsch-
kaj.

Nordman: Öfverklassen behöfde på och in-
hysnana tjänstgörande som uppträdde i
kasernering, talade om blåan tjänst-
göring. Proletariatet hade nyligen mycket
af allmänt förtroende ty antingen upplöste
öfverklassen tåget, eller upphäfde den tid
innan polisen konstaplarne.

Andersson i hus talat först, förklarade
att publiken ej kunde vara klätter
ty han kände en konstapel som fått
afsked derför att han ej gjorde negra
mål.

Sedan förslag blifvit framstäldt
om insamling till en person, som blifvit
dömd med förvisning från Stockholms län,

Mötet resolverar, att för lång tid
ansågs vara innan förslaget kunde
behandlas på laglig väg och beslutar
att uppskjuta ärendet till nästa möte.

Vid anmälan om inträde i föreningen
anmäldes följande personer:
Fabrikören Carl Johan Andersson
Fabrikören Johan Fredrik Lundgren
Fabrikören Carl Johan Andersson
Fabrikören Johan Fredrik Lundgren

Stockholm den 6 Januari 1886.

Ang. Protokollet.

Det månadsmöte, som skulle hållas
på Lördagen den 2 nästkommande
Februari, för att välja 3:ne personer, som
skulle granska Kassaförvaltningen och
Räkenskaperna för år 1885.

Emedan det ansågs mötet
upplysta att ordinarie Kassaförvaltaren
under månaderna Januari och Februari
skulle vara förhindrad att på ordinarie
Lördagen tillsammans med Kassaförvaltaren
granska Räkenskaperna för år 1885.

Kassaförvaltaren upplyste mötet att
Kassaförvaltaren

att den riksdag och regering som i vår nästkommande juni-månad skall tillträda, att en ny riksdag, en ny regering och ett nytt statsministerium — redan till-kännagivet av socialdemokratiska partiets verkställande utskott — inom 200 dagar på att de arbetande klassernas representation till den avgående riksdagen upphunnit de närvarande vid mötet att tillsammans med kamrater på andra ställen i landet på upprätthållande av en av dessa riksdag och regering ej godkänd, kvällstidningarna dagen efter valdagen utkommande Rösträtt av en av de av socialdemokratiska partiet utsedd deputation hos statsministern

Demonstrationen förestag. Talarna bör förkunna att söndagen 8 dagar ett senare gripande måndag, skulle kommen att förnyas i förstärkt kommande mening av "Socialdemokraten" vidare att om de fingo tillstånd av polismästaren, allesammans arbetsklädda skulle samlas på Nybroplan, varifrån anmarschen skulle ske till Kungsträdgården. Komma att upplösas att de deras i processionen skulle begära sig till statsministerns bostad samt, att om polismästaren ej tillåtit den samlas på Nybroplan de ändå skulle samlas vid Östra Järnvägsstationen för att begära sig till statsministerns bostad.

Engström uppmanade att ej vara "svarta gardet" och bönderna att ej göra det i sina hushållsmässiga göromål att de i sina hushållsmässiga göromål måtte ha den, att vara godtrogna att låta sig nöja de dömning mag, deregen ordade han om riksdagens öppnande om riksdagsstatsmannamötet den 14 kommunalmötena, att en dessa stad framgått, det ägnes man finnas i statskassan, så att i gan det provisoriska apparatet, finnas pennningar tillgängliga vidare uppmanade han talarna Palmlin demonstrationen bekräfta den kommande att göra sig redo att på ögonblicket gå ned till Nybroplan

Jan å den talarna upplästa resolutionen ordade man samma sak som de föregående, huvudsakligen Palmgren

Angående Socialistmötet i huset N:o 2 Mösterssamuelsgatan den 22/1 - 1887
Tillstädes voro Sigvard. N:7 Jansson
" 24 Pettersson

Stuy om anmälningsärende af en demonstration

Stockholms d 19 Januari 1887
E. Zilén

Socialistmötet den 22 dennes i huset N:o 2 Mösterssamuelsgatan började kl: 8.20 och fortgick till kl: 9 4/11 utan några anmärkningar och voro besökt af omkring 150 personer

Till Ordförande utsågs Sterky

Öfverläggningsämne voro: den Svensk-Norska unionens framtid.

Såsom talare uppträdda följande: Knudsen från Christiania: Unionen hade haft till ändamål att närma folken till hvarandra, visserligen icke i den mening eller till den grad som socialdemokraterna eftersträfva ty, den vore ett öfverklassens verk, men dock ett närmande i den hade hindrat de två folken att bekriga hvarandra, hvilket man med ledning af historiens vittnesbörd med stor säkerhet kunde antagas eljest hafva skett åtminstone i nyare tid. Det har visat sig att så en gnuva kommit på tråden fans det alltid personer och pressorgan som röstade för att söndra unionen och de skulle icke belänka sig att bringa folken i vapen mot hvarandra. Någon verklig anti-ell sammanslutning vore dock möjlig först då massorna, arbetare på båda sidorna om Kölen med "bestämdhet" om sin ställning sammanstöta sig och gjorde gemensam sak mot det för dem förtryckande kapitalet och gjorde sig lösa från dess öfvervälde och skulle tid, hvilken af talaren emotsågs eftergöra unionens framtid, men för att en sådan sakernas ställning skulle kunna ernås fordrades allmän stämmerätt.

Nordman: unionen, såsom varande ett öfverklassens verk rör oss ingenting så länge arbetarne ej hafva något inflytande på lagstiftningen. För öfrigt hvad gjorde unionen till saken rörande folkens förbrödring åberopande af alla påbtiska gränser tränga våra ideér framåt och hvar helst proletärer kämpa mot förtrycket det vara i Kina eller i Norge räkna vi bröder och om en af våra arbetare testa lin i Kina för att tjenstgöra såsom strejkbrytare vore det lika klandervärdt som om det skedde i Småland.

Hvad rör oss unionen med Norge? måtte styrande så föreningsdagen låta proletärernas arbetsgå upp i rök och dunder, så de sedan vid sina rika bord dricka skålar för unionens förträfflighet; hvad

hvad rör det oss? prästernas predikningar om samma sak betyder ingenting. När skall underklassen lära sig förstå detta skändliga bedrägeri.

Branting vill uttala en från föregående talare avvikande mening. Han kunde ej förstå huru man för en allmän internationel förbrödring vill förkasta unionen med Norge, han ansåg för sin del att det sistnämnda land läge oss betydligt mycket närmare än Kina. Envar älskar nog mest sin egen familj, vilket dock visserligen icke utesluter att man kan känna välvilja för sina grannar. Unionen, huru den än må hafva tillkommit och hvilka brister än må vidlåda den, vore dock värd att tagen vara på, då synnerhet i en tid då vilja finnes att slita dem. Sverge och Norge hvar för sig vore obetydliga stater men förenade bildade de en makt som ej vore att förakta och man borde ej ställa sig att förfjerran från det bestående grunde.

Hansen instämde med Branting samt viste förövrigt berätta huru som Norska folket varit Svenska bundsförvant men slagit om sedan Konungen visat det eftergifven.

Norska folket hade ock för Hansen uttryckt sin glädje öfver befrielsen ur det Danska tyranniet, stackars folk! de hade fått en Kung i stället, nå nå den dag komme väl då unionen ej skulle styras af en enda man.

Rosén, Klenius, Wilhelmsson, Lindgvist, Andersson och Forsblom talade alla till försvar för unionen såsom varande den grundval hvarpå socialisterna hade att vidare bygga. Forsblom: Exalterad och förgrymmad såsom vanligt, ville bjuda sin arm och sitt svärd till unionens försvar.

En tysk-dansk-Norsk-talande herre som undertecknad icke förstod, hvilken även var försedd med de närsittande, höll ett tal som mottogs med allmänt bifall.

Rylander ansåg att den enda nytta Sverige hade af unionen vore den att Nordmännen hjelpa till att aflöna vårt å dubbel bemärkelse dyrbara Konungahus, hvarvid han trodde att de ej vore synnerligen fruktbringande. För öfrigt tillskyndade den oss ingen fördel, folkens förening vore oberoende af unionen och många andra folk stode oss lika nära.

Mötets resolution, formulerad af Branting uttalade ungefärligen att mötet ansåg unionen nyttig och den vid en blifvande sammanslutning mellan folken

vore den grundval hvarpå vidare
kunde byggas.

Stockholm den 23 Januari 1887

Auctoritatet.

Angående Socialistmötet i huset N:o 11 vid Svartmangatan den 27 Januari 1887.

Närvarande:
Pieter Johnsson
Jac. Johansson
Gustaf Sidberg

Socialdemokratiska föreningens möte i huset N:o 11 vid Svartmangatan Tessbygen den 27 denna började kl. 29 och slutade kl. 3/4 11 em. var besökt af 30 personer samt fortgick utan ordningar.

Till ordförande valdes Cigarrarbetaren Johnsson som öppnade mötet med att förklara ämnet framgå, att afsigten med mötet var att diskutera "arbetarne och vintern" hvarefter följande talare uppträdde i ordningen:

1:o Aug. Palmé, som skildrade nöden för arbetarne under vintern och framhöll behofvet af en bot emot detsamma starka organisation, så att arbetarne i massa kunde verka på vederbörande, så att förändring till arbetarnes fördel måtte inträffa, hvarpå han förklarade sig att hafva inlemnat ansökan till öfverståthållareembetet att nästa söndag få hålla offentligt möte vid Hasselbacken, men att han idag ej inhämtat svar, hvarför han trodde att de som skulle bestämma öfver ansökan med afsigt dröjde med beslutet, derför att han ej på tid skulle kunna annonsera i tidningarna. Socialdemokraten deremot, på det mått bör blifva så fältaligt besökt som möjligt.

2:o E. Nordman, att nöden för arbetarne är störst under vintern, hvarför en förändring är nödvändig på det ofullkomliga sätt detta skall tagas i akt.

3:o Skräddaren Allenius, att nöden har sin grund i det anarkistiska produktionssättet och detta endast kan afhjelpas genom att staten tager hand om produktionen.

4:o Carlsson misstände att hvad Allenius yttrat vore utfors öfver mot Riksdagen, hvilken var usel, när ingen motion ännu blifvit väckt som är värd att föredragas på en riksdag, med undantag af en motion N:o 51 om förslag att införa straffpåföljderna förlust af medborgerligt förtroende

5:o J. W. Engström, att alla arbetslösa i korporationen skulle vända sig till fattigvården och icke förr medlemskap nås bröd fattas, när fattigvården vore skyldig att lemna sådant på grund af att öfverskottet af dessas arbete utgjorde fattigvårdsmedel.

6:o Allenius, att ingen arbetsför person bör komma i fattigmedlemskap, men väl arbete och att samhället vore skyldigt lemna sådant.

7:o Byggnadssnickaren Engström, att stark vore vår barbariska lösdrifvarelag ingen arbetsför person kan begära fattigmedlemskap hvy kommer man undan

blifver man skickad på tvångsarbete och kommer man i korporationen så kan man vänta sig kalor och kost samt

8:o Wilhelmsson, hvilkens glömt hvar för han begärt ordet, men som han nu fått det, skulle han önska allmänheten på det en socialdemokrat skulle kunna väljas till riksdagsman så att motiverna kunde blifva väckta som vore värda behandling, deribland en sådan att i arbetslösa tider, som de nuvarande, anslag till upsinningsföretag der arbetslösa och nödställda kunde få sitt uppehälle. Stockholm den 27 januari 1887.

Sixten Jörgensen

Angående Socialistmötet i Ladugårdslands Teatern den 28 januari 1887. Tillstädes voro Konstr. 1 & 18

Det af en Herr F. M. Åberg, till i afton utlysta mötet å Ladugårdslands Theatersalong, öppnades af honom kl. 8 e.m. med ett föredrag öfver Christendom och Socialdemokratie, hvarvid han såsom företal anförde, att å olikhet med de flesta Socialister, trodde på en Gud, men ej på en sådan Gud, som Kyrkan och andra samfund tänka sig honom.

Derefter förekom en skrift öfver en nyligen utkommen bok, med titeln "Landsfar

med lag byggas", med hvilken skrift, föredraganen ville visa, att Jesus var den förste Socialisten, att den nuvarande Christendomen, var uppdiktad och sammankokad af Kyrkosamfundet, att den ej var såsom Christus hade predikat den, att om timmermannasonen Jesus, om skulle komma till jorden, blefve han utsatt för polisåtgärder, såsom att hängas, eller kastas i fängelse, derför, att han skulle förklara det den afsikten, med inskriften "Frihet Jemlikhet och Broderskap" planterade fanan, voro så sönderrifven och förändrad, att han ej kunde finna rätt på densamma, när de som nu bure namnet Christna, försökte, att blifva lyckliga genom att krypa, skita, rifva och slå ihjel sina medmenniskor, det senare ombestyrdes af furstarne.

Mötet som var besökt af ett 60 tal personer, slutade kl. 3/4 9, utan att något anmärkningsvärdt förekom.

Och utdelades till hvar och en vid utgåendet en tryckt lapp, af omstående innehåll.

Arbetare! Den af socialdemokratiska förbundet och af fackföreningarnes CentralKomité, bestuttade demonstrationen för arbetslöshetens afhjelpande, är förbjuden.

Om söndag kl. 1 inbjudes Ni derför till möte vid Lil-

Jans, der ett andragande lics riksdagen
kommer att uppläsas och en deputation
att överlemna det lice Stats ministern,
kommer att väljas.

Arbetare! Om söndag
Kl. 1 är alltså vår sluts vid Lill-Jans.

Spriden Cirkulären!

Styrelserna för ofvannämnda Korporationer

Stockholm den 28 januari 1889

Soc. Socialdemokratiska mötet vid Lill-Jans den 20/1 1889.

Till ståndet voro

Redaktörerna Lindberg och Johansson, Kommissarie Svendahl, B.K. Palmer och Typvaktol Nanof. I.C. 14. 18 2.2. 28 med fl.

Det af Socialdemokraterna utlysta mötet vid Lill-Jans förliden gårdag började Kl. 1.15 och slutade Kl. 1/4 3 em. Talat var bevistat af omkring 2 à 3000 personer.

Nedanmälde personer uptradde och talade bland annat nyssnämnde följande:

1:o Stenman: Förklarade att tjenstfolk å platsen som stadens som, skall någonsinstädning skulle tillhöra arbetarne, hade Socialdemokraterna så mycket och väl fått hålla mötet vid Lill-Jans likväl ej ens den hade de fått hålla det afgiftsfritt utan måst betala 3 kronor för tillståndet.

En framstående man hade ändelat samhällets medlemmar i fyra olika arbetare och fattighjon, och många talet detta medgifvit att fyra olika slag förvisst kunna i staden afskaffas arbetare för det första ej gå hålla sig i staden och orka dessutom den det lic skulle stamma, då man ej längre vågade hålla arbetare.

Det nuvarande samhällsskicket var genom djura Nyttoföreningar och anordnades långt bättre förhållanden för Arbetaren än för de arbetslösa. Men Socialdemokraterna hade uppträdt för att störta tyrannet.

Dr Palm: Sin följd af det nuvarande samhällsskicket måste vara en stor del arbetare ur stånd att försörja sin uppehälle. Det vore myndigheternas skyldighet att skaffa arbetare arbetstillfälle, mot detta hade ej gjort. Annu lidas vederbörande på polis och Consuetter såsom medel att upprätthålla det nuvarande skicket, och det torde väl aflen lyckas dem någon tid, men länge komme det ej att dröja, innan gardiaten, utlandet, att hade ej allt för tidigt afskedande af dina 3 à 4 000 soldater för att arbetslöshetens och armodets fasor, skulle vagna upplysa djefvulska uppmaningar att störta det.

Af kommunen hade endast 50 000 kronor blifvit anslagna för beredande af arbetsförtjenst åt arbetslöse och afslaget hade beräknats till 1 krona per dag. Det vore möjligt att lefva på denna afslaget och anslaget vore åtgärd med så låg afslaging, olämpligt att skaffa arbete åt dem som på grund af de arbetslöse. Då kommunen ålagd att försöka göra sin skyldighet hade man kommat vänta att politiken skulle göra något för nödens afhjelpande, men ej ens det hade afsett på det ämnet. Socialdemokraterna måste tvinga dåtana förhållanden, för att bereda hjelp åt de arbetslöse, annat hänvisa på hänsynstagande politiska klassens hjertan och lagen att på i lämpligt syfte, samla åtgärder i staden, hade dessa vägrats dem. Stenmadegen hade storlongamt räknat, att de skulle förlora röstlisten för sina politiska

midtvay, om socialdemokraterna begynna bifalla
Men vid Lillfjuns hade man fått smaka, och ve-
derbörande hade i fått afsmaka derom, att
man vid Lillfjuns krundag mäter denna ar-
tig så ordentligt, utan hade man antagligen
hoppats på detta sätt bli gäst på ett an-
senligt Skriktalar Tom Rundo förrän sig
och då. Men dessutom hade de åtskilliga mig
påmint sig sy himmelen ovan på deras sida.
Socialdemokraterna skulle tänka det nu
sådane djäfvulska systemet, så snart de kun-
nat organisera sig.

Slutligen uppfade han: nej med tyranni-
lefve den organiserade socialdemokratien,
Hr. Ekström: Alla mannin Kan för-
nämsta skäfvan vore att skaffa sig tystning.
Tystnad, välbesinnade med mina ord vore nöden-
dig annat än tystning. Men hvar och en
måste själf skaffa sig tystningen; den som ej-
fått sig tolv timmars tid, har skulit den ock
hål sig råd att lefva utan mäste för ett
resande kort. Det vore råd, att arbetarne
ej fått samlas på platsen, som de själfva stu-
dagt, och blifvit utdrifna ur hus som de själf-
va uppfört. Bourgeoisien kunde ej själf för-
svara sig, men den hade genom köpslående på-
mar bretat skaffa sig lejda förbrytare, som
dessa skulle arbetarna bekämpa. Arbetarna
behöfde ej ligga om hjälp. de hade fattat på
en bättre väg att skulle fördraga, hata och
om dess tänkeligen ej kunde skulle hjälpas
skulle de kämpa. Slutade med att utropa
lefve klassk ampen!

Hr Danielsson: Arbetarne hade ej anledning
med ack tacksamhet för arbetslöshetsdebatten, hvilken
gjorde dem likställda med sina utsugare,
som ack vore arbetslösa! Skillnaden det
vore en stor skillnad mellan de förres och
de senares arbetslöshet. I förstnämnes vältrade
sig arbetslösheten i öfverflöd; arbetarne dem-
mot vore försänkte i armod och elände.

Arbetslösheten i framåtskridandet vore köpt
med flerfaldige mynt. Uppfinningarne vore
endast en falsk välsignelse. Ehvar proletari-
atet vore puda vidskepelse af maskinerna
arbetslöshet. Arbetslösheten och proletari-
serandet vore nödvändiga i det nuvarande
samhället.

Om ej något kommer att göras af de makthafvan-
de för att lindra arbetarnes nöd, skulle det
sedan gradda hatet mot dem öfvera kittnar,
och nedbrytande skulle bada sin egen för-
tidiga grav.

Sluttet vore det dock att med begäran
om hjälp vända sig till Sveriges riksdag.

Slutligen höjde Danielsson att lefve för den
på jäsande nykterhetsrörelsen, för
socialismen och för den internationella
arbetarerörelsen!

Sedan uppläste Sjöman en skrifvelse,
affattad på uppdrag af Socialdemokratiska för-
bundet och arbetareföreningarnas Centra-
kommitté och afsedd att af en deputation öfver-
lämnas till hans excellens herr statsministern.
Skrifvelsen påpekade huruvida de arbetslö-

Det andal härlädes denna vinter vore storm
så vanligt och kunde räknas ej i tusen-
tal i stöttesdal, och på sanna orsa
vore det ej bättre ställdt. Tanleöning
derav skulle anledarne, att en stats-
hjelp i de mest trängande fall, delsta
almanna arbetens utförande för att
stilla de arbetslösas arbete, och dels
den påtaglig lön åt de kommuner, som
äfven sådana för allmänna arbetens
utförande.

Till deputerade för framlemnande
af skriftelsen hade utsetts: Nordin,
Engström, Danielsson, P. Svensson och
Berg.

Sedan en del af de närvarande gjort
tillkänna sin gillande af valet af deputerade,
genom att upprepade gna handuppräckning,
förmådde mötet med anledning,
det det nu
återstode anledarne att vandra åter in
till sina utlagan i staden och för denna
hjelp arbete, att på måndagen åter börja
kamla på vederbörande att dessa, som för de
arbetslösa att gå på gatorna och få nät-
ter sova hvar på något ställe, ther de
kunde bespara att tillsyna anhållen- af
polisen på nazzia.

Slutligen uttrycktes han att hoppas för
socialismen.

Stockholm d. 31/1 1887.

O. Palmer

Soc. Socialist-
mötet i huset
N:o 11 Svartmangatan
den 30/1
1887.

Närvarande
äfv. styrelsen
samt. Lundberg
i Skövde

Efter mötet blef skomakaren Jöhns anhållen
af E. Andersson och Lindén på befallning af
kommissarien Sandström, emedan han då försö-
mde att kalla kungarna i hopet, läsa upp
allmänakrafternas proklamation. Jöhns
blef förd till Centralhäktet och har blif-
vit hörd af kommissarien Sandström.

O. Palmer

Mötet i huset N:o 11 Svartmangatan anord-
nat såsom det gjordes af Skomakeriarbetarnes
fackförenings agitationskomité, söndagen den
30 dennes började kl. 3 1/4 och slutade kl. 5 1/2
e.m. Mötet var besökt af 50 à 60 personer
och någon ordning rönnes förekomma icke.

Till föreningens ordförande utsågs en herre vid namn
Wahlberg, hvars meddelande hvad han
Nordman hade att förorda öfver praktikernes
och deras mål. Talaren förklarade sig vilja skilja kon-
kurrensen och förbud samt mellan
sin och de närvarande, ville sedan klargöra
skrädjen klem utredde sedan talaren på
det vanliga talet om den kunskapsbrist
som det svenska samhällets inskränkthet
hvarvid Kypren, Polen, proletariatdiktaturen och
den vanliga nya fyrkejsarstatsförordningen lämp
ades emellan.

Vid den följande diskussionen, i hvilken flere
talare uppträdde och hvarvid utom andra,
skomakaren Jöhns upprepade gånger hade ordet för-
klarade ingenting som förtjänade anmärkning
och skulle vid de respektive öfver alla de sam-
manlämnade talen, det föreslogs slutligen

möjligt att tillkalla det allvar man vill
finna i en polisrapport.

En lång resolution upplästes, hvars
huvudgrunder voro att mötet ansåge
det praktiskaste skulle åtgärds genom
spridande af upplysning samt genom
att arbetarne skulle ingå i fackliga
föreningar. Stockholm den 31 Januari 1887.

Ang. socialist. mötet i huset N:r 2 vid Mästersamuelsgatan den 2/2 1887.

Tillstädes voro J. A. Johansson Gustaf Lidberg

Mötet i huset N:r 6 Mästersamuels-gatan den 2 Februari 1887 öppnades kl. 8,20 och slutades kl. 9,45 em. var besökt af omkring 35 personer och förlöpte utan ordningar. Det upp-hållna ämnet var: "Om socialism och reformer". Nordman upp-trädde med ett längre anförande, i hvilket han bland annat yttra-de följande: Han uppträdde som representant endast för sig, men om han tyge miste, så finge man icke nedsätta socialdemokraternas ledande män och deras skrifter, lika litet som man finge döma någon enskild för uppträdandet. det af det nu rådande systemet. Dock vore ej alla sådana, att de kunde fritagas. Så funnes det t. ex. en Tidningsredaktör med namnet Wall, som, vaktade han mycket väl begrepe socialdemokra-ternas sträfvanden, ändock af personliga och klassintressen motarbetade dem. Dylika personer borde på allt sätt bekämpas. Dagens nyheter vore en tidning, som alltid sökt förvilla arbetarne.

En af orsakerna till mötet vore, att han ville bekämpa vissa fördomar såsom t. ex. den, att endast en person med examensbetyg på fickan skulle kunna uppträda i en katedr. Dem skulle icke blifvit hälften så mycket tal-vad, om han ej varit skräddare.

Ulfor mot de maktegande och uttalade den varningen, att de måtte besinna sig, om ej för sin egen, så dock för sina barns skull, på det att revolutionens födelseögonblick ej måtte blifva för svårt.

Upplåste därpå vissa skyttens ur de ryska nihilisternas "konstitution", som manade till strid mot och med-förande af allt bestående genom alla medel.

Franska revolutionen var, sade han, ej något annat, än hvad som kanske snart nog kunde komma att uppföras, om de styrande ej ville bli "klokare".

Lemnade derefter en öfverblick öfver den sociala utvecklingen, hvarigenom han sökte visa, att en reform på laglig väg är behäftad med det felet att gå för långsamt, då deremot den revolutionära vägen leder snabbt till målet. Ville tyder också på att

vi inom kort stå inför en omskapande händelse, hvilken, till följd af de makthafvandes reaktionära åtgärder för dessa mångfaldiga skall bli desto svårare. Ty om dessa gingo allt för långt, så kunske det "röda spöket" kunde komma och störta de styrande ned från salongerna och i rännstenen.

Sökte visa, att arbetarne ha intet att vänta af reformer. Ty intet kan förbättra deras ställning, förutom störtandet af det närvarande samhället. Men det vore redan för sent att börja reformerna. Dock borde kämpas för reformer "för att göra expropriatörernas öfvergifvande mindre svårt." Arbetslösheten och lösdrifveriet skulle en gång spränga samhället i luften, dock hade arbetarne intet att förlora derpå.

Derefter framställde han den frågan, om någon diskussion om ämnet skulle företagas, hvilken fråga med nej besvarades.

Stockholm den 3 Febr. 1887.

Ang. Socialistmötet i Huset N:o 77 Hornsgatan d. 20/2 87
Tillstädes voro
Wendel

Det lilla i dag af Socialdemokratiska förbundet utlysta möte i Huset N:o 77 vid Hornsgatan började kl. 8½ och slutades kl. ¼ 9 em. och var besökt af omkring 100 personer. Ämne: Angripp mot det bestående. Hvad Socialisterna vilja.

Ang. Socialistmötet i Huset N:o 47 Fattigmansgatan d. 20/2 - 87.
Tillstädes voro J. P. Friis och Dahlberg

Mötet öppnades af Tapetseraren Nordman, som i ett längre föredrag om maskinernas inverkan på arbetslösheten, framhöll att den eskilda äganderätten af maskiner och jordbruk måste afskaffas, hvarigenom arbetarne skulle komma i åtnjutande af full vinsten för sitt nu så dåligt aflönade arbete och slutade med att uppmana de närvarande om diskussion anses önskvärd, hvilken fråga bestyrkades med "ja".

Till ordförande utsågs Skräddaren Ahlenius, hvarefter endast en talare uppträdde, nemligen Skräddaren August Palm som jemte andra af honom vanliga uttalanden om agitationen sökte skildra utgången af ett i Polisdomstolen i de senaste dagarne afgjordt mål, derom så skulle hafva tillgått att en person, någonstädes ropat åt "Polis", hvarvid en ridande Konstapel hoppat af hästen och sprungit fast den flyende, som upphans någonstädes i Regeringsgatan, det Konstapeln tilldelat den flyende ett slag i hufvudet med sitt gevär, så att hufvudet sprack, utan att hafvande någon tillrättavisning mot det sålunda anhållne ägt förekommit, ej heller hade någon anmälan om händelsen blifvit gjord, hvarför Konstapeln blifvit dömd att böta 50 kronor, hvaraf Palm ville påvisa allmänheten, hvilken rättvisa arbetarne hafva att vänta af de nuvarande lagarne. Först af dessa fått ett skarpskott hafvande och sedan blifvit dömda till 50 kronor", samt ändrade om de närvarande de skulle gälla en sådan rättvisa och slutade med att uppmana de närvarande till agitation för Socialismen.

Några ordningar förekommo ej, hvadan mötet afslutades under lugn sinnesstämning bland de närvarande.

Stockholm den 20 Februari 1887.

Det af Målaren Wahlström till den 20 de dennes utlysta möte i huset N:o 47 vid Fattigmansgatan var besökt af omkring 85 personer, började kl. 8 och slutade

vi inom kort stå inför en omskapande händelse, hvilken, till följd af de makthafvandes reaktionära åtgärder för dessa mångfaldiga skall bli desto svårare. Ty om dessa gingo allt för långt, så kanske det "röda spöket" kunde komma och störta de styrande ned från salongerna och i rännstenen.

Sökte visa, att arbetarne ha ingen del att vänta af reformer, ty intet kan förbättra deras ställning, förutom störtandet af det närvarande samhället. Men det vore redan för sent att börja reformerna. Dock borde kämpas för reformer "för att göra expropriatörernas öfverblick mindre svårt". Arbetsledigheten och lösdrifveriet skulle en gång sprängа samhället i luften, dock hade arbetarne intet att förlora derpå.

Derefter framställde han den frågan, om någon diskussion om ämnet skulle företagas, hvilken fråga med nej besvarades.

Stockholm den 3 Febr. 1887.

Ang. Socialistmötet i Huset N:o 77 Hornsgatan d. 20/2 87
Tillstädes ombudet Wendel

Det lilla i dag af Socialdemokratiska förbundet utlysta mötet i Huset N:o 77 vid Hornsgatan började kl. 1/4 7 och slutades kl. 1/4 9 e.m. och var besökt af omkring 100 personer. Ämne: Angripp mot det bestående. Hvad Socialisterna vilja.

Mötet öppnades af Tapetseraren Nordman, som i ett längre föredrag om maskinernas inverkan på arbetslösheten, framhöll att den enskilda äganderätten af maskiner och jordbruk måste afskaffas, hvarigenom arbetarne skulle komma i åtnjutande af full valuta för sitt nu så dåligt aflönade arbete och slutade med att tillfråga de närvarande om diskussion ansågs önskvärd, hvilken fråga besvarades med "ja".

Till ordförande utsågs Skräddaren Ahlenius, hvarefter endast en talare uppträdde, nemligen Skräddaren Aagert Palm som jemte andra af honom vanliga uttalanden om agitationen sökte skildra utgången af ett i Polisdomstolen i de senaste dagarne afgjordt mål, derutinnan så skulle hafva tillgått att en fattig Snickare blifvit kallad från "Polis", derför att en rödaktig Konstapel klappat af Hästen och sparkat fast den flyende, som upphans från gatan och Konstapeln tilldelat den flyende ett slag i Nacken med sitt gevär, så att hufvudet sprättes opp och någon bevisning mot det lämnade anhållne icke förebragts om något för anhållandet begången brott, hvarför af Polisdomstolen blifvit dömd att böta 50 Kronor, hvarpå Palm ville påvisa allmänheten, hvilken rättvisa arbetarne hafva att vänta af de nuvarande lagarne, först af Snickaren fått ett sparkstöt hafvud och sedan blifvit dömd 50 Kronor", samt underrådde om de närvarande till en sådan rättvisa och slutade med att uppmana de närvarande till agitation för Socialismen.

Några ordningar förekommo ej, hvarefter mötet afslutades under lugn diskussion bland de närvarande. Stockholm den 20 Februari 1887.

Ang. Socialistmötet i Huset N:o 47 Folkungagatan d. 20/2 - 87
Tillstädes voro J. P. Friesh och Dahlberg

Det af Målaren Wahlström till den 20 ds utlysta mötet i huset N:o 47 vid Folkungagatan var besökt af omkring 65 personer, började kl. 8 och slutade

kl. 1/2 4 em. samt fortgick utan ordningar.

Mötet öppnades af målaren Wahlström. "Står lagens stadgande om ett emot den personliga friheten i öfverensstämmelse med regeringsformen"?

O. H. häradshöfding O. J. Hultgren började med att upplåsa de paragrafer af 15 kapitlet strafflagen, som afse olaga frihetning och frihetsröfvande, det straffet för tjenstemän, som olagligen fängsla en person, är för ringa, då deremot en "icke tjensteman" straffas alltför hårdt såvida han beröfvat annan person friheten. Sedermera upplästes lösdrifvarelagen, hvarefter Hultgren uttryckte sitt ogillande öfver, att personer, som sakna arbete och förut ej varit straffade för brott, behandlas efter denna lag, enär, då de en gång varit för lösdrifveri dömda, de sedermera ej kunna erhålla något arbete, utan blifva, då de anträffas sysslolösa, återigen oskyldigt inspärrade. Detta strede enligt Hultgrens förmenande mot grundlagen. Dereefter anförde Hultgren, att om personer, som misstankas för brott af mindre beskaffenhet, sakna bostad, så blifva de ovilkorligen häktade, samt att lagstiftningens sträfvan vore att inskränka den personliga friheten, detta strider mot grundlagen. Hultgren föreslog sedermera, dels att lösdrifvarelagen

Mötet hölls i N:r 2 Västerlånggatan. Närvarande voro Öfverkonstapel Konrad Fick, Ståhlberg, hvarjemte 3 Öfverkonstaplar Wahlström (nu närvarande)

gent emot icke straffade skulle upphäfvas och fattigvårdarne inom hvarje härad upprättas, å hvilka de arbetslösa kunde blifva invisade, dels, att i stället för att häkta för mindre brott misstänkt person, som saknar bostad, skulle reseförbud utfärdas och sålunda tillämpa grundlagen, dels ock att en obemedlad för brott tilltalad person bör på statens bekostnad erhålla hjelp af sakförare. Ståhlberg uppläste flere talare, hvilka med åtskilliga afvikelser från egentliga ämnet instämde i Hultgrens förslag gentemot lösdrifvarelagen och reseförbud i stället för häktning för mindre brott misstänkte, bostadslösa personer, hvaremot de klandrade nuvarande fattigvårdssystemet, och voro i öfrigt deras anföranden af mindre vigt.

Stockholm den 20 Februari 1887

Socialistmötet den 25 dennes började kl. 3/4 8 em. och slutade kl. 1/2 10 e. m.; var besökt af innemot 200 personer, samt föranledde ej några ordningar.

Till ordförande för aftonen utsågs en person vid namn Engström (icke tunnbindare utan en annan.)

Öfverläggningsämne var frågan om värnpliget skäl att utbredd socialism bland militären.

Palm konstaterade att mellan de gamla vile och militären existerade ett gandska stort och allmänt hat, hvilket synes

besynnerligt nog då ju dess gemene man
necken, och om andra fan ej hafr fråga, ju
rekryterades bland arbetarne. Talarn
ville dock för ingen del gifva militä-
rerna ensamneskulden för missförhål-
landet, han hade ofta å utskänk-
ningsställen churu de betalt sig väl,
hört gläpord utslungas mot dem.
Något sådant förhållande hade tala-
ren aldrig påmärkt i Tyskland eller
Danmark och orsaken vore lätt funnen
i dessa stater visste medborgaren
att han skulle bli militär, eller hade
han varit det. Något föraktt för, eller
hat mot uniformens bärare kunde så-
ledes icke derstädes uppkomma.
Annorlunda vore det här der det funnes
värfvade trupper. Desse bestodo hufvud-
sakligast af folk med obändigt lyn-
ne som ej annorledes kunde lägga sig
fram eller personer som genom nöd
och elände sett sig nödsakade att "klä
da kronans rock". Talaren kände en
ifrig socialist som af sistnämde skäl
tagit värfning. Dessa trupper utgöra en
fara för folkfriheten och churu de vid
Regementena finge lära åtskilligt nyttigt
vore dock den militära uppfostran sådan
att det vore svårt för militärerna att
bli goda medborgare. Härefter följde
en rafflande berättelse om hurn vid
Carl XII:s stodens aftäckande man slog
några supar i halsen på gardisterna och
sedan kommenderade ut dem mot folket.

Emellertid vore det för socialisterna en
bjudande nödvändighet att vinna dessa trup-
per. Detta kunde icke på åtskilliga sätt.
Tidningen "Socialdemokraten" skulle fli-
tigt spridas bland manskapet, afskedade
militärer skulle omvändas till Socialismen
och deretter användas för att inverka på
sina förra kamrater med hvilka de skulle
hålla möten hvar de komma åt, hvilket
vore mycket lättare för de afskedade, som
dessa ju hade tillträde till kasserna.
Dessigenom skulle soldaterna lära sig att
arbetarne vore deras bröder med hvilka
de hade gemensamma intressen, samt att
ej lyda order då de kommenderades att
skjuta på arbetarne vid folkrörelser.
Detta är, sade talaren, kanske ett revo-
lutionärt språk, men det kunde ej hjel-
pas, ty vunne man militären på sin
sida så vore spelet vunnet, och skulle
för detta ändamål snarast möjligt
ett möte föranstaltas dit de afskedade
soldater skulle inbjudas. Med ofvanstå-
ende hade Palm endast afsett de vär-
vade trupperna ty de indelta soldaterna
vore ej farliga, de sutte hägna på sina
torp. Lyckades man sprida socialis-
mens idéer bland militärerna så skulle
äfven polisskaren snart vara socialister
nas bundsförvandter, enär polisen re-
krytteras ur gardena och skulle polis-
männen sålunda kunna vara socialister

redan vid antagandet.

Sedan nu ordföranden hållit ett tal som endast var ett sammandrag af Palms anförande hade den sistnämnde fått en ny ingifvelse rörande sättet att draga skiljelinier till deras sammankomster.

Palm trodde nemligen att socialisterna nästa vinter skulle hafva en bättre lokal, der skulle då anordnas festligheter med dans och sång m. m. Fruntimmer skulle då talrikt infinna sig och om Palm rätt kände de unga soldaterna skulle detta för dem utgöra en mägtig dragningskraft. Dessa festligheter skulle förnöjeligt vara "ej blott till lyst" utan allvarligare saker skulle och förekomma.

Nu skulle man visserligen tänka att kretsbefälet skulle förbjuda såväl "socialdemokratens" läsande bland manskapet som dettas deltagande i socialisternas festen, men dessa skulle ej hjelpa, hvilket visats genom exempel i Hamburg der äfven polisen vore socialistisk och hvad under deri? polismännen kunde ju icke mer än andra förskansa sig mot dumdristighet.

Nordman och två Anderssöner voro ense med Palm om nyttan af att soldaterne blefve socialister, man trodde icke att någon särskild agitation bland dem just behöfdes, ty detta skedde af sig sjelft så snart arbetarne kommit till klassmedvetande.

Mötet hölls i N:r 11 vid Svartmangatan kl. uppe. Närvarande: Konst: N:r 25 Olsson i 15 Anderson och Det. Afdel.

Palm upplyste slutligen att han i Mars skall företaga en agitationsresa i landsorten med särskildt syfte att skaffa prenumeranter å "Socialistdemokraten" hvilkens tillgångar voro knappa, och skulle medel till sådan anskaffas genom resultatet af ett parsmöten som han skulle hålla. (Ingen resolution)

Stockholm den 26 Februari 1887.

Aug Öyrvall

Det tio Söndagen den 27 dennes utlysta mötet i N:r 11 Svartmangatan öppnades kl. 3,15 e. m. och slutade kl. 4,15 e. m. samt var besökt af omkring 100 personer.

Föredrag hölls af Tapetserare Nordman öfver ämnet: "En liten strapredikan öfver den rike man och den Lazarus."

Sedan Nordman upplästt några verser ur Bibeln — Luci evang. 16 kap 19—31 vers: — anställde han i anledning deraf några jemförelser mellan den i Bibeln förekommande "rike mannen och Lazarus," så t. ex. berätta våra dagliga tidningar ständigt om de rikes gester, drägter m. m., medan Lazarussarne tryssa och svälta och ej ens få de smulor, som falla af den rike mannens bord, men den lilla skall stunda, då de ej längre födra smudorlora från de rikes bord, utan sjelfva

bordet med dess läckerheter.

Widare jemförde han den liberala "rikspolitiken" med vår tids prester, jurister och egendomsherrar d. v. s. "protektionister" undrande ifall han var lik den Danske Ministern Scavenius, som smyger sig till bordet allenast nådeligt och fröjdas med glädje flickor, eller lik Handelsmannen Svenske Kyrkans städjepelare eller lik Juristerna, som vrida lagen på sned, då de rika taga skepp 100 Kronesedlarne förvandlas dermed Kunna "vinna".

Varman slutade sitt föredrag med att förkunna, "att den liberalismen kalkades med stormsteg, då att rättvisa, att våld skulle försvinna," men derför förmanades att arbetarne skulle Solidaritets-Känslans Principer" och organiserade sig samt i slutna Kolonner marscherade upp för att förkunna de rike att "deras timme var slagen".

Mötet försiggicks utan alla ordningar.

Stockholm den 27 Februari 1887.

A. A. Olsson — C. O. Anderssonn

Aug. Social demokratiska förbundets möte i lokalen N:r 2 vid Mästersamuelsgatan den 2/3 1887

Närvarande:
Stats fiskalen vid. Herr P. Cederlöf
O. K. B. Palmer
Konst. Fjähammar
Lidberg. Walter
Kreszmann

Vid ett af Skräddaren August Palmtier Onsdagen den 2:a Mars 1887 kl 8 em utsatt offentligt möte i lokalen N:r 2 vid Mästersamuelsgatan höll Palmtier ett föredrag öfver ämnet: "Hvad bör Svenska folket fordra, om tullarna antagas af Riksdagen?"

Palmtier menade, att tullfrågan redan under de föregående åren blifvit tillräckligt utredd genom Riksdagsdebatter, genom möten och genom tidningarna.

Orsaken, hvarför man i Riksdagen ännu yrkade vidare i ämnet, vore endast den, att Riksdagsmännen ville "synas göra något för sina tjenningar".

Om tullarna å lifsmedel gingo igenom, borde man arbeta på införandet af allmän rösträtt, hvartill utsigterna då blefve särdeles gynnande. Socialisterna skulle då för någon tid åsidosätta sitt egentliga mål, samhällets störtande, och genom ifriga agitationsvaka och spridande af flygskrifter bearbeta folket i hela landet för allmän rösträtt.

Efter ett års energiskt bedrifna agitationer för rösträtt, då man väckt folkets intresse för detsamma, skulle man hos polisen göra ansökan om erhållande af tillstånd att föranstalta en demonstration af arbetare

tiu Riksdagshuset och sjelfva för riksdagsmännen framställda sina anspråk. Om Riksdagen ej skulle motsvara deras fordringar, skulle de afsätta Riksdagsmännen och taga sig rösträtt. Folkets vilja borde vara lag.

Palm ville vidare den förste att dervid föra arbetarnes talan.

Om myndigheterna förbjöde en sådan demonstration tiu Riksdagshuset, skulle man gå dit ändå, trots myndigheterna.

Derefter fördes en diskussion öfver ämnet, vid hvilken Rylander utsågs tiu ordförande och 8 personer yttrade sig, i hufvudsak instämmande med Palm. Mötet som var besökt af omkring 50 personer, började kl. 3/4 9 och slutade kl. 1/2 11 e. m.

Stockholm den 3 Mars 1887.

B. Sohlmer.

Anm. Socialist mötet i huset N:r 2 Mästersammankomsten den 7/3 87.

Närvarande voro Kommissarien Eckenhorn, Öfverkonstapeln Sprecard samt Detektiverna Karl Olsson och L. O. Andersson

Socialist mötet i huset N:r 2 Mästersammankomsten började kl. 8,25 och slutade kl. 10,15 samt var besökt af omkring 150 personer.

Nordman öppnade mötet med ett föredrag hvari han yttrade bland annat: Det finns i 2:dra Kammaren en man benämnd Boström, stor godsegare i närheten af Stockholm en storbonde af första rangen, denne hade

---

nekat att hvilken vinst han kunde draga af att tullar då två införes och han stode ensam om sin mening, denne man hade också ej nöjd med att agitera för införande af tullar, föreslaget sig att anåda de personer hvilka vågat på allmänna möten för den fattiges talan och har han sålunda låtit förstå att det endast är rikedomen som egen nåd arbetar sig. Dermed har han också kastat handsken åt hela arbetarkåren hvadan denna här nu också måste protestera.

Tiu Ordförande utsågs nu den danskelande Hansson.

Palm: De så kallade folkrepresentanterna hafva talat och resultatet blef: tull på bröd, men man kunde dock ännu hoppas på ett nej i denna fråga, men skulle samma man återkomma till riksdagen då skulle ropet på allmän rösträtt blifva högre än någonsin. När talaren läst referaten öfver debatterna i kamrarne hade det förefallit honom högst märkligt att höra till hvilket propt missbruk arbetarnes namn fått tjena.

Myckets granna fraser hade strötts på den nya partiernas hade förklarat sig afse arbetarnes bästa. Uppriktigast hade dock Bergsmannen Jans Rundbäck varit, han hade nemligen yttrat att man ej behöfde taga någon hänsyn till Stockholms arbetare hvarmed handelsnaturligtvis menat hela landets arbetare. Stockholms arbetare så lata har han sagt. Detta är höjd af oförskämdhet.

Protektionisterna hafva yttrat att få vi tullar

på bröder så skola arbetarne blifva lyckliga. Detta är Boströmsk filosofi, att vänja rösterna efter guldvikt, att ensamt de kapa rätt kvicka era myckna jord, tjocka Aller och Rowsamt tjocka klubbochen detta är Boströmsk filosofi.

Såväl Boströmianer som frihandlare kapa sinsemellan bestyckt kvarandra för socialism, men det kommer den tid då det socialistiska spöket som ännu ej för dem är annat än ett spöke, skall upplösa för dem för kroppslighet i kött och blod.

Den Boströmska filosofien, som endast vinna anhängare bland "fahnder så att säga" vore mycket förädrad, alltså än det nästan historia räcken. Fortidens filosofi var annorlunda. På forum i det gamla Roma syntes kvicken som helst rätt att upplösa och säga sin mening.

Den gudmannen Redelius hade yttrat att mycket vore alarmerande i en så allvarsam fråga och det var då det framträdde man för från det Boströmska lägret. Redelius kunde ej tro på någon så stor nöd bland arbetarna och han bad i Stockholm funnit så mycket lyks och överflöd. Ja yttrade talaren det är nog sant men det beror på hvar Herr Redelius umgås. Hade han gjort ett besök i de fattiges quarter eller andra gudmannen ville studera något annat än bibehu så skulle han erfara att här existera stor nöd men det är omöjligt för dessa att lära bli att tjuga han har söndagliv afsmuts kavaté och han kan få ost att tro att det blir bättre för arbetarne om bröder blifver dyrare ja då vilja vi bli protektionister allahop.

Med anledning af att en arbetare insulterat en riksdagsman hade Liss Olofsson i Rammaren yttrat att det nu gått så långt att riksdagsmännen behöfde skyddas af poliser men Liss Rude vara lung han det kringvandrande orginalet vore för väl känd någon ville Liss något illa han kunde ju lung med sina långa klumpor.

Rektor Dahl hade yttrat att utredningen af fragan vilken som kom att lida af tullarnes vore för lång. Det var beklagligt det att Dahl med sin lärdom icke velat egna sig åt det. Då arlig hade dock Dahl varit att han medgifvit att dagsverne och yrkes arbetarne möjligen få betala lite mer för sitt bröd.

Karlheim Gyllenskjöld hade och hunnit i riksdagen så att han påstått att tullarne skulle gå arbetarne medan skada lönen.

Några petitionärer hade åtminstone varit konsekventa de hade fordrat till att allt som i Sverige kunde frambringas. Det var något Heksellianskt lik människor frambringas har också och-------

Denna gripskhet sentrades lifligt och framhållande mycken glädje.

Danielsson från Öland hade yttrat "Jag vore från ordo" så, sade talaren, det kunna vi också säga om den Boströmska filosofien.

Nordman: Så tode de arbetare hafva varit som ej erfarit en smärtsam känsla af Andra

Kammarens beslut. Den vill beskatta arbetarne men ej medgifva dem några förmåner. Regeringens framställa man Statsministern både yttra att staten icke kunde blanda sig i sådana saker och bestämmande af en minimilön åt arbetarna, alltså skall det helga utsagnings systemet fortfara alltså arbetare åren i fortfarande prisjäkna åt fortryckte. Hvad skall man säga om en sådan riksdag? Både vi makt så tålde vi det icke, men vi måste vi tåla än en tid, men sedan skola de sända "dit der ej menniskor men blodsugare skickas".

Forbom: hade blifvit ypperligt i hufvudet af riksdags referaten och undrade derför icke på att bönderna blifvit så med.

Att Forbom fortfarande var ypperligt i hufvudet det röjdes af hans föredrag hvilket derför är lika omöjligt som onödigt att referera.

Tietenitz: förklarade att Nordmans yttrande om Statsministern voro obilliga och opassliga. Ministern voro dock både värd för sitt yttrande att han fäste lika mycken vigt vid uttalanden på ett arbetare möte som på uttalandena på Kommunalstämma och landsting. Detta ansåg talaren både bra respekt.

Hvad tullen beträffar vår den oss just ingen ting den är en strid mellan de stora. Bönderna borde dock understödja så mycket som möjligt. Talaren skulle förbigå näsan åtska tullar på grund af den opinion som en sådan handel skulle framkalla.

Palm fann den sista talarens åsigt riktig både så vitt det hade gälde att sända men socialisterna både även att erbjuda på sitt program och måste derför handla därefter samt sluta sig till förhandlarne.

Nordman: fann ej att Statsministern förtjenade så stor tack, att han både att tala och att annat att handla, han hade ju förklarat icke taga emot någon skänsyn till Lill-Jans motets begäran om Statsunderstöd åt arbetarne.

Sedan derefter Engström och Hansson yttrat sig utan att dessa yttranden innehöro något anmärkningsvärdt anlopp en resolution gående ut på att protestera mot det hänsynslösa sätt hvarpå i riksdagen arbetarne behandlats af dem som ville förbyra brödet, hvilket bekräftande vore så mycket klandervärdare som dessa förhånade icke voro den representerade.

Stockholm den 8 Mars 1887

Aug. Lyxell

Soc.-Demokraten den 13/3 87.

Det tio förliden gårdag utsatta mötet i Hurt N:r 2 Mästersammanslagatan började kl. 7 och slutade kl. 10 em. samt var besökt af omkring 75 personer.

Å mötet uppträdde endast Nordman, och höll denna en straffpredikan öfver den icke mannan för hans beteende mot Lazarus.

Nordman sökte visa att de höga upsatte och rika såväl på Christi tid som på vår tid stått i samma förhållande gentemot arbetarne, som den fattige mannen till Lazarus.

Han slödde sitt påtalande hufvudsakligen på citat ur nya testamentet, och hans förklaring erinrade mycket om en verklig predikan, hvad framställningssättet beträffar.

Något anmärkningsvärdt yttrades ej och nya ordningen förklarades. Stockholm den 13 Mars 1887.

D. Holmer

Aug. Socialistmötet i huset N:o 2 vid Mästersamuelsgatan d. 25/3 1887.

Det af Socialisten Danielsson sistlidne gördag å Murarepartiföreningens lokal i huset N:o 2 Mästersamuelsgatan hållna föredrag öfver ämnet "Proletariatet och Landsfrågan" började kl. ½ 4 och slutade kl. ½ 6 e.m. och bevistades af omkring 75 personer, hvarunder några ordningsmän förekommo.

Herr Danielsson uppehöll sig huvudsakligen med jemförelser mellan de småbrukande jordegarnes ställning i Frankrike och England och påpekade huruvida dessa i det förra landet genom 1789 års revolution ansågos hafva blifvit mera ekonomiskt oberoende på proletarklassens bekostnad. Danielsson var dock af en annan åsigt och sökte öfven att med statistiska siffror visa, att de små jordbrukarne i Frankrike hade det långt sämre efter än före revolutionen då de tid och med voro så gröt som egne under adeln samt nämnde i jämnanhang härmed att Sveriges mindre jordbrukare ej voro så betryckta som de franska.

Talaren öfvergick härpå till frågan om den härskande nu rådande klassstriden och förklarade att denna strid egentligen ej rör arbetaren, utan det gäfde hvarken af de båda partierna, industriidkare och jordbrukare, dem bekäcka sig att och taga hvarsomhelst af den härskande vänsten, båda åberopande sig på att en följd af deras åsigter skulle blifva en förbättrad ställning åt arbetaren.

Talaren som trodde att något höjda arbetslöner skulle erhållas genom proteklioniernas segrar, slutade sitt anförande med den önskan, att arbetarne måtte gent emot tumultagan intaga en neutral och afvaktande hållning.

Två flere talare uppträdde.

Stockholm den 26 Mars 1887.

C. A. Jansson K. J. Eskeröström.

Aug. Socialistmötet i huset N:o 11 Svartmangatan Malmen d. 17/4 87.

Det af Typografiska Tryckeriarbetarena i Malmen till i dag i huset N:o 11 Svartmangatan tillsatta möte började kl. 7 på aftonen och slutade kl. ½ 11 e. m., vid hvilket besök af omkring 80 personer samt förlöpte utan störningar.

Mötet öppnades af Malmlund. Det till diskussion upptagna ämnet lydde:

"Hvarför ligger orsaken till det stora antalet bröllingar, fattighjon, lösdrifvare och fattiga gossar i det nuvarande samhället?"

Nedanstående talare uppträdde och yttrade de huvudsakligen följande:

Rylander: Den ojämna egendomsfördelningen i förening med uppfinningen af maskiner, som blifvit en öfverlägsen konkurrent till arbetaren, både dagtid som till nödens bästa, och nödens hårda hopbrodd till följd.

Borg: ogillade själfva fullföringen af ämnet; ordet lösdrifvare borde ej användas af socialdemokraterna, ty det vore en skamfläck, uppfunnen af öfverklassen, på de arbetslösa; ordet på lösdrifveri kunde en person blifva tagen att hafva begått den minsta försyndelse, endast derför att han vore fattig arbetare och hade en fattig rock på Polis Kommissarien.

Söderbom: myndigheterna hade genom sina lagar tagit arbetaren i nöd, det vore derför ock myndigheternas fel.

Andersson: instämde med Borg i klandret af ämnets formulering; det fanns ej några förmildrande omständigheter vore tillfogad, ty den gärning som gjorde att någon togs af Polisen för lösdrifveri, utmärkte sig arbete, hvilket vore lika hederligt som något annat.

Danielsson: Privategendomen vore orsaken att länder till bevis hvarför länderna ensökas, att gränsningsmärken för att afhemta 500 kronor tappade på människoj.

Vigelius: trodde att förstå den af de föregående framförde åsikten det litterära proletariatet, enär personer, åsikter dessa voro vana vid "konstlade förhållanden" som de ej kunde undvika, men hvilka de, oförmögna till produktivt arbete ej kunde skaffa sig, ehvadan de måste gripa till brottet.

Lunde: det säges ofta som om staten med afsigt förstärkte brottslingar genom att icke taga hand om kalfvarna ynglingar som gå och driva gränderna, och då så många hemma fram till ex. Polismyndigheten som måste skrifva på de brottslige, så gjorde dessa sin skyldighet mot staten lika väl som någon annan, för öfrigt hade målet på socialisternas ståndpunkt att diskutera vägen till detta mål.

Borg: lika väl som han och kamraterna kände målet, lika väl kände de vägen dit: det vore ingen annan än den sociala revolutionen.

Härmed förklarades diskussionen upphörd. Stockholm den 17 April 1887.

G. A. Johansson Ekeberg.

Anp. Socialist-mötet å Henriks-borgsbergen d. 1/5 1887.

Det i Tidningen "Socialdemokraten" annonserade mötet å Henriksborgsbergen innevarande dag höjdes kl. 1/2 5 och slutade kl. 1/2 7 e.m. var besökt af omkring 100 personer och afslöpp utan ordning.

Till en början uppträdde Studeranden Axel Danielsson och anhöll om hvad som i vanligt fall plägar förefalla vid dylika möten nemligen att Socialdemokraternas framsteg inom samhället beror på deras sammanslutning samt i föreningar och sedermera till ett helt; den privata egenderättens upphäfvande och att all egendom göres gemensam hvars samling skedde en gång då revolutionens timma slår, att skolan och kyrkan bör undergå en revolution i demokratiskt hänseende, hvarförutan ej friheten, jemlikhet och broderskap kan vinnas.

Till Ordförande utsågs Carlsson i Umeå: Socialismens Mål och Medel:

Bolander menade med jemlikhet ej, att alla skulle vara lika lång som Kungen och Lars Olof Larsson eller att alla skulle vara lika tjocka och feta, utan först då klasskillnaden försvinna kan berättad jemlekhet och broderskap.

Derefter uppträdde flere talare deribland Daniellson, Ahlström Wallberg och Moberg, hvilka alla i samma stil framhöll socialismens sak och därvid påpekade den skillnad som en gång efter socialismens segrar, skulle tillfalla arbetarne i ekonomiskt hänseende samt uppmanade alla närvarande att hvar och en i sin mon söka gynna denna sak, genom att köpa tidningen "Socialdemokraten" och "Lucifer", hvilken senare tidning fanns till salu å platsen.

I öfrigt förefölle ingenting annat än som vanligen kommer förefalla vid dylika möten.

Någon resolution uppsattades icke.

Stockholm den 1 Maj 1887.

J. P. Wiek och J. W. G. Dahlberg

Anp. Socialist-mötet vid Linnés Lund Onsdagen den 30 Maj 1887.

Sedan Socialdemokratiska föreningens styrelse Måndagen den 30 sistl. Maj å längre tid med förgäfves sökt få lämplig plats å Berghallen vid Linné, midför Engelbrektsgatan mynning och derigenom samlat en hop menniskor förkring sig, drog den samma till en öppen plats i Skogen närmare Östra Stallarne och höll der sitt "Social Demokraten" sedermera Tordagen den 28 i samma månad utlysta Demonstrationsmöte för att tillkännagifva "Demokratiens nya Triumfer" med anledning af Heyerne nya minnesdag.

Köpeterraren Engström valdes till mötets ordförande.

Prästerskapets Kalmar Förening inledde mötet med en tal, varvid han bland annat yttrade: att den nuvarande tiden var genom gripande tidstecken, i stil och skrift vore bemärkelsedan den begynnande tiden blåtts för dem som förnekar den heliga evangeliska läran eller en del eller hela, del har regeringen själf snart förklarat icke längre kunna tillämpas, hotas således lagbrytaren, del hvar och en som genom tal hädar Gud eller sakramenten förvanska, hyckleri eller skamlande offentliga förargelser vid Gudstjänst och gemensamt kristligt sällskap skall straffas med fängelse i högst tre år. Det är det nya straffmätet. Den kommer en gång som skall bli vida mera tillämpad än nu. Det var för att komma tillämpa lagen för att bli fälld för nya religionsbrott, att enligt von Steyerns nya motiv lag alla texter och af Klaten erkända förklaringar skulle tolkas som hotande mot den nya straffbestämmelsen. Det är ju ingen som tvingar katolikerna att använda den katolska läran eller att bli efter den, det har regeringen själf snart förklarat icke längre kunna tillämpas, hotas således lagbrytaren, del hvar och en som genom tal hädar Gud eller sakramenten förvanska, hyckleri eller skamlande offentliga förargelser vid Gudstjänst och gemensamt kristligt sällskap skall straffas med fängelse i högst tre år. Det är det nya straffmätet. Den kommer en gång som skall bli vida mera tillämpad än nu. Det var för att komma tillämpa lagen för att bli fälld för nya religionsbrott, att enligt von Steyerns nya motiv lag alla texter och af Klaten erkända förklaringar skulle tolkas som hotande mot den nya straffbestämmelsen. Det är ju ingen som tvingar katolikerna att använda den katolska läran eller att bli efter den, det har

ska komma till våld mot person eller egendom? Det veta vi alla att de icke gjort förstås. Och hur skulle en sådan församling här låta denna talarentol taga sig ut? Här stå polis under omkring. — och arbetarne, vi förbrytarna i samhället, vi måste komma till kunskap om att Eder uppfattning icke delar på skälfälla att förbrytaren, utan på förhållanden som kunna ändras. Detsamma måste vi göra så till att samhällsordningen och skyddet mot det allmänna till våld att förebygga brott, den där kommer aldrig att tillämpas och som den där kommer aldrig att tillämpas och som den då där man blir ju icke ändra för rost och ruttenhet — anbefalla att von Steyerns nya lagförslag fall-

våld mot person och egendom att efter vanlig juridisk tolkning lära, som att på det sätt mot polisen hämmering att skulle aldrig falla någon ifrån utan således mål så till det allmänna att den nya lagformuleringen för uppfattning till våld att förebygga brott, den där kommer aldrig att tillämpas och som den där kommer aldrig att tillämpas och som den då där man blir ju icke ändra för rost och ruttenhet — anbefalla att von Steyerns nya lagförslag fall-

klandigt meningslöst eller också är medgiven den, att man verkligen vill komma åt ens. Då ha vi socialistlagen kvar och jämte, tillbyggt åtminstone i Sverige, som vi redan ha lyckats i någon mån.

Branting afslöt sitt tal med följande:

Det är framstående av regeringen att framlägga så skarpskodda lagförslag som inskränkning av yttrandefriheten och tryckfriheten, för att sådana lagar skola kunna antagas, måste de ha stöd av folkmajoritetens.

Därefter yttrade sig Rydander, Österlund, Lindkvist, Ekman och några andra socialistiska ordalag, dock knappast de sin mening med regeringens åtgärder, bortom att framlägga förevarande lagförslag, samt uttalade önskemålet att socialisterna samlas i stadens allmänna platser och hålla möten i större mängd.

Moberg talade även men mera emot än för de åtgärder, varmed den åtminstone tidtals var sysselsatt.

Nord man, som intog motsatt ståndpunkt, yttrade bland annat: om dessa förslag vore lämpliga för det de avsåge genom organisation skulle lyckas så skulle de ju misshaga med regeringens åtgärder, ifall den att framlägga förevarande lagförslag samt uttalandet att socialisterna samlas i stadens allmänna platser och hålla möten i större mängd

dessa agitation blifver fortfarande för de marknadsgående och öfriga lathetarne möjligt att dessa sin kunnat drömma om.

Mötet anlag resolutionen med protokollerna öfverlämnades och öfvergick till behandling af

Förmånstagen och dessa resolutioner höjdes sedan att tredistal säger, huruvida majoriteten af mötesdeltagarne tyckte vara likgiltiga.

Mötet afslöts sedan af Engström föreslagen och af Nordman förbättrad församling af medlemmar för den socialistiska agitationen.

Denne mötet närvarande som majoriteten vara mera än 3000 personer. Stockholm den 4 april

Hendelius

Walleström

Aug. Socialisternas möte på Ladugårdsgärdet Sönd. den 6/4 1887.

Den Socialdemokratiska föreningens på Lasarettsgatan i går kl. 2 em. utfärdade Ladugårdsgärdet utanför Ladugårdslandtullen och efter det målarföreningens, och Skräddarbetarnes sockföreningar standar samt Murarbetarnes Timmermans och Byggnadssnickarnes, Stenarbetarnes och Formarbetarnes sockföreningars fanor afhemtades

der uttågsklar, uppställdes å platsen omkring 1.500 personer, hvilka förstärktes af en musikkår ifrån Södra Artilleriregementet, hvilken under slående af Sånger och Stycken intog sin plats i spetsen för tåget. Detta rörde sig genom Hamngatan, Kungsgatan och Klarabergsgatan till Vasabron, hvarest uppställdes omkring 5000 personer.

Här öppnades kl. 4 tiden em. det i tidningen Socialdemokraten utlysta mötet för allmän yttrande, hvarvid Skräddarbetarnes Ordförande Ahnlund i egenskap af Skräddarbetarnes Ordförande förklarade att mötet icke kommit att blifva något diskussionsmöte utan kommit endast af Socialdemokratiska föreningen utsedde talare skulle uppträda.

Hjalmar Branting talade om de franska revolutionerna och om huru franska folket först genom revolutionen 1848 erhöll allmän rösträtt genom att nedlägga de marknadsgående från samhällets höjder och hjälpa lagen hand om dessa egna och landets angelägenheter, och framhöll, att Sverige skulle förfärande nödgas gå samma väg om de marknadsgående icke frivilligt lemnade folket dessa rättigheter som lag och landets angelägenheter.

Engström anmärkte om Skiöldebrands förslag att hvarje kommun skulle hållas ansvarig för det tillfälle, att någon kommun icke ville åtaga sig att underhålla sina fattiga, att detta förslag icke vore tillräckligt, emedan det icke kunde förutsättas, att någon kommun skulle vilja åsidosätta sina lagliga skyldigheter i detta hänseende.

Palm yttrade sig i samma anda som Brantingh och Engström och framhöll lämpligheten af att allmänna rösträtten användes såsom medel för de sociala reformernas befrämjande på lagstiftningens väg. Palm anmärkte att den 14 Juli för evigt borde utplånas ur kalendern såsom den dag, då den så kallade samhällsbyggnaden i Frankrike började af människorna och att den

att de marktegande i det mesta-
de samhällen väl förstå att sig för-
stå att en ny 14 Juli icke inom
kort, såsom en synnerligen stor-
mig, skulle följa dem och deras rätt-
vissa lagar.

På förslag af Brantingh antog mö-
tet en resolution hvari deltagarne
förklarade allmän påstrid för
hvarje myndig man och kvinna
samt att uppmaning till arbetare-
ne, funnes om i landskapen
att förbereda den nu påbörjade
agitationen för allmän rösträtt,
samt verka för att första punkten
på valsagrämnena vid nu före-
stående val till Andra Kammaren
måtte utgöra frågan om allmänna rösträtten.
Sedan mötet på förslag af Engström
beslutat om uppsändande af underdå-
nig skrifvelse till agitationens förbindelse-
män samlade sig flere personer, bland
dessa Skomakeriarbetaren Forsman sy-
nes bidrag.

Vid förrättandet af detta värf var
Forsman påtagligen mot flere
närvarande personer genom att dessa
begärde bidrag och då detta vägrades
framstälde frågor, såsom om de ämnade
det vara att motverka sig sjelfva
om de kommo bidrag att erhålla.

Stockholm den 11 Juli 1887.

O. Lindeberg

Anm. Litteratören
Y. E. Lennstrands
möte i arbetareför-
eningens lokal d.
2:a Okt. 1887.

Litteratören Y. E. Lennstrands föreläsning i Arbetareföreningens lokal i går afton räckte ifrån ½8 till 9 och var besökt af omkring 100 personer som det tycktes af medelklassen. Föredraget tycktes vara ordagrant uppskrifvet, ehuru Lennstrand framförde det utan att så att säga läsa det ur conceptet.

Han började med att förklara att han icke trodde på den kristna religionen eller ansåg den lämplig för vår tid och att ej vist, att hvad den innehöll icke var något nytt för tiden, den antydes vara skrifven, utan att den så att säga var en kompilation af indiska, kinesiska och israelitiska, Buddaistiska satser, tankar och legender; att de apokryfiska böckerna och synnerligen Henochs bok voro af mera värde än de kanoniska och att man först med tillhjelp af dem kunde få något begrepp om huru det hela borde förstås.

Derefter visade han genom en mängd citat motsägelserna i den kristna religionen och påpekade huru Gud själf enligt bibeln bjudit emot alla sina bud genom att befalla sitt folk att nedergöra sina fiender, att emellan sig dela deras gröfmor m. m. Sådant alla buden igenom; samt tillade, att en person som nu handlade som Gud, enligt de tillfälliga föreskrifterna befallt, förtjente eller skulle få lifstids straffarbete.

Derjemte och efter det han anfört att enligt dogmerna, alla som utan döpelse dö, äfven det oskyldigaste barn, skola i evig tid förkastas i helvetet med flera dylika bibel bud, beklagade han att barnasinnen skulle förgiftas med en sådan religion.

Afslutningen yttrade han frelsningshetslären och påvisade huru omöjlig den var, enär enligt densamma, den helige ande först är fader till andre personen i gudomen och sedermera, såsom sjelf utgående af fadren och sonen, son till sin egen son; samt huru jesu afstamning här till förbild en mängd liknande berättelser i de gamles mythologi och sagner.

Slutligen talade han äfven om underverken, såsom omöjliga; äfven der anförande huru andra gamla liknande berättelser då kunde fordra samma tillit, men att vi dock icke dertill sätte någon tro.

Föreläsningen var nästan alltigenom mycket skarp mot religionen, men icke fiendisk, annat än genom de slutledningar som genom sammanställningarna drogos.

Ehuru Lennstrand länge ifrån är en sympatisk person, helst som föreläsare, der han mera påminner om socialisten, sådan man tänker sig denne, och ehuru som föga upgifvits åhörarne syntes utgöras af godt och förståndigt folk, vann dock hans föredrag tillföljd af den bevisande kraft, som han genom sammanställning af bibelställena medlade dem, allmänt bifall, som tillkännagafs genom allmänna

mycket starka applauder vid dess slut.

Stockholm den 3ne Oktober 1887.

Fredsorsk

Ang. Litteratören Litteratören Lennstrands föreläsning i går
V. E. Lennstrands afton i arbetareföreningens hus var besökt
möte i arbetare- af inemot 100 personer till dels af högre sam-
föreningens hus den hällsställning än de som besökte föreläsnin-
5 Oktober 1887. gen i Söndags (dräkt och på ett ställe franskt
konversationsspråk angafve sådant) Den
varade något öfver 1½ timma, föredrogs
efter skrifvet koncept och hade till ämne
"behofvet af en ny religion motsvarande vår
tids bildning och möjligheten deraf."

Lennstrand började med att förklara
att vi icke kunde vara tillfredsställda med
den kristna religionen; under det ma-
skiner, handtverk, jordbruk, allt under
de senare två tiotalen åren gått framåt
och det icke föllo någon in att rekom-
mendera användandet i dessa fall af de
methoder som för så länge sedan begag-
nades, ville man dock att vi i religiöst
afseende skulle nöja oss med den upp-
fattning som då gjorde sig gällande; det
ta kunde ej ske. Den kristna religionen
måste följa som så många andra. Alla
utvecklingar gingo öfver spillror af det
gamla. De religiösa systemen voro en
mänsklig uppfinning och måste således
såsom allt annat kunna förändras.
Erfarenhet, forskningar uppfinningar på-
kade åt något högre nu än förr.

Berättelser som vi i barndomen trodde, kläder
som vi då brukade passade icke för oss
som magne män, sjelf hade han varit en
sann Kristen, nu voro han det ej och allt
ifrigt skulle han arbeta emot Kristen-
domen, emedan den icke tillfredsställde vårt
religiösa behof.

Kristna religionens förkunnare, prästerna
ville han icke säga något ondt om. De
trodde med få undantag på hvad de för-
kunnade och voro goda menniskor, men de
hade klafbundet förståndet under tron. De
gjutt tänkande voro oftast de ädlaste men-
niskorna, under det de som iakttogo de af
religionen föreskrifna formerna ofta voro
motsatsen. Den kristna mythologien måste
derför gå dit der alla andra mythologier
äro.

Hvarför stodo kyrkorna tomma? jo eme-
dan hvad der förkunnades icke tillfredsstäl-
de de upplysta, de tänkande, utan voro dö-
lande! Huruvida vi kunde vara utan re-
ligion ville han icke yttra sig om eller viste
han ej; visst vore att om man frågade
en Jude, en Katholik, en lutheran, eller
en baptist hvad som vore religion finge
man ett olika svar af hvarje, hvarmed
de dock alla framställde sina olika dog-
mer hvarpå de trodde och hvari många
af dem voro lyckliga, men detta berättigade
dem icke att föreskrifva hvarpå alla andra
skulle tro. Det säkra vore likvisst att re-
ligionen visat sig vara den mägtigaste

håfstång vi sett. För den hade de största upoffringar skett; intet annat hade så kunnat hänföra menniskorna och utföra sådana ting. Hvad vi derför behöfde vore en förståndets och hjertats religion som stöddes af lifvet, vetenskapen och naturen, en religion som gjorde oss bättre, manade oss till ansträngningar, som, medgifvande kroppens och själens fordringar och behof, gjorde oss lyckligare.

Alla som bruket med de bestående förhållandena, hvilka den herrskande religionen alltid skyddande, hade blifvit vittnande som nyhetsmakare och upvigelare i icke minst Jesus. Han så väl som Luther och många andra upräknade hade af de herrskande blifvit hårdt åtgångna för det de på gator och andra ställen talade till packet och upvigade det, så skulle åfven nu blifva förhållandet med dem som ville förkunna hvad enligt den nuvarande uppfattningen hos de bildade, vore det rätta, man hade i detta fall, hotat med två års straffarbete men sådant hjelpte icke. Bibeln vore ingen lagbok för oss och treenigheten upplöstes af sina inre motsägelser. Kristendomen krafde visserligen inga blodsoffer numera, men den krafde vida mer, den krafde förnekande af vårt förnuft och det kunde vi ej gifva.

Under föreläsningen, som tycktes på mycken belåsenhet, förekommo inga hädiska eller sårande uttryck, snarare hade föreläsaren bemödat sig att så lent som möjligt beteckna hvad han ogillade och med en viss värme framförde han de ädlare tankarna han uttryckte.

Vid föreläsningens slut förekommo starka applauder som icke slutade för än föreläsaren, efter det han lemnat salen, åter inträdt och ånyo aflagsnat sig. Stockholm den 6 Okt. 1887.

Fr. Fredenberg

Litteratören Lemnstrands föreläsning i går eftermiddag i Arbetareföreningens hus var besökt af 70 personer.

Talaren, som under hela föredraget endast använde moderata uttryck, gjorde inga hätska utfall mot med honom olika tänkande.

Lemnstrand lemnade först en kortredogörelse för innehållet af Buddhas marallära och stoikernas marallära, dervid han uplåste stycken af Rejsen Marcus Aurelius anteckningar, samt öfvergick derefter till Jesu marallära, hvarvid han uplåste större delen af bergspredikan, sådan den förekommer i Lucas evangelium, och efter nya testamentet några af Jesu yttranden i ämnet. Härefter gjorde talaren jemförelse emellan ifrågavarande tre marallärar, hvarvid han kom till det

Litteratören Lemnstrand i Arbetareföreningens hus 9 Oktober 1887

resultat, att Buddhaismens stode högst, enär densamma lärde: att åfvandet af det goda förädlade menniskoanden, så att denna derigenom fortare gjorde sig till herre öfver kroppen och förmickade denna inflytande, hvarigenom själens vandring efter dödem till andra kroppar förkortades och den Buddhaistiska salighetem förintelsem fortare inunder; hvaremot Jesu lära antagligen komme att stå långst, enär denna ständigt för det godas åfvande framhäller den lön, som den himmelske Fadren utlofvade derför.

Efter att hafva framhållit det en hel del yttranden och handlingar, särskildt underverk, hvilka i nya testamentet tillades Jesus, återfinnas i skriften om Buddha och Confucius berättelser talaren att summan af Jesu mara lära, hvilken låge i det af honom uttalade budet "hvad i viljen andra skola göra eder det gören I och den, hvilket af presterna och i skolan framhålles, såsom bevis för den Kristna moralens öfvertrafflighet, i verkligheten först uttalalo af Jesus, ty samma bud återfinnes hos andra marallärare långt före Jesus, särskildt hos Buddha, men af denne fram ställdt i negativ form. Urkunderna om Jesus skulle om de kritiserades på samma sätt som andra urkunder

och lefvor ställda i sitt rätta sammanhang visa att det sant historiska i den betydligt hopkrymte. Jesu framträdande mot den Fariseiska verldsåskådningen var historiskt berättigad, likasom ingen torde kunna förneka att Skriftlärarens Palms uppträdande i vårt land berättigadt, gent emot den moral som nu allmänt följes.

Vidare fortsatte talaren vore det nödvändigt, om man ville förstå Jesu lära, att påminna sig, det han predikade och trodde på ett judiskt, patriarkaliskt, tusenårigt rikes upprättande genom honom och utlofvade han först och främst detta rike åt de fattiga, sjuka och elända, hvaremot han deriifrån uteslöt de rika och dem som lefde väl och hade hvad de behöfde och i allmänhet dem som gladde sig åt detta lifvet, hvilket skarpast framhålles i liknelsen om den rike mannen och Lazarus samt i hans yttrande till den rike ynglingen som frågade hur han kunde bliifva kallig. Jesu förutsägelse om det af honom upprättade tusenåriga riket och hans yttrande till sina lärjungar "några af eder skola ej dö förr än menniskosonen som varder kommande," hade ej slagit in, utan vore de alle döde.

Genom sina ord på "Kareet" "Min Gud min Gud, hvi hafver du öfvergifvit mig" hade Jesus visat sin smärta deröfver att hans ord ej gått i fullbordan

Den af Jesus fordrade tron på Guds förs
försyn, ansåg talaren innehålla kul-
turfiendtliga tendenser, enär vi i den
antikristliga verlden skulle svälta ihj
om vi ej litade på oss sjelfva och had
omtanka för morgondagen; och skulle
verlden för 1700 år sedan hafva gått
under, om alla litat på Guds försyn
och dåsom foglarne och liljorna vrakt-
låtit att arbeta.

Om Jesu lära om kärlens kraft sade
talaren, att alla hade den erfarenhet att
de icke erhållit det de bedt om. Jesus
uppfyllt att han talade i liknelser på
det ej alla skulle förstå hans
ansåg talaren vara amoraliskt.

Våra dagars kristliga etik vore enligt
talaren skiljaktiga från den kristliga
dogmatiken och vore densamma som
depravation af Jesu lära och måste
man för att förstå etiken nödvändigt
passera genom dogmatikens port, hvil-
ken genom århundradens snickeri och
lappverk blifvit så trång att ingen
kunde tränga sig igenom densamma,
utan att lemna förmiddel utanför.

Förelåsaren kritiserade derefter Mar-
tensens etik och sade sig tro, att Jesus
om han lefvat samtidigt med Martensen
otvifvelaktigen af denne skulle blifvit
räknad för en kätterk pelagian, hvar-
förutom Jesu om han nu skalat ten-
dera i kristlig etik, otvifvelaktigen skulle

blifva ruggad.

Föreläsaren framhöll att det varit den
sedan förra århundradet uppspirade ati-
istiska moralen som fört mänskligheten
framåt och åvägabragt nyttiga reformer
i humanistiskt hänseende, såsom grimmas
höjande m. m.

Slutligen framhöll talaren: att han
icke önskade någon återgång till Budd-
haismen, utan ansåg att utvecklingen
nu gått så långt framåt att man på
grunden af det föregående och med ut-
väljande af det goda som finnes i
Buddhas och Jesu läror borde sträfva
efter en realistisk morallära, eller om
man så ville religion, hvilken fordrade
att det goda gjordes för det godas skuld,
utan tanke på lön.

Vid slutet af föredraget, då talaren
kom att nämna socialismens sträfvan-
den, yttrade han, det han önskade, att de ri-
ka mera ville söka att förstå de fattiga,
då de otvifvelaktigen också skulle vara
villigare att hjelpa dessa och att de
fattige åfven å sin sida ville lära sig
att förstå och värdera de rika, hvilket
skulle underlätta arbetet för bättre ett
stenser. Stockholm den 10 oktober 1887.

L. Stendahl

V. M. Det var i dag af socialistdemokratiska
förbundet utlyst möte i N:o 11 Kronobergs-
gatan hvarjämte kl. 6 em. anförtjäck utan

= bergsgatan den 9 Oktober 1887

sordningtiu kl. 3/4 8 samtnear besökt af omkring 300 personer.

Mötet öppnades af socialisten Sammeins, hvilken derefter utsägs till ordförande

Derefter uppträdde flere talare derunder ingenting af vigt förekom

Hjalmar Branting: att anledningen hvarför de samlats var den, att deras 1ste ordförande Aug. Palm nästan knyppa sin inom fängelsets murar, för det han så pligttroget förfäktat arbetarnas sak och strejkfrågan; att 3 månader där kunna vara för lång då ej på ungefär på dessa hvälkammen åtan, derefter han uppmanade de närvarande till att lefva för när förste fånge Aug. Palm, hvilket förnyades af hvarje talare. Stockholm den 9 Okt. 1887

P. A. Lindhoff J. O. Frick

Soc. Socialistmötet i N:o 11 Kronobergsgatan Söndagen den 8 Jan. 1887

Mötet i N:o 11 Kronobergsgatan öppnades kl. 4 e. m. och fortgick utan störande uppträden till kl. 6 samt var besökt af omkring 250 personer, hvilka till ordförande utsåg Herr Ståhl, som äfven öppnade mötet.

A. Palm, som kom i denna stund, emottogs af gården af en der samlad hurrande folkhop, hvarvid han, efter att hafva besvarat hyllningen med ett kort tal i vanliga Stilen, uppmanade massan att afvakta sig och gå ut i staden och agitera för Socialismen, enär de ej kunde få rum i salen.

I brist af annat ämne talade Palm derefter om det moderna helvetet = fängelset och citerade en engelsmans uttalande, hvarefter han förkunnade att i det nya tillkommande socialistiska paradis icke skulle behöfvas soldater, polis med ballonger och omnibusar, ej heller gardister, eller hofpredikanter, som skulle bilda grama tal till de förra gardistens ära, utan denna skyldighet mot fäderneslandet.

Nordman, sympatisk ung rödgul dräkten ordförande, uppträdde derefter och höll ett kärligt tal om Palm och dennes fängelsevistelse, förklarade att de icke skulle låta på att Lindhagen skulle komma ut, ty annars skulle de resa upp hela Stockholm, ty de hade ej gjort sig till socialister för att låta sina ledare sitta inne, och uppmanade de närvarande att de skulle vara på sin vakt och ej låta sig skrämmas af hotelser, ty de hade ju ej gjort något ondt, och att de skulle vara lugna och ordentliga.

Jahnecke talade derefter och framhöll att en mycken skrämsel förefanns bland folket för socialisterna, att de skulle vilja taga ifrån folket allt och att Regeringen i våra dagar hade för afsikt att låta skjuta ned folket, det hade ju Jahnecke själf sett, att socialisterna

med, och af Gömmen synes skulle han vilja skärma Socialdemokratien och Socialdemokratiska Partiets styrelse det andra. Anförden han talade om skulle Berlin såsom grunda sig för Socialismen.

Sylanter talade i skärskådan för om läseriet och spårningsarmén samt om de 10 Finnarnes misslan åtal. Han framhöll Hos en del Storby förordade klasskapitulation samt proklamerade på tidningen Social-Demokraten.

Salen fick åter ordet och talade om huru många bägge Preaten på Laughol. med last för hvarum en anordnade skärm socialismen samt omtalade huru hon han haft det der och huru myc[k]et Penningar han förbrukat medan tiden samt framhöll för slack till Rina medlingar gräuber för nyaisgående som de skrå skyndade möta samt att vid hans skyddshem på Laugholmen, hvarest skulle bedrifva sådan ett slag samhälle och Socialistisk stat samt tillstyrka att Försäkringsanstalten till nästa gång borde skaffa sig en omnibus som skapes med elektricitet emot den omnibus Enbetes nu har som förr sent till Laughalmens Styrelsedag.

Ordet öppnades han Protokollets gående och de skulle skulle läsas och tolkas i finska manuel och Socialistiska tidningen Social Demokraten

hvarefter han höjde ett lefve för den store Ryssapparatören Tsaren och Hartman och Storby omtalade den efter att Salen fått ett helsning telegram från en pågående kongress i Norrköping i Malmö och beslutade att ett svarstelegram i Malmö namn skulle afsändas Kamrerna till kongressen i Malmö.

Stockholm d. 8 Januari 1888

J. H. Wahlstrom

Mötet i huset N:o 2 vid mästersamuelsgatan började kl. 8.15 och slutade kl. 9.45 em. samt var besökt af omkring 120 personer.

Ämnet var "den sammanträdande riksdagen och det nya systemet".

Mötet öppnades af f. Tunnbindaren Engström, hvilken genast valdes till ordförande, hvarefter Salen uppträdde, framhållande att det nya systemet borde vara välkommet för arbetarne, ty det seglade ej som det nuvarande under falsk flagg, utan vore fullkomligt reaktionelt, så att Socialisterna för den skull borde vinna en sådan anslutning att riksdagen skulle taga hänsyn till massans önskemål; han gladde sig vidare att äfven vara på plats vid riksdagens öppnande för att den 19de dennes få se de 22

"lurarne" tåga i gåsmarsch från Riddarholmen till Kongl. Slottet och önskade att en och hvar då ville följa med.

Efter Palms yttrande gingos 2:ne socialistiska frihetssånger af socialdemokratiska förbundets sångkör, hvarpå Janzekt talade om att "arkebasspa redan räckt ut armen för att med sin krumstaf slöta Stenhamtander från taburetten" och att det nya systemet ej gerna kunde blifva sämre än det gamla grasmarkssystemet samt slutade med att uppmana att gå till Riddarholmen den 19de dennes och så på gåsmarschen — det nya systemets vårdigaste utställning. Därefter uppträdde Branting och framhöll att embetsmännen bilda en gemensam linje med de tagstiftande, hvilket bäst visas af en "Jul domare Åkerman i Malmö" med dess dom på 6 månader åtföljer Arbetets redaktör-ansvarige för mera försåtlig dom än ej af reaktionens hejdukar önskats" hvarpå uppmanade Palm anyo de närvarande att ej glömma att den 19de dennes "lurarne" tåga i gåsmarsch och man då ej kunde hålla sig allvarsamt för polisen ej kunna hindra någon från att skratta. Därefter uppträdde Borelius Ribbing, ordföranden samt en okänd manspersen hånande

Sug Köksföreståndaren Larsson och de blifvande 22 protektinisterna Riksdagsmännen samt hållande före att genom den nya systemförändringen massor af folk skulle kasta sig i socialisternas armar.

Inga ordningar förefölio å mötet

Stockholm den 10 januari 1888.
Bet. Jansson och C. O. Andersson

Sug. Socialist-möte: Under riksdagsmannen C. E. Söderberg anlyste möte på Mästersamuelsgatan vars talar förbesökt af omkring 60–70 personer. Mötet började först kl. 7½ och slutade kl. 10 em.

Söderberg inledde med att säga att han hade önskat att få tala om "fängelsesystemet", därefter uppträdde Lapidarien Norman och höll en af dennes sista "tal" för en stuff-predikan öfver den lille mannen bestående mot Lazarus.

Han liknade den rike mannen, bland annat, vid en furste en Gustaf Danielsson, en Carlstadsbiskop, hvars namn slutade på rund- eller grop, hvilken hade 20000 kr. i lön om året, samt vid en pastor primarius och antog påven att annan vore han, om inte dagblad, protektionist eller schackerjude som lag Ho på åtminstone sina pengar, emot dumvarna skände

för Lazarus och än någon annan ej hade rätt att låta smutsen fästa sig vid bordet.

Vid Lazarus liknade han arbetaren, med anspelning på människan på jorden som gick i stadens arbeten för dagen.

Midas framhöll han att de han liknat vid mythologiens Achilles, som endast hade ett sårbart ställe, hälen. Detta samhälle var bepansrat och osårbart utom på ett ställe, rättsväsendet. Under det man gjorde ostraf fat kunde angripa religionen, äktenskapet, konungligheten, regering och tillom dag, finge man deremot ej förolämpa rättsväsendet. Detta hade dömt Palm och äfven talaren fått erfara. Visserligen kunde man i allmänhet förolämpa det, men icke namnge några särskilda exempel som voro uppenbarande, ty då vore man fast. Talaren hade blifvit dömd till 6 månaders fängelse derför att han på ett offentligt möte vågat uttala att domen öfver fängelsedirektör Lagerberg vore vrång och orättfärdig och för konsekvensens skull hade han förklarats äfven sagt att domarne som dömt i detta mål vore vrånga. Lag och rätt till ytterst grund vore endast våld. Rätt vore att hålla qvar hvad öfverklassen har. Man hade sagt att ingen förr dömt Palm, ej ens Palm sjelf som vågat angripa det bestående rättsväsendet. Ja, för 20 år

Angående Socialist-mötet i huset N:r 11 Kronobergsgatan Onsdagen den 25 Januari 1888.

Vid i dag af redaktör Axel Danielsson hållet möte, som började kl. 3 och slutade kl. 5 e.m., i huset N:r 11 Kronobergsgatan voro omkring 250 à 300 sagda personer närvarande.

Talaren liknade det nuvarande samhället vid mythologiens Achilles, som endast hade ett sårbart ställe, hälen. Detta samhälle var bepansrat och osårbart utom på ett ställe, rättsväsendet. Under det man gjorde ostraf fat kunde angripa religionen, äktenskapet, konungligheten, regering och tillom dag, finge man deremot ej förolämpa rättsväsendet. Detta hade dömt Palm och äfven talaren fått erfara. Visserligen kunde man i allmänhet förolämpa det, men icke namnge några särskilda exempel som voro uppenbarande, ty då vore man fast. Talaren hade blifvit dömd till 6 månaders fängelse derför att han på ett offentligt möte vågat uttala att domen öfver fängelsedirektör Lagerberg vore vrång och orättfärdig och för konsekvensens skull hade han förklarats äfven sagt att domarne som dömt i detta mål vore vrånga. Lag och rätt till ytterst grund vore endast våld. Rätt vore att hålla qvar hvad öfverklassen har. Man hade sagt att ingen förr dömt Palm, ej ens Palm sjelf som vågat angripa det bestående rättsväsendet. Ja, för 20 år

Jag får uppmana er arbetare att med lif och själ arbeta på detta samhälles förstörande och nekar tjänarne att uppsända brödarmén förr de piskes bort.

Stockholm d. 19 Januari 1888.

Carl Lindberg

sedan utgaf en rådman N. H. Dviding i Malmö en bok under signatur Nils Nilsson, arbetskarl med titel "Sluträkning med Sveriges lag". Detta var Socialism, ett dråpslag för de styrande i samhället, men derför då kom boken ej längre än till bokhålsförsöket, den tegs ihjel, men Dviding hade profeterat, att den tid skulle komma då hans teorier skulle tillämpas; de ha nu kommit. Den skrifna lagen vore endast att trygga öfverklassen, till detta resultat kom Dviding i sin bok och till samma resultat hafva socialisterna kommit. Under hans uppehåll i Malmö gick både agitation och tidningen "Arbetarsenaten", men så kom Lagerberg dem till hjelp, efter den dagen hafva de en stor anslutning bland arbetarne der. På så sätt hjelper öfverklassen dem. I Malmö bestod öfverklassen af arbetsgifvare, grosshandlare, häradshöfdingar och polis; underklassen kunde man få se på middagarne å gatorne då de halfnakne och utsvultne gingo från verkstäderna till sina hem och de voro qvinnor, barn och gamla gubbar. Ytterligare redogjorde talaren för direktör Lagerbergs brott.) Ytterligare, Danielsson vore visst icke den som ville påstå att Lagerbergs brott vore så överhört stort, men stort eller ej, om det varit en proletär skulle han oförtydbart dömts till det straff lagen utsatte 6–10 års straffarbete. Nu fann dock öfverklassdomstolen, efter bearbetning af högerpressens tidningar, samt genom en advokats, en juridisk pratmakare, bemödanden att brottet blott var ett oförstånd, ett förhastande som hade pågått i — 4 år. Ytterligare blef dömd till 6 månaders fängelse, för jag sagt att domen vore en vrång dom — starka applåder — men Gifven (Lagerberg) och jag påstår det var stöld, han fick 6 månaders tjenstledighet att arrangera sina affärer på — skratt — bravo — och återbära de stulna — nej de genom oförstånd åtkomna penningarne. Detta är öfverklassens rättvisa. Alla arbetsgifvare vore lika med Lagerberg, han hade icke gjort annat än de, han hade obehörigen tillegnat sig småtjufvars arbetsförtjenst och arbetsgifvarne gjorde samma arbetaren. Vidare refererades att i Danmark en 13 årig flicka, som blifvit af sin husbonde mycket illa behandlad och förhindrad att lemna sin plats, samt flera gånger då hon rymt från sin plats hemtad, hade i förtvifvlan tändt på husbondens egendom. Wenstersspressens tidningar, hade sagt att hon icke kunde göra

annat, men högerpressens och brottets var enormt; att det straff hon fick, 2½ års fängelse var rättvist, emedan hon stod var 13 år gammal, kunde förstå brottets vidd och ej handlat af oförstånd; derem mot påtalade högerpressens tidningar, att direktör Lagerberg som är 44 år gammal ej kunde förstå sitt handlingssätt. Sådan är öfverklassens rättvisa.

Jag säger att rättvisan är ingen rätt. Den är endast ett ordnat våld.

Den lag vi ha är endast för tryck för underklassen. Tro ni att denna lag är värd att aktas. Vill ni icke underkasta er en sådan behandling så organisera er. Vi stå ej ensamma. Vi vilja börja en kamp på lif och död; det är ej värdt att hoppas på en lugn och fredlig utveckling. Låt mig säga hvad det gäller; arbetsklassen har framtiden i sitt våld, organisera er på det vi må omstörta ett sådant samhälle, icke genom våld; socialisterna äro inga våldsmän, men på det vi må få ändring i ett dylikt tillstånd understöd de som gå före och kämpa för denna stora idé; våld skall bryta våld, den organiserande makten är arbetarnes; organisation är enda räddningsmedlet!

Talaren afbröts flera gånger af bravo och hurraop och innan han började mötet reste sig en man (skomakaren Söder-

bom?) och höjde ett leve för honom som åtföljdes af begärda hurraop.

För mötet sjöngs af en sångkör på omkring 30–40 personer en sång och efter mötet tre sånger, alla i socialistiske anda, och hvaraf en sjöngs på samma melodi som marseljäsen.

Härefter upplyste Danielsson att såvida han kunde få någon lokal och såvida (om han vågade säga) han ej blef förbjuden af polisen, så skulle han hålla ännu ett offentligt möte. I alla händelser så skulle han hålla ett möte för meningsfränder i N:r 11 Svartmangatan och skulle förstnämnda möte om det komme till stånd annonseras på måndag i tidningen Dagens Nyheter.

Mötet som hållit stående förlopp under mötet

Stockholm den 29 Januari 1888.

Edvard Lindberg.

Socialistmötet i huset N:r 2 Mäster Samuelsgatan Söndagen den 5 Februari 1888.

Socialistmötet i huset N:r 2 Mäster Samuelsgatan började kl. ½ 3 och slutade kl. ½ 5 em. Det var besökt af omkring 100 personer.

Nämnde möte öppnades af Hr Branting och ämnet var "Skatten på jordbruk och huru det gamla och det nya systemet mötas i skön harmoni."

Derefter uppträdde följande talare nemligen Almins, Lindqvist, Westlund, Jansson, Engström, Nordström och Andersson, hvilka omtuggade det gamla vanliga nemligen skilnaden mellan öfver- och underklass

Med undantag af Engström, som yttrade att 1:o och 5:te kapitelrubriken kunde mycket väl skjutas åt sidan är jag endast ense med den skiftningen att han har sitt namn för mycket och knekten har sitt nummer för mycket samt att ett sådant kunde ske, vore det en gott sak för svenska folket.

Till slut inlämnade Brantings en resolution, som gick ut på att de skulle sammanskjuta sig och bränna både det gamla som nya systemet.

Till slut yttrade Engström, att de i sidan skulle bönfalla om några rättigheter hos Kungen sig konungen eller folkdagen utan endast organisera sig och afvakta tiden till det smälter och den dag skall vara långt aflägsen.

Stockholm den 5 Februari 1888

Thorén och Israelsson

Angående Socialistmötet i huset N:o 11 Svartmangatan den 12 Februari 1888.

Mötet i N:o 11 Svartmangatan började kl. 11 f.m. samt öppnades af Herr Blomqvist som inbjöd Stockholms svarbetare till bildandet af en packförening och afslutade mötet kl. 1/4 1 e.m.

Som talare uppträdde Hansson, Lundberg, Björklund och Aldin, hvilka gemensamt yttrade sig att en packförening bör bildas för att hindra arbetsgifvarne att medsätta arbetslönerna så lågt som de hittils gjort.

Mötet besöktes af 22 personer, hvar-

vid ingenting störande förekom.

Stockholm den 12 Februari 1888.

Ang. Nyström. A. Andersson

Ang. Socialistmötet i huset N:o 11 vid Kronobergsgatan hållet den 12 Februari 1888.

Socialistmötet i huset N:o 11 vid Kronobergsgatan hvilket var besökt af omkring 250 personer, öppnades kl. 3 e.m. af Herr Sterky och hade till ämne, "Den bestående samhällsordningen och den kommande samhällsordningen".

Såsom talare uppträdde Herr Branting, Jansson, Sterky och Norman, hvilken alla yttrade misnöje med det nya tillägget emot när det ej skulle blifva tiden någon nytta för arbetaren, samt klandrade Malmö Rabstufvan Råös dom öfver Redaktören Herr Danielsson; Branting utbringade derefter ett lefve för Socialismen och Jansson för Redaktören Danielsson hvilka besvarades med sympatiska hurrarop.

Mötet afslutades kl. 1/4 6 e.m. hvarvid intet störande förmärktes

Stockholm den 12 Februari 1888

O. P. Bäckman o J. Israelsson

Ang. Socialistmötet i huset N:o 12 Mäster Samuelsgatan Söndagen den 12 Februari 1888.

Socialistmötet i Rasen N:o 2 Mäster Samuelsgatan började kl. 1/2 11 fm. och slutade kl. 1/2 1 em samt besöktes af omkring 70 personer. Mötet öppnades af Herr Lundqvist, som valdes till ordförande, hvarefter följande talare uppträdde, nemligen Engström, Jonsson, Carlsson, Lundberg, Andersson, Berg, Norman, Sterky, Hansson, Hellund, Rydenhag och Jansson, hvilka alla talade öfver ämnet "Agitation för packföreningsprojektet". Inga ordningsstörningar eller an-

märkningsvärdt yttrande förmäktes

Stockholm den 19 Februari 1888

Lundman o Skraedsson

Nyssnämde Sammankomst hade blifvit anmäld af Smidesarbetaren C. A. Engdahl och Maria Lund å Diskussionsklubbens anmälda möte i Lokalen N:r 77 Hornsgatan var besökt af omkr. 60 personer. Det började kl. 8 och afslutades kl. 3/4 10. Skräddaren Ahlenius, som utsågs till ordförande, öppnade mötet, tillkännagifvande att ämnet för diskussionen vore kvinnans ställning för arbetarne samt den liberala pressen.

Holmer Brantings tal var så långt och förvirradt, att det var omöjligt att förstå, att den liberala pressen vore arbetarnes fiende, att den för sin egendomliga mästerliga behandling förtjenade att kallas

Nyssnämde Sammankomst hade blifvit anmäld af Smidesarbetaren C. A. Engdahl och Maria Lund å Diskussionsklubbens anmälda möte i Lokalen N:r 77 Hornsgatan var besökt af omkr. 60 personer. Det började kl. 8 och afslutades kl. 3/4 10. Skräddaren Ahlenius, som utsågs till ordförande, öppnade mötet, tillkännagifvande att ämnet för diskussionen vore kvinnans ställning för arbetarne samt den liberala pressen.

Holmer Brantings tal var så långt och förvirradt, att det var omöjligt att förstå, att den liberala pressen vore arbetarnes fiende, att den för sin egendomliga mästerliga behandling förtjenade att kallas

gemensamt och presumtivt organ, Redaktionen Socialdemokratiska Tidning.

Några ordningsmän utsågs anmärkningsvärdt nog ej.

Stockholm den 19 Februari 1888.

Lindén o Nyström

Det hölls i dag i Tidningen Socialdemokratiens Annonsexpeditionskommittés nämnda lokal å Västerlånggatan 2 vid Mälartorget en offentlig diskussionsmöte, som började kl. 1/2 9 och slutade kl. 1/2 11 e. m. Det var besökt af omkring 100 personer och fortgick utan ordningsstörning.

Ämne: Stockholms lurifatar och Thurn dessen lönka lura sig in i riksdagen.

Till ordförande utsågs Murarn Andersson.

Nordman: hade önskat att i afton gifva en redogörelse åt tidningarna Dagens Nyheter och Södermanland samt Doktor Nyström och påstår att tidningarnes uppgifter äro af humbug; att arbetarne måste hitta på dylikt för att kunna nå det af dem åsyftade målet och i tro på dessa falska uppgifter som endast arbeta i egna intressen och för att gå vinna inträde i riksdagen. Andra kammaren, samt att det sålades till förr för socialisterna att spränga marken från dessa S. K. falska arbetarevänner; man hade nog längesedan riktat uppmärksamheten på en klassmedveten arbetarepartii.

De personer hvilka mest voro utsatta för Nordmans klander voro Riksdagsmännen Hedin o Eriksson, Olof Persson, samt Hemmansägarne Lindgren o Persson och Lamontè, hvilka alla

enligt Nordmans förmenande vore
sådanna kvinfastar, kvarom ämnet
handlade och dylika förslag, att på
arbetarnes bekostnad och genom dess
partiagenhet, söning sig upp till sin
omdanande ståndning.

Herr Lings bad till och med vänstra
gården dagen efter nya Socialister
vågat sig in i arbetareföreningens hus,
samt efter polis för att kasta ut dem,
men dermed torde nu snart taga
en slut, ty Socialisterna skulle
göra till sin uppgift att se till det ej
sådanna som förutnämnda personer,
skulle under falska namn och i stor
antal intränga sönnyga sig in i klubbar-
na, ty denna Sveriges S. D. Arbetare-
representanter måste omedelbart
kraftfor af de klassmedvetna arbetarne.

Vidare påpekade Nordman huruvida
arbetarföreningen vore så illa ställt åtven
till hus vid Malmskillnadsgatan att den
lät slappa på Kungl. fadelse och namn-
dagar och skulle nu åtven Salutera vid
Gustavs å Johannes fors födelse- och de bara
Karl Knapen. Men hyckla Nordman
att lemna med tubelser med kära bonde
öfverlåtas till Socialisterna ty det vore
ändå de som bäst gjort sig förtjenta
derpå.

Derefter uppträdde flera ta-
lare såsom Förnbladh Mattsson
Jahnecke, Rosén och Rothstein m. fl.
hvilka dels gillade Nordmans anförande och
dels delvis klandrade densamma men
hade dock ej någonting annat att säga
än vad redan vore sagt.

Några af talarne ajitlade i högsta grad
Andersons tillvägagående vid annonseringen
af mötet och påstod annonsen dagen
namn hade ej densamma blifvit
instäldt, hvarföre under senare hälften
af mötet ej annat förekom än en häftig
ordstrid talarne emellan, hvarvid ingen
lade sig till ämnet, hvilket gjorde
att den ena efter den andra utskrämde
och avtågade.

En af Nordman framlagd resolution
blef efter stark motsägelse, dock
först efter votering, antagen, men
kunde innehållet ej betjenas på grund
af den rådande muntertoten.

Stockholm den 20 Februari 1888

P. Walter J. W. Dahlberg

Socialistens 2:dra uppl. N:r 2 för innevarande år Måndagen d. 27/2

Mötet öppnades af Ordföranden Stolp-
mun, som uppläste tillkännagifvandet
hvarmed var Stockholms stad och dess för-
medare, öppet brefkort Herr Branting
förut tilsändt, hvari meddelade med dessa för-
medare Stockholms stadsfullmäktige, hvil-
ka klandrades ~~anordnandet~~ ingripande för dessas beslut
~~angående~~ senaste beslut om ny valord-
ning för Stockholm samt de anslag
de gjort mer än 100,000 kronor
för innevarande år för beredande af ar-

manna arbeten åtgärdades många av-
skedsansökningar.

Häri instämde Janchekt. Konviken för-
lade skadeståndsmärktyg för mela lym-
lar.

Ordföranden förenklade arbetarna hvad
mera tid mer tillgängligt, hvarigenom
den allmänna opinionen skulle upver-
saka skadeståndsmärktyg åtgärden.

Mötet, som var besökt af 30 per-
soner, varade kl. 8.45 e. m. och kl.
10.15 em. Inga ordningsförelser
no[tera]des.

Stockholm d. 27 Febr. 88.
Lindén i C. J. Nyström.

Utg. Socialistmötet i Huset No. 2 Mäster-sammanslagen Söndagen den 4 Mars 1888.

Det af Socialdemokratiska Förbundet ge-
nom f. Tunnbindaren J. M. Engström till i dag
utlysta mötet i Huset No. 2 Mästersammanslagen
började kl. 3 och fortfor utan ordningsfel till
kl. 5 e. m., samt var besökt af 75 personer.

Som: "Allmentalet vid riksdagen mot
Skyddslagen för barn."

Mötet öppnades af Sterky, hvilken
jemväl valdes till ordförande, hvarefter
Janchekt upplästa och som först tillkän-
nagaf att Socialdemokratens organ sistl. gårdag
icke kommit fram i behåll, hvadan han nu lyfte
upp åtven fråga om riksdagsdiurnan, att oss nu pro-
testera på det allvarligaste och höja ett
leende för Socialdemokraten (Norrlands redaktör) och enhälligt
fördömande."

Derefter upplästes delvis Kongl. Maj:ts
ordningen af den 18 November 1881 om
barns användande i fabriker samt för-
klarade att denna förordning redan säg-
verkseyare och fabrikanten hos Kongl. Maj:t
klagat och sökt åstadkomma ändringar öfver
att de ej finna klåga barnen i fabriker
och verkstäder denna lag nu blifvit så
utplojkad så den är ilan att fraga och
verkan emär de nu kan använda barnen
i 12 timmars tungt arbete på natten utan
rast, samt att de vanligen mäter maskin-
ner med hot och olja men nu med barna-
blod.

Att i riksdagen nu blifvit väckt motion
om af Södra Stads representant Skeppsbygg-
masteren Brodin att i likhet med
fåyverkseyarne få denna förordning upp-
häfd, och hvilken i sin motion yttrat att
om inte barn vid 14 års ålder får arbeta
så organisera de sig i fackföreningar och
fackband, låt oss derför tillbakavisa
denna motion på det kraftigaste emär
den är till arbetarnes nackdel.

Derefter upplästa Hjalmar Branting,
Clemins, Bohohn, Eriksson och Öhrén
hvilka alla instämde med Janchekt
hvarefter mötet fattade följande reso-
lution: Mötet inlägger sin kraftigaste
protest mot det nu i riksdagen gjorda
förslag att i arbetsgifvarnes intresse
allenes tillåtigora svarlefvorna af
den redan förut svårt åtgjorda skydds-
lagstiftelsen, för barn och minderåriga,

af den 18/11 81. Att det menskliga
kunda utveckling att icke genom krig
och sjelfmordande fabrikslagstiftning för-
derfva det uppväxande slägtet, för-
derfva barnen och på samma gång
tvinga dem att göra sina fäder och
äldre bröder arbetslösa och bröd-
lösa, fordrar mötet att allt barnarbete i fabri-
ker och verkstäder genom lag alldeles för-
bjudes. Slutligen uppmanar mötet Sveriges
arbetarekorporationer att instämma i vår
protest och dessa våra fordringar. Fabriks-
inspektörer hvilkas sjelfständighet och
kraft i uppfyllandet af sitt värf be-
tryggas derigenom att de aflönas
af Staten men väljes af arbetarne.

Efter beslut mötet på förslag af
Ordf. att denna resolution skulle
tillställas Riksdagsmännen Brodin och
Lefle samt Stads Fabriksarbetare.

Stockholm den 4 Mars 1888
J. P. Frick & P. A. Lindhoff

Ang. E. H. Lönnstrands föredrag i mötet 1877 Domkyrkogatan. Söndagen den 11 Mars 1888

Det af studeranden Fältes E. Lönnstrand till
i dag tillkännagifna föredraget i mötet 1877 Domkyrkogatan började kl. 6 och slutade kl. 7.28 em. var
bevistet af omkring 150 personer och förlöpte
utan ordningar.

Föredraget afhandlade ämnet:
Kristendomens inre motsägelser.

Herr Lönnstrand började sitt föredrag med
att påvisa huruvida kristendomen är delad i
flera sekter, hvilka hvar för sig påstå
och göra anspråk på att deras tro är densamma.

Han påpekade att en del kyrkor tro på ett
lokalt brinnande helvete och att bud sjelfskrifvet
bibeln m. m. då återigen andra påstå, att den helige
ande, skrifvit densamma samt att en del, att
ingendera skrifvet bibeln; bibelns böcker hafva
enligt Lönnstrands påstående tillkommit på ett
kyrkomöte hvilket utföll så att bibeln "blef" Guds
ord.

Talaren påstod vidare att det ej vore han
som förbjöd kristendomen utan att det vore
de kristna sjelfva, hvilket bevisades deraf,
att då han Lönnstrand, skrifvit hvad de
kristna sjelfva påstått, så kämpfickera de hans
arbete; han hade skrifvit att bud var död, men
i vårt nyupplysta tidehvarf finnes personer
som tro att han ännu lefver.

Derefter citerade talaren flera bibel-
språk ur gamla och nya testamentet, bevisade
deremmas motsägelser och förvånade sig öf-
ver huru den helige ande kunde inspirera fyra
olika evangelister att skrifva hvarandra så
motsägande påståenden samt huru ungefär-
giska beräkningen, som innehåller 28 punkter
allesammans motsäga hvarandra och flera å
sig sjelfva innehålla motsägelser,
hvilka Lönnstrand förklarade och bevisade.

Då kristendomen således endast är en
ett system af motsägelser så uppmanade
slutligen talaren, hvar och en att tänka sjelf
och inplanta hos sina barn och vänner att
ingenting är så förnedrande som andelig träl-
dom, hvarför han föreslog att den satt som

Sekr. W. E. Lemmelands förening i E. W. Falun N:o 72 Regeringsgatan

Stockholm den 11/3 1888.

af Lemstrand förfärdigades mätte efterlefvas

Stockholm den 11 Mars 1888

L. Dahlberg

Sekr. Socialistmötet i Stockholm den 11/3 1888 Mötet öppnades af Herr Persson hvilken anförde att han blifvit anmodad att förklara ändamålet med detta möte. De mötesgästandes förmaning att tryggt och förtroendefullt.

Sekr. W. E. Lemmelands förening i E. W. Falun N:o 72 Regeringsgatan

Stockholm den 11/3 1888.

Derefter uppträdde följande talare nämligen Nordman, Sekr. Palm, J. F. Eylander, Almén och Lofgren.

Nordman, Sveriken sökte sin tal med förklarandet af en Anpiastan i Grekiska Skytalajan, i hvilken stod 1000 år f. Kr. att då en man blef tillsagd att förskaffa den omtalade personen inom denna tid, då Carthagerna upphörde sina härjningar och drogo hem igen, det att vid denna, som likmätt vara motsvarande åt Carthagerna, då socialisterna vilja rengöra samhället för emot.

De mötesgäster upprepa sina hyllningar och uttalade sina sympatier för att lägga besluten på vår organ, Socialdemokraten, Lofgren Lemmeland är en helsning från gamla Gud och fosterjorden.

Ordföranden Stockholmsmannen Karlsson, Kristianen Olsen till dessa gästa talare, vart med denna lyckönskelsen, att evigt lefvig med dessa principer, en Socialrevolution så det gäda som den

go af en rå dom och att vi nu skola förlåta och ihjel den gamla barnamörderska Abrahamsson Gud.

Axmar Palm: att befolkningen i Sverige år 5 000 000 af dessa år endast 30 000 blifvit förbrytare. att följaktligen nu bestå i lika stor del af goda ester som att uppfostra i kristlig fädernesland och just derför har man ingenting af dem att förvänta, och äfvenledes nu då man har en kraftig krona till justitieministern.

J. J. Ryland: du om du bara till Gud så skall du nog hvad du behöfver för fan, så länken vara tjenster då de utmana allmänheten att bida till Gud. Det enda som visats av justitieministern Bergström var att han för några år sedan vägrats på tjenstemannagen i Örebro.

Nelson, Stockholm föreslog att resolutionen med tonen i den helhet skall uppläsas varnade de manliga att ingripa för djerft för det kan förorsaka till upplösning af den förening, och det att många gummor och mamsellskyldiga att med sina två hundra kronor köpa mat de klumpiga försöken, att lyga hand på bryst och gå vanderlifvet.

Rosenlund Klara yttrade att man skall ej vara rädd att bära sig åt som metallarbetare om natten. Hvad hade sagts om det nuvarande polska uppträdet, om Bruning i Lennestrand skulle skrifva om på ett litet år kommun det dryga hundratal i stället, att de gått och med idag då de gå hvilan ej skulle förglömma att agitera för socialismen bland sina kamrater i verkstaden och i hemmen.

Efter många klara anförandes hurra rop och handklappningar.

Stockholm d. 11 Mars 1888

A. L. Lundberg p. t. Sekr.

Soc. Socialist-
möte i huset N:r
Kronobergsgatan
Söndagen den 11 Mars
188

Socialistmötet i huset n:r 11 Kronobergsgatan existt. gårdagseftermiddagen med ämne "De mångfaldigandes Kränkning af tryck- och yttrande friheten" var sjade kl. 2 och stulade strax före kl. 5 samt var besökt af omkring 200 personer, deraf omkring 50 socialister.

Mötet öppnades af Staerby, hvarefter Redaktör Branting på arbetet och yttrade följande:

att det nya systemet, som lofvat billigt bröd åt arbetarne och rikligt tillgång på arbete samt förbättring af arbetarnes villkor i allmänhet, nu visat sin rätta anda genom lefnadsomkostnadernas höjande, arbetslöshetens ökande och våldshandlingar för att underkufva tryck- och yttrande friheten.

I den regering som står i spetsen för det nya systemet finnes ett inventarium som utan att på ringaste sätt genera

sig tagit plats i detta ministerier af
mattsatta politiska riktningar, deremot
han vändt kappan efter vinden och burit
den på "alla" axlar — Hr. Lorén, som hans
namn är, har medan Rung Bergström
sitter uppe på slottet och regerar, nu
gripit till lagens svärd för att klämma
åt de förhatliga socialisterna, nu när
han famn nagat rikligt på tagiget, hvar-
på han kunde tillämpa en föråldrad
lagparagraf, och denna churu han sjelf
år 1887, varit med i den regering, som tin
riksdagen förklarat, att samma lag-
paragraf vore föråldrad — Elmder Strind-
bergs mått förklarade tidningar af alla
färger, till och med nya dagligt allehanda
samt personer ur olika lager, till och
med de mest ortodoxa att det icke vo-
re förenligt af det gudomliga, som
borde straffas, utan det anstötliga som
låge får andras religiösa uppfattning
i detta hänliga af förnekande af gudom-
ligas gemenskap med pietetslösheten i
nattvarden, hvarför han — Branting — icke
kunnat tänka sig att förnekande af en
gud skulle förtjena tillämpning af en
af alla åpen af herr Lorén som föråldrad
förklarad lagparagraf. Då han icke
trodde på nagon personlig Gud, ansåg
han det vara sin rättighet och skyldig-
het ~~och skyld~~ att förneka Gud, icke al-
lenast i skrift utan åpen inför för-
samlen, liksom han åpen inför detta

måtte bestämde förnekade, att det fan-
nes nagon personlig Gud, och nyttjade
derefter — jag förnekar Gud — den sam-
ma evangeliska läran — hela Kristen-
domen är en humbug och en lögn —
Herr Bergström och Hr. Lorén, som förde
pennan blefve tills en åtlöje genom sin
vansinniga åtgärd att följa bestraffa
dylikt — jag använder med flit ordet van-
sinnig om denna svarstads åtgärd, ty här i
genom skapa de tvingat socialisterna, som
förut icke angripit religionen, när de
andra densamma vara af underordnad
betydelse att här sedan efter angripa den-
samma och påvisa dess logiknaktighet,
när den är de mest egnades smygaste
och anstöligaste punkt —
Då nagra personer, förredde med bilgifter
och uppgifvande sig vara detektiva po-
lis konstaplar gått omkring och utan
vidare förklarat att de frantoys ogarne
de tidningar af socialdemokraten, som
af dem ägdes, vore detta ett våld mot
egendomsrätten och en stöld lika fullt
som om en vanlig tjuf stulet en
persons handbag — Svarstaden vore sär-
skerligen anbefald af deras förmän, men
detta förandrade icke dess natur af
stöld — Derefter förklarade Branting
att efter socialistiska begrepp vore
all egendom som en person tillver-
kade sig utöfver sitt eget arbete stöld.
Svarstadsåtgärd vore en farlig maxi

i händerna på myndigheterna, enär en tidning som togs i beslag, om åtalet ogillades och tidningen om några månader återlemnades till ägaren den då icke hade annat än makulatur värde. Endast i det fall att oredlighet framställdes på ett mått som, vore garstad beträffad på samma grund, som myndigheternas ingripande om anledningen åtnjöt åtnjutes å gatorna, men trodde han ändock att det vore bättre att garstad ej fanns, enär densamma gåfve myndigheterna får star makt och lätt gåfve anledning till missbruk. Slutligen yttrade Branting, om myndigheterna underlyckta våra tidningar och hindra yttrande friheten, och om det ej länge är ass möjligt att fära Kampen oppet och öppen jord, skola vi fära Kampen mot vederbörande underjordiskt, och man och man emellan skall det drifvas en längre skärpare och saltsammare agitation än vederbörande någonsin Kunnat drömma om och skall klasshatet derigenom stegras till det otroliga.

Brantings tal applåderades kraftigt av anhängarhopen förstämningen.

Därefter talade Jänhekt, som bland annat yttrade att reaktionen stiger fram och åsnehufvud att man och mer, att "då jernkanslerens yttrande

vi kyskar fruktla ingen utom Gud - så bekänna vi Socialister, vi fruktla inga lagar och ingen Gud, uppbtill kamp mot det bestående, vi ha intet stort att riskera; vilja de magtegande ha strid då må vi gära vald och låta de bajar hvari vi äro slagna; jag har talat vid arbetare som förklarat att det bästa vore att samla ihop till revolvrar och vapen" vidare yttrade Jänhekt, "sedan alla gamla gudabilder af trä, gips och metaller blifvit krossade så har det behöfts att skydda den enda gvarvarande Guden mot den stränga marskyfan så att han ej skall frysa ihjäl genom att inneverpa hanam i 364 beslagtagna socialdemokrater" någon Gud finnes icke, utan vore detta påstående en lögn som så mycket annat, som afverklasen har hittat på att förslafva massorna. Hädanefter skulle han och alla socialdemokrater anfalla religionen och kalla dess lögner och upmanade han dem som vore ogifta och ej hade mer egendom än de kunde taga med sig i västfickan att gå i spetsen för striden.

Efter att Staerby och Jänhekt upprmanat de närvarande att såsom svar på de maktegandes gevarstad å socialdemokraten, prenumerera på tidningen och skaffa densamma minst 400 nya prenumeranter, förelog Bran-

ting resolution, hvari mötet skulle uttala, att detsamma brännmärker som ett brutalt våld den grundtanke, som med hjelp af en idiotisk lagstiftning egt rum och fördrar i enlighet med det socialistiska programmet fullständig tryck-, församlings- och yttrande-frihet och uppmanar arbetarne att ge svaret på fiendtligheten genom en talrikare anslutning.

Bland åhörarne befunno sig flere arbetare, som med säkerhet igenkändes vara anti-socialister, hvilka antagligen lockats af det uppgifna ämnet för mötet.

Stor-Stockholm d. 12 Mars 1888

C. O. Anderson

Ang. unge Socialist-mötet i N:2 vid Mästersamuelsgatan Lördagen den 24 Mars (Maria Bebådelse dag) 1888 kl ½ 2 e.m.

Det af Skräddaren Sjöquist till i går kl. 2 e.m. utlysta mötet i N:2 Mästersamuelsgatan i syfte att protestera emot senaste dagens dom öfver Skräddaren August Palm var besökt af omkring 150 personer och räckte till kl 6 e.m. Inga anmärkningar förekommo därvid, men af de derunder uppträdande hade litteratören Hjalmar Branting allt par yttranden dem möjligen kunna anses bestraffliga. Han såväl som flera talare redogjorde först för Stor-Stockholms Häradsrätts dom öfver Palm sålunda.

Palm hade sammankallat ett möte inom dagsagan å en plats upplåten af en arrendator

Därvid tillvägabragt bland andra Branting och Holm hvilken under hvilken mötet underpåtände att godegaren i Ö:te det hållas. Det anhölt tillåt Branting att predstå församlingen under omkring 20 minuter talade till folket. På vägen dit i närheten ville Palm derefter hållamötet och samtalade derunder med Branting, därvid denne underrättade Palm om att ingen dag kunna af Palm. På denne svar att man hade Brantings och polis till skydd skulle Branting dock hoppa antingen, att det icke vore säkert att man i så fall behöfde det.

Då imellertid Palm icke erhöll någon förmötets hållande och följaktligen ansåg att mötet blifvit olagligen upplöst, stämde han Branting för sak samt på underrättelse bestående i Branting nya anmärkningar och yttranden och anklagningen. Efter del denna stämning uttagits, utlog Brantings sista stund för ting att i inväl stämning å Palm för mötets hållande. Emedan Palm med två vittnen styrkte Brantings yttrande om: att han underrättade, att ingen dag kunna af Palm och med ett vittne yttrandet, det ej var säkert att man i så fall behöfde det, som förekom, däremot dock rätten under förhandlingen av en nyss fattad Akademien utgången finner, Palm för olaglig hållande av möte samt för falsk anklagelse mot Brantings till 3 månaders fängelse.

Därefter yttrade Branting: "Denna dom är orättvis, det står jag för och härmvisade

i öfrigt till den resolution, som Kammer att
föreslås och hvari detta yttrande skulle ut-
göra tjugonde kammare.

Mot slutet af mötet upplästes Brantings
2:e gången uti resolution, deri denna Bro
häradsrätts dom öfver Palm ändamålets-
enligt ansågs rättfärdig, ehuru fälld i öfver-
ensstämmelse med lagens bokstäfver.

Vidare anfördes att Palm suttit i fängsel
då domen afkunnades och till följd
deraf ej erhållit kunskap om dess innehåll
i tillräcklig tid för att deröfver klaga, utan
försent inkommit med sina be-
svär, i följd hvaraf dessa ej upptagits till
pröfning.

På ansökan att på den förutskickade
den återgifven, hade dock tre justitieråd, bl.a.
ibland Wetterstedt och Steyern, velat medgifva
detta.

Hofrätt och högsta domstolen skandrades
i anledning deraf på formalism, då den
nog insågo domens orättvisa och så-
vert skulle hafva andrats den om den
kommit under pröfning, dock icke gjorde
detta, ehuru den tillfrågade, derigenom
att han var häktad, var förhindrad
bevaka sin rätt.

I öfrigt fälldes under mötet mycket
mångfald hårda ord, men hvilka
dock ej kunna anses brottsliga.

Stockholm den 25 Mars 1888.

Per Cederberg

Soc. Socialist
Bref i huset N:r 11
Kronobergsgatan
Lördagen den
31 Mars 1888.
Sign. O.K. Wendel
Sign. N:r 7-24-27-30.

Det af Stadsfiskalen d. 17. januari
i går inlagda utlysta protestmålet mot
anledning af senaste domen
öfver August Palm Kronobergsgatan
började kl. 1/4 4 och slutade kl. 1/4 6 sam-
mas besökt af omkring 250 personer deraf högst 30
Socialister, och förekom vid mötet inga oordningar.

F. Sterky var mötets ordförande.

Palm redogjorde för mötesupplösningen i Bro och
hans med anledning häraf halsbrytande rättegång, hvarvid han af
Bro Häradsrätt blifvit dömd till 1 månads och 13 dagars fäng-
else för smädelse mot Riksdagen samt 2 månaders fäng-
else för falsk anmälelse mot Kronofogden Ahlén, hvar-
efter Palms som då domen föll underrätt fängelsestraff,
deraf förhindrats att bevaka sig i rätta tid, hvarför han
sökt återställning i målet, men både Högsta domstolen nu
förklarat sig lemna denna begäran utan afseende.

Sterky talade länge om nödvändigheten af agitation.

Häfteln uttrådde tjänsteåt och gick bummar af
hans föredrag ut på att förklara det han ej vore rädd för
en gång för civil och uniformerad polis utan skulle han
fortsätta Palms verk äfven om han skulle komma i fän-
gelse derför och uppmanade han alla Socialister att följa i
Palms fotspår utan fruktan för oförrätter som begångas.

Om högsta domstolen yttrade tjänsteåt att tre af dess
ledamöter deribland Steyern velat gifva Palm nytt bevars
tid, men både de andra fem varit dem förtorkade oförrätter
samhällare.

Till sist förelåg Sterky en resolution som han upp-
gaf äfven Kommo att föreläggas det samtidigt afhållna mö-
tet i Hasselbacken N:r 7 vid Mästersamuelsgatan och i hvilken
resolution mötet uttalade: att fastän domen öfver Palm vore
fäld i enlighet med lagen borde det vara ohörd att Palm

för ett formfel hindrades att underställa domen högre
rätts pröfning och brännmärker mötte domen såsom orätt-
vis och obillig. Denna resolution antogs.

Resolutionen uplästes endast en gång och stagna-
lande, så att densamma icke kunde hellt uppfattas.

Stockholm den 25 Mars 1888

C. Blendahl

Anm. Studerandens Viktor E. Lennstrands
Viktor E. Lenn-
strands förslag
i huset N:o 77 vid
Kornhusgatan såg
dagen den 24/3 88.

N 4/4 2 ggr.
N 3/4 3 ggr.
N 300 gånger

Studerandens Viktor E. Lennstrands
förslag denna dag öfver ämnet: "Huruvida här gäller för att be-
kämpa den Kristna riksreligionen" hade följande lydelse:

Förslagsmannen började med att
omtala huruledes utvecklet person
reformationen Luthers varit på
sin tid och huruvida han verkat för
en fri religion, som dagtill be-
stått trots de oförsynta från judom-
lig mening i händerna på verlds-
lig makt, hvilken under århun-
draden begagnat religionen
till att förfölja personer
med, oaktadt Luthers emellan-
åt framkomna med motsägel-
ser hade hans afsigter dock varit
goda, hvilket ej kunde eller bor-
de motsägas, fastän de i prakt-
iken ej kunde utföras. Hans
efterkommande hade från att
tidtals i stället för att motbevisa
en tredimensionerande kyrka, gjort den
samma till en förföljande sådan.

Talaren uppläste derefter ur
ur en af Baptist-predikanten Pahn-
blad författad bok innehållan-
de historik öfver de förföljel-
ser från 1600 talet till år 1876,
hvari förekom en mängd fakta
om baptist-predikanter som blif-
vit åtalade för det de hållit sön-
dagsskolor för barn, låmning
i Palmbäcken att bibeln komma
i sina hus händer samt blifvet dar-
för häktade, ransakade inför
domstolar, dömda till fängelse el-
ler böter, hvilka de i brist af till-
gångar mått afsjena med fän-
gelse vid vatten och bröd.

Baptister, Methodister och Pent-
ster hade dock visat sig genom sin
sammanhållning mägtige att slita
sig lösa från statskyrkans band.

Lennstrand förmedelade derefter
sammanställningen af allt som stod
i bibeln rörande helandet och hin-
melriket, bibeln innehåll i sina
24 skrifter åtskilliga goda sanning-
ar, men mest 300 osanningar,
under hvilka de välreise som för-
fattat bibelns skrifter icke vågat
underskrifva sina namn, utom
anförfet Den Helige Ande såsom

författare; något helvete eller kvinnliche annat än det mennisko-
na bereddе sig själfva här på
jorden förefans icke mennde
talaren att någon upståndelse
eller himmelsfärd efter dåden
kunde således ej förnyatkamma.

Derefter uppmanade talaren
de närvarande att för den här-
delse de hade eller finge några
barn, de icke skulle låta Stats-
kyrkans prester döpa eller kon-
firmera dem, hvilket vore den
största synd föräldrarne kunde
göra sina barn, enär de däri-
genom skulle bliva mennedare.

Dopet vore det första bondet
Statskyrkans prester finge på-
lagga mennisкan att vid kon-
firmationen begick hon den
största mened, enär hon ej kunde
hålla de löften prästerna åstvinga
henne; det vore ej någon skam
för barnen att anmäla att de ej
voro döpta eller konfirmerade
att i så fall kunde de få ingå
borgerligt äktenskap, hvilket
vore bättre än att såsom Luther-
aner ingå ett äktenskap som
bevärjade med en lögn, enär
ingen kunde hålla de löften Stats-
kyrkans prester fordrade.

Prästerna, påstod talaren,

vara endast till för att få menni-
skan att tro på spöken och vidske-
pelser; han bad de närvarande
de ej heller skulle låta Stats-
kyrkans präster bepåfva sina
döda anhöriga; bade att han
själf nog skulle draga försorg
derom att någon präst icke
skulle få kasta mull på hans
en gång döda stoft eller hävande
hälla något likstat vid hans graf;
skulle de, prästerna, mot hans
vilja göra så, skulle han an-
vända resa sig i Kistan och and
sina bekännade läppar uttala att
We äfven deras dyrbara i att icke
låta honom vara ifred efter
döden, då han ej i lifstiden
besvärat dem med någon tjenst.

I England, påstod talaren,
hade en Mäktan stiftat att hos
samfund benämdt Sekularister-
na, hvilka genom inrättande af
flere skolor i sitt hemland
och äfven i utlandet åstadkom
mit mycket godt, hvilket han
lyckades att förlänkarne i Sverige
äfven skulle göra; han gladde
sig åt att det i Kungahorgen
fans präster som visat sig kun-
na bryta med gamla fördomar.

Vidare yttrade talaren: låt
mig lätta fram i tiden, antag

att jag om 50 år härefter måtte en person ute frågar hannom om han trodde på helvetet ute himmelriket samt huru detta vore beskaffat han skulle svara dem eller för längesedan skaffamat i det förstummade ute om något annat himmelrike än det vi genom att lefva väl förskaffade oss här på jorden i Jesu namn till! — Huru några kunna säga sig att tro på Statskyrkans prester om detta? — några sådana finnas ej qvar — ett par gamla messhakar finnas visst på Nordiska Museet! — Nå hvad säga myndigheterna då? — de tänka lika som vi!"

Härefter uppmanade talaren de närvarande att sammanbinda sig till ett samfund att såsom sådant slita sig från Statskyrkans band samt tillkännage att han om Pisdag skulle hålla en föreläsning öfver samma ämne i E. W:s lokal i N:o 72 Regeringsgatan nästkommande Pisdagen kl 6 e. m. i N:o 77 Kungsgatan.

En okänd person kallade derefter "doktor" Lennstrand för de församlade framdragna listor för att teckna sig såsom

att märke mate med samma ämne och ändamål komme att hållas i dag kl 6 em N:o 77 Kungsgatan, hvarpå för samlingen uppbjöd sig att om vordning

medlemmar i ett sådant Samfund.

Lennstrand frågade derefter de närvarande om sina tankar och upplysta att han själf ej kunde föreslaga något dylikt, utan hemställde om frågan ej efter föredraget om Pisdag kunde behandlas, hvilket en del af de närvarande ansåg.

Linden i C. j. Nyckarn J. A. Wadström

Stud. Stråleranden Viktor E. Lennstrands föredrag i E. W:s pelokal N:o 72 Regeringsgatan Söndagen den 25/3-88.

Studeranden Viktor E. Lennstrands i dag hållna föredrag uti E. W:s pelasal, N:o 72 Regeringsgatan, om "Kristendomen" började kl. 1,10 em. samt slutade kl. 2,40 em. och var besökt af omkring 350 personer.

Sedan föreläsaren anmärkt att det var samma föredrag som han sistlidne Pisdag hållit i hans N:o 77 vid Kungsgatan, uppstälde han den frågan "Huru bör göras för att bekämpa den kristna statskyrkan och den svenska statskyrkan"?

Efter att i sitt föredrag klagat öfver något i och för sig kätteriskt eller religionen kränkande uttryck, påvisade det alla religiösa reformatorer såsom Luther, Calvin, Zwingli och i allmänhet de frireligiösa sekterna predikat fritänkets grundsatser, så länge de varit förföljda, men blifvit

raktionära, sedan de fått makt öfver
flygtande, yttrade han i fråga om frí-
kyrkarnes tro bland annat:
"vi frikyrkare tro ej Jesus var full-
komlig, då han ej kunde förbanna
det fikonaträd för att det ej bar frukt
på en årstid, då det ej skulle bära frukt."
"vi tro icke att någon blir salig för
att han jämar med den kristliga tros-
bekännelsen."
"vi kunna icke gå till nattvarden, ty
prästen säger här utdelas Kristi
kamen och blod — vi tro icke att
det är Kristi kamen och blod."
För öfrigt genomgick föreläsaren i lik-
het med det anförda det väsentligaste
af den kristna trons huvudsatser med
den förändringen att han som frí-
kyrkare sade "vi tro icke", der de krist-
na säga "vi tro".
Sedermera yttrade han att frí-
kyrkarnes mål vore vårt slägtes
andeliga fägörelse, människorna
beskö ej af tvenne klasser, präster
och fördömda, frikyrkarne prakte-
rade mot att 7½ millioner kronor
användes till ett okunnigt prästerskap,
"vi frikyrkare vilja ha ett slut på det
hyckleri som råder på konungen
och statsrådet till den högsta gren-
stammen, hvilka alla måste hyckla
den rena läran".
Dessutom yttrade föreläsaren på

hål om konungafamiljen och efter att
hafva omnämnt prins Oscars gifte mål,
"måtte vi en dag få helsa en annan prins
välkommen bland oss frikyrkare ---
derför att han ej kan i hofvets salar
hyckla en tro, hvilken han ej äger,
som sändt är".

Sedan föreläsaren påvisat att den
svenska lagen ej tvingar någon till
att döpas, konfirmeras eller begrafvas
med prästerligt biträde, uppmanade han de närvarande att i
likhet med hvad som sker i ut-
landet bilda secularföreningar
till kristendomens bekämpande,
och skulle han i sådant syfte
nästkommande Tisdag kl. 8 em. i O.P.'s
gelarsal anordna ett oppgiftspatt
diskussionsmöte.

Stockholm den 6 Mars 1888

C. O. Andersson

Det af Studeranden Viktor Lemshand i dag kl. 6 em
i Nya mötet i N:77 Kornhamnsgatan var besökt af
ang: det af studeran- omkring 200 personer och förtjänade utan anmärkning
den Viktor Lemshand att slut kl. 8,10 em.
d. 18/3 88 kl. 6 em "Hemme" Bildande af en frikyrkoförening.
Nya mötet i N:77
Kornhamnsgatan

Talaren framhöll Svenska Statskyrkan, som ett
hinder för den allmänna upplysningen, samt att re-
ligionen var ideel kyrkohistorien; att barn då det döp-
tes började bli lika den största lögn; samt att
nigde präster var det största förbannelse såväl
vid bröllopsvigsel som vid begrafningen, han
uppmuntrade derpå åhörarne att tillsam-

mans med hvarann börja och strid emellan icke
lyckligt sluta förr än "Frihetens fana" svajade
öfver Stadskyrkans ruiner.

I öfrigt yttrade sig talaren
i en mängd ord utan sammanhang
och betydelse.

Stockholm den 30 Mars 1888.

A. A. Olsson & Aug. Nyström.

Aug: socialist-möte i hus nr 12 Tunnelgatan Söndagen den 1 April 1888.

Det tid i dag af Skraddaren N. H. Jaukelt utlysta socialistmötet för invigning af den nya lokalen i hus nr 12 vid Tunnelgatan började kl. ½5 em. samt slutade kl. 6 e.m. och var besökt af något öfver 300 personer.

Inga oordningar förefölle; dock måste ett stort antal personer nekas tillträde till lokalen på grund af trängsel utrymmen.

Palm uppträdde först och yttrade bland annat, att det dagas för socialisterna, allt fler och fler sluta sig till deras lära. Polisarena vilja ej länge låta en af utvecklingar enerverad röfvarehop regera sig. De skola komma väl komma att kosta de socialistiska ledare i fängelse, som de gjort med honom själf och Danielsson samt väl komma att göra snart nog med Brantinj; men just det ligger ett bevis på att det dagas för socialismen, då de tygare i sin svaghet komma gripa till det vanmäktiga medlet — våld.

Dreyfler yttrade Brantinj: för 3 år sedan och ett halft århundrade utan uppstod ett stort skrik af en fräsare — han som också och bar namnet Jesus af Nazareth. Nu för tiden vänta vi ej någon sådan frälsare, som folkton kunnat förvandla till en Gud, utan något helt annat, vi vänta en sådan frälsning, som skall komma genom vår egen kraft — en frälsning för de förtryckta.

I dag fira de kristna sin frälsares uppståndelse — lika som den dag då vi kunna fira en fest till minne af att arbetare-klassen reste sig och krossade sina fjättrar.

Till sist yttrade Jaukelt "tror ni, mina damer och herrar, att Tyskmans snäppe kan hjelpa oss, proletärer;"

"tror ni att frälsningsarmén kan hjelpa oss; eller "tror ni att den store ministern och Riksdagsmannen i andra kammaren Björk, kan hjelpa oss "? Nej. vårt hopp är jämlikhet, ej en sådan jämlikhet, som tillåter att råna, plundra och mörda i lagens namn, utan en verklig jämlikhet. Derför måste vi snart komma på hälla ett tal på detta förbannade klassamhälle, gräf. Måtte våra efterkommande snart få säga "de" socialismen har segrat.

Derefter afslutade Jaukelt mötet med att uppmana de närvarande till agitation för de idéer som uttalades af deras nya talarestol.

En räcka gånger gjorde flera röster under

mötet, hvilket mångfaldigades, hvarom flera af de närvarande höglyst begärt detsamma. Stockholm den 1 April 1888.

C. O. Andersson

Anm. Studeranden Viktor E. Lennstrands möte i huset N:r 78 vid Regeringsgatan Söndagen den 1 April 1888.

Det af studeranden Viktor E. Lennstrand till i dag kl 1 e.m. utlysta mötet i E. W.s k. pedarsal i huset N:r 72 vid Regeringsgatan började kort efter den bestämda tiden och slutade kl 1/4 5 samt (vara) besöktes af så stort antal personers lokalen bequemligen kunde rymma (omkring 400 personer).

Sedan Starky öppnat mötet och blifvit vald till dess ordförande framhöll han mötets ändamål: att konstituera en fritänkare förening; samt upplyste att ni af Lennstrand hållet föredrag den 27 Mars av omkring 60 personer blifvet utredd och sistlidne Långfredag haft sammanträdde i d. v. Anton Nyströms hem för att utarbeta programmet för föreningen. Härefter redogjorde Starky för de särskilda momenten i programmet, hvilka voro af följande innehåll: att föreningens syftemål skulle blifva att bekämpa all slags tro på allt öfvernaturligt och theologi; att arbeta på att göra sig själfva och så många menniskor som möjligt lyckliga; att protestera mot den lutherska Kyrkans privilegium; att arbeta på det föreningsmedlemmarna ej skulle vid handlop, bröllop och begrafningars m. m. behöfva anlita prester, som att verka för tanke, yttrande och tryckfrihet. Sedan programmets punkter för punkter blifvit diskuterat af omkring 30 talare blef detsamma nästan enhälligt antaget oförandrat, efter commenterades uttalanden. Derefter följde en längre diskussion om af 21 talare om huad benämning i fråga varande förening borde hafva. Lennstrand framhöll att han efter mogen öfverwägande med sig sjelf hade den åsigten att den mest lämpliga benämning vore "Utilistiska Samfundet". Utilistiska derför, att detta latinska ord innebär nar sjelfva Kärnpunkten i den tillämnade förenningens syftemål "att vara lyckliga". Samfund derför att detta ord andades en mera innerlighet och ej som orden "förening" eller "förbund" stadd mycket inom skrädderi verkstäderna. Dahm passade nu på och interpellerade Lennstrand att nära rådet för kampen mot mycket inom skrädderi verkstäderna. Hvarefter Lennstrand gaf socialisterna, som ämnade benämningen fritänkareförening eller förbundet, en snärt, genom att påvisa att det existerade förbund och föreningar, som ej förmått åstadkomma den minsta nytta. Efter diskussionernas slut gjordes inskrifning af medlemmarna mot en afgift af 25 öre, och inskrefvo sig öfver 60 af de vid mötet närvarande. Det sålunda bildrade "Utilistiska Samfundet" äfvensom dessförinnan till val af interimsstyrelse, som utföll

sålunda att dertill blefvo valde: Lennstrand, Sachs, C. Carlson, Axel Ardman och Boije, hvilka bemyndigades att utarbeta stadgar och utlysa nästa möte.

Mötet fortgick hela tiden utan ordningar.

Stockholm den 2 April 1888

J. A. Wahlstedt

Angående V. E. Lennstrands möte i lokalen N:r 77 Norrsgatan måndagen (annandag Påsk) den 2 April 1888.

"Utilistiska Samfundets" möte i går afton N:r 77 Norrsgatan, utlyst af V. E. Lennstrand, var besökt af omkring 150 personer och räckte från kl. 4 till kl. 12 e. m.

Något föredrag blef ej hållet.

Lennstrand endast upplåste det program som hade blifvit antaget Påskdagen af mötet i E. W:s sk. pelarsal.

Programmet blef också utan någon nämnvärd diskussion antagen af detta möte.

Härefter valdes tre personer för inskrifning af dem, hvilka önskade inträda som ledamöter, samt för emottagande af inträdesafgift: 1 kr. för hvarje person. Lennstrand valdes att förvalta medlen.

Samma interimsstyrelse som blifvit vald Påskdagen antogs af detta möte.

Det beslöts att bilda en filial å Söder af Samfundet i fråga med egen samlingslokal.

Stockholm den 3 April 1888

A. M. Johansson

Utdrag ur Stockholms Dagblad den 3 April 1888.

Utilistiska Samfundet konstituerades påskdagen å ett möte i "E. W:s" pelarsal, besökt af omkring 500 personer och sammankallad af m. Viktor Lennstrand, som genom sina antikristliga föredrag förstådes sökt bereda jordmonen för denna rörelse. Det af hr L. föreslagna programmet antogs väsentligen och vardt af följande lydelse: Det utilistiska samfundet lärer, att detta lifvet är det enda, om hvilket vi veta något, och att menniskans mål är att söka minska lidandet och bereda tillfälle för så många som möjligt att blifva lyckliga;

uppträder öppet mot hela den kristna verldsåskådningen, bekämpar att tro på något öfvernaturligt och att slags tvalagd såsom oförnuftig och vidskeplig, söker att sprida upplysning och befordra moralen och sedeläran på förnuftiga bevekelsegrunder;

agiterar för fullständig tanke- yttrande- och tryckfrihet och fordrar, att hvarje årlig utgift hvars skall förkunnas;

protesterar mot den lutherska lärans alla statskyrkliga privilegier, samt uppträder som hvars och ens rätt att ej låta barnen som hans och ens rätt att ej låta barnen uppfostras i de af honom ogillade kristliga dogmerna, och att, om han så önskar, få ingå civiläktenskap inför borgerlig myndighet, begrafves utan prästerligt bistånd och befrias från gående edsvärg.

Inträdesafgiften i samfundet bestämdes

tus 25 öre. För öfrigt blifva bidragen till verksamhetens främjande frivilliga. De flesta vid mötet närvarande socialisten pro-gramm-et ej tillräckligt radikalt, ty-dan vorelsen på detta håll ej torde kunna påräkna något vidare understöd.

Ordförande och fortvarande styrelse väljas icke för, än organisationsarbetet afslutats.

Vid påskdagens möte inskrefvo sig 108 personer i samfundet.

Amf. Socialistmötet i huset N:r 2 Tunnelgatan Måndagen den 2 April 1888.

Det tio i dag af Tunnbindaren J. M. Engström utlysta Socialistmötet i huset N:r 2 vid Tunnelgatan började kl. 1/4 9 och fortgick utan oordningar till kl. 11 e.m., samt var besökt af omkring 130 personer.

Mötet öppnades af Hjalmar Branting som höll föredrag öfver ämnet "Religionsundervisningen i folkskolorna" och bland annat yttrade att barnen numera i skolorna sysselsättas i 1600 timmars religionsundervisning och att denna undervisning är afdömesfri, och onaturlig, och icke till ringaste upplysning eller nytta för barnen emedan de endast får lära sig Katekes och biblisk historia såsom en utantlära.

Talaren uppmanade de närvarande att sammanslutta sig och bannlysa all religionsundervisning från skolorna för att i stället få infört helsovårdslära, naturvetenskap, nationalekonomi och lagvetenskap.

Härefter utsågs Sterky till ordförande hvarefter följande talare uppträdde nemligen: Jonhenkt, Lindberg, Ribbing, Rydlander, Sjögdahl och Augustsson, hvilka alla instämde och yttrade sig i samma anda som förstnämnde talare.

Till sist antog mötet en af Branting intagen resolution af ungefär följande lydelse;

Då skolan bör hafva till uppgift att fostra och utbilda ett nyttigt och verksamt folk är det af nöden att i stället för religionsundervisningen få infört helsovårdslära, naturvetenskap, nationalekonomi och lagvetenskap, men som detta antagligen icke kan ske genom framställan till vederbörande måste vi själfva söka få detta vårt syfte till verkställighet hvarvid fodras ett enigt och kraftigt sammanslutande till socialisternas stora mål. Stockholm den 9 April 1888.

Det af J. Tunnbindaren J. M. Engström å de samverkande fackföreningarnas centralkommités vägnar utlysta mötet i nedre Börssalen började kl. 8 em. och slutade kl. 1/4 10 em. samt var besökt af omkring 3000 personer.

Ämne var "normal arbetsdag samt fabriksarbetets inflytande på helsan."

Till mötets ordförande utsågs Engström, som i ett kortare anförande påvisade att den s.k. storindustrien väl medförde stora fördelar för arbetsgifvarne, men

Det skedde af de samverkande fackföreningarnas centralkommités vägnar utlysta mötet i nedre Börssalen onsdagen d. 11/4 88.

deremot svåra olägenheter för arbetarne, i det de på intet sätt voro skyddade mot de faror arbetet i fabriker och verkstäder medför, och att lagstiftningen ej hunnit med i samma mon som produktionsmedlen utvecklats. Vål hade det i riksdagen varit tal om en lagstiftning till arbetarnes förmon, men med riksdagens nuvarande sammansättning, så vet den intet annat sätt att förbättra arbetsklassens ställning än att lägga hela på allt hvad arbetarne behöfva, till och med brödet.

Derpå höll Doktor A. Nyström ett långt föredrag öfver ämnet, som han betraktade från economisk, hygienisk och intellectuel synpunkt, i det han förordade en normal arbetsdag om 9 à 10 timmar, såsom varande lika nyttig både för arbetsgifvare och arbetare, och att det vore nästan detsamma som mord att längre tid uppehålla sig i verkstäderna af giftiga gaser och metallstoft dem uppfylda lokaler.

Derefter uppträdde möbelsnickaren Johansen påstående, att de, som gjorde öfverarbete, skulo brödat på sina arbetslösa kamrater.

Brantings säge i öfverproduktionen orsaken till arbetslösheten och Hedde att denna öfverproduktion skulle kunna hämmas derigenom att arbetarne genom sammanslutning skaffade sig politisk makt och sedan tillbrunge sig införandet af en normal arbetsdag af 8 timmar; sedan de vunnit detta, kunde de gå än längre i genomgripande reformer.

Palm Hedde, att trots C. Larssons påståande, att skyddslagstiftningen ej stod på dagordningen, hade den gått att godt stycke framåt, ehuru de af vederbörande myndigheter valda tillsyningsmännen öfver verkstäder, endast voro en humbug, men som i det nuvarande samhället intet kan uträttas, så borde arbetarne genom en internationel arbetarepolitik låta de maktegande märka att de ämnade gå från tal till handling — då först skulle de vinna något.

Derefter talade Jansson om att i vår lagstiftande församling tänka de endast på sig sjelfva, men derför borde också arbetarne organisera sig.

Sedan yttrade åkarsedrängen Ribbing "vi fordra skydd för våra kammar! Hvad göra de maktegande, då vi bli arbetslösa? Jo, de upprätta arbetsstationer och skicka oss dit. Orka vi då ej arbeta utan regnuna, så tar polisen oss och ge på 40 prygel. Resen Er mot detta förbannade slägte! De gifta männen begå ibland sjelfmord, då de ej kunna försörja sina familjer, dessa sjelfmord äro mord begångna af de maktegande. Resen Er, bröder, mot detta samhälle!"

Handelsbiträdet Haak påvisade

derpå handelsbiträdenas ihärdiga arbete och långa arbetstid.

Ingström föreslog derpå följande resolution, som antogs och som skall genom de samverkande fackföreningarnes styrelse tillställas riksdagens ledamöter, dock skulle i den enligt Doktor Nyströms förslag delshandelsbiträdenas ihärdiga arbete framhållas och dels tillägges att jemväl myndigheterna skulle tillse att sundhetsinspektörer, som skulle hafva tillsyn öfver fabriker och verkstäder.

Inga ordningar förekommo, i följd af värmen och trängseln svimmade dock åtskilliga personer.

Stockholm den 11 April 1888

P.O. Andersson

Ang. det af Studeranden Lennstrand hållna mötet i huset N:r 11 Älvsnäderspr. den 19/4 1888.

Det till i dag af studeranden Lennstrand i huset N:r 11 vid Elvsnäderspr. utlysta mötet, var besökt af omkr. 70 personer och började kl. 7.49 samt slutade kl. 1/2 10 em. utan att några ordningar förekommo.

Lennstrand höll ett föredrag "om den sista stora eldsvådan" dervid han påpekade, att i enlighet med den Christna tron måste det vara Gud som lade åstadkommit denssamma, emedan Gud är allenaktig, allvis, allestädes närvarande, god och barmhertig;

att "Boulanger ej till sina närmaste vill afsiörja något program, men att de Christna

kämna sin Gud i detalj";

att de Christna präja sig "hvad bör vi tänka om de lidandes och motgångars inhapva" ej att det är af en slump eller värk ådra, utan att det är för våra synders skull Gud förlänger oss dessamma.

Hvadför straffade Gud afguderiet, Sanhärib för någon artikel i detsamma som misshagade Gud eller ville Gud att afgudabladet skall tolkas som "Vaktare" eller "Wårt land".

Men hvarför brann då N:r 5 Clara Norra kyrkogata hvad ville hade de olyckliga sannerligen gjort? Var det för deras syndfullhet? Ville Gud omvända sina älskade barn? Om en fader vill att ett barn skall älska honom, tager han då en käpp och slår barnet, förtör han dess leksaker eller mular han ut det på gatan. Ellen om barnet redan älskar fadern, finns det då någon fader som behandlar sitt barn som den Christna Guden behandlar sina? Klandra det var Guds mening att gifva mänskligheten sin text.

Nej intet af allt detta, det finnes ingen Gud! Ellen hvad tror ni om Beskow, Berg, Ryden m.fl. i afseende på hela Stockholms nitvåningshus hade layat sig på knä och bedit, då hade ni fått att resultatet i förhållandet till brandkåren.

Derefter citerade Lennstrand bibelspråk och lag exempel ur vardagliga lifvet, "att de ej bura skuld"

Sade att Gud aspekterade brandkåren, att Gud låtit brandspetsarna frysa;

Sade att han aldrig hjelper, förrän bara en ni får difteri eller kolera, så får ni nog ej fara att bacillerna ej hafva rum.

Derefter beträf Lennstrand Helvetet och dess plågor enligt den christna tron och påpekade om det funnes någon som kunde tro på en Gud som tillät en sådan ort att dermed göra millioner menniskor i evig tid olycksaliga.

Önskade att alla Predikstolar vore jemnade med marken.

Sade att han så länge han finge stunda förkunna nådens kärlek.

Att nästkommande söndag kl. 2 em. ett möte kommer att hållas i Arbetareföreningens lokal för samfundets ledamöter, och samma dag kl. 6 em., en fest för samfundets ledamöter emot en afgift af 35 öre.

Angående det af Studeranden Lennstrand hållna mötet i Kungsholmskatern d 22/4 1888.

Studeranden Lennstrands i dag i Kungsholmskatern hållna föredrag "Om kristendomen" började kl. 11 f.m. och slutade kl. 12,20 e.m. Samt bevistades af omkring 125 personer. Föredraget afsloppt utan oordningar.

Sedan Lennstrand till en början undervarnat åhörarne, att Redaktören Branting i "Socialdemokraten" intagna artikel i går af juryn förklarats brottslig, uppmanade han åhörarne att samlas till ett massmöte, som skulle ega rum nästa Söndag och skulle annons deraom införas i Fredags och Lördagstidningarne.

Till detta möte skulle den största kon-

som kunde fås i Stockholm förhyras och skulle åtskilliga biljettdagsmän därtill inbjudas.

Derefter öfvergick han till sjelfva ämnet dervid han ville bevisa att någon allsmäktig Gud icke fanns till. Han tog som exempel eldsvådan i Aftonbladets hus i beträffande och undrade i hvilken orsak Gud velat störa Aftonbladets direktion, då de ju hade sitt hus assurerat, men att han låtit elden härja i de fattiges boningar, som icke voro assurerade. Om Gud varit allsmäktig så borde han ej låtit de fattiges oassurerade egendom blinna upp.

Derefter upplästa han åtskilliga bibelspråk, hvarigenom han ville bevisa, att någon Gud icke fanns till, och att Christendomen i sin helhet vore osann.

Stockholm den 22 April 1888

Gust Petterson. C.A. Jansson

Det af Cigarrarbetaren C.A. Jansson till i dag kl. 3 em. utsatta mötet i huset N:r 77 vid Hornsgatan blef inställt på grund af att inga åhörare infunno sig.

Stockholm den 22 April 1888

Th. Lardman och J. Israelsson.

Uppgifves det af ofvannämnde Jansson till kl. 5 em. i huset N:r 12 vid Timmergatan utsatta mötet blef inställt.

Stockholm den 22 April 1888

E. Pettersson och C.A. Thorén

Ang. de af Cigarrarbetaren C.A. Jansson utlysta möten i huset N:r 77 vid Hornsgatan och 12 Timmergatan d. 22/4 88.

Ang: det af J:ch. Engström utlysta mötet i huset N:o 11 Kronobergsgatan d. 22/4-88.

Det af J. M. Engström här i går Söndagen den 22 dennes kl. 3 e.m. i huset N:o 11 vid Kronobergsgatan utlysta mötet öppnades kl. 4 och slutade kl. 4 5 em. utan att några anordningar förekommo. Det var besökt af omkring 200 personer.

Mötet öppnades af redaktör Branting med följande "Huruvida bör våra Sveriges arbetare gifva på Riksdagens beslut i rösträttsfrågan", hvarefter han framhöll att det ej hjelper att protestera utan vi böra taga saken kallt.

Att egentliga ändamålet med detta möte voro: om detsamma ville hufvudsakligen Socialdemokratiska föreningen att i sommar sätta i gång en storartad agitation om allmän rösträtt.

Branting sade vidare: vi tänka ej att kräfva om allmän rösträtt utan vi komma att säga som så, får vi ej allmän rösträtt så komma vi att taga densamma, vi vilja ej hafva sådana Riksdagsmän som de nuvarande hvilka med så fullkomlig orätt kalla sig Svenska folkets representanter och genom sin kommunalrösträtts majoritets beslutsamhet, pålägga oss skatter af milioner och åter milioner kronor;

eller att de t:ex: som Löjtnanthufvud säger att folket ännu ej äro mogna;

ja Löjtnanthufvud låt då hela sin folkfientlighet falla fram öfver sin tunga, genom detta uttryck.

Derefter yttrade sig talaren "jaukelt" att han den 14 dennes protesterat sig i uppgången till andra Kammaren och till samtliga der passerande riksdagsmän uttalmat den bifogade resolution som bifogas längre

af 15000 personer samlade vid Lilljans den 9 Juli 1887.

Sade vidare att bland dem till hvilkas händer öfverlemnade bägde resolution var äfven "en slusker med lång rock som kom lustande och såg ut som en förhandlare" och hvilken efter att hafva ögnat på resolutionen framade den samman och kastade den mot marken på jämtskt, hvilken, då Polis fanns i närheten, så högt han torde skrek "vet fan" men annorlunda var det med Polismännen och gardisten i närheten de gående de erhållna resolutionerna i fickan ansåg de tillhörde institutionen, men det finnes andra usla institutioner, sympatiserade den på Riddarholmen.

De som tillhöra denna samma äro vi själf ej värda att sitta i Svenska Ängkök eller å Studentskansen, ty om man säger till å de sednare om bolagsföreningsrutten, så verkställes detsamma.

Men hurn nära riksdagsledamöterna? T. ex. Casperssen eller General Anrep? hufvud? nej Löjtnanthufvud tror jag Branting kallade honom för.

Ja han säger folket är ännu ej mogen, men vi skall visa dem att vi skall bäfva mogna, så att vi få de rutiga Gubbarne.

Och Palme säg? ej då han sade det var en usel riksdag för det är den verkligen eller tycka vi det är en smygg riksdag, som nu spelat comedie och ockrat på oss och hvars förnämsta bud är "rör icke i dynn"

Angående det af J. M. Engström uthysta mötet i N. Tunnelgatan d. 22/4 1888.

Men lät oss under kommande valmöten afbida de drunelarne om de våga agitera der. Jauchet slutade sitt tal med att påpeka det Palm i Stockholm den afsmälnade rösträtten, nu återkallat på Långholmen i 3 månader.

Hvarefter Jauchet ropade lefve Palm och som aftalet blef besvarades med hurrarop.

Stockholm den 23 April 1888

J. A. Johansson & K. E. Kreyman

Det blef i dag af Tunnbindaren J. M. Engström i huset N:r 12 Tunnelgatan utlyste mötet, började kl. ¼ 4 och förlöpte utan oordningar till kl. ¾ 6 e. m. samt var besökt af omkring 150 personer.

Ämnet, "Huruvida det var bäst Sveriges arbetare gifva på Riksdagsvalet i Rösträttsfrågan".

Till ordförande utsågs Stenberg, hvilken till en början uppmanade åhörarne till en lifligt opinionsyttring om allmän rösträtt samt uppläste ur en tidning Kamrarnes motioner angående rösträttsfrågan. Ännu af en del riksdagsmän som, ehuru dessa endast arbeta för att nedtrampa arbetarne.

Derefter yttrade sig flere talare hvaribland Engström att, de riksdagsmän som nu voro, med skäl kunde kallas efter Wadmans ord "Mörkrets upvar stora luftvar samt och dymmelig". Och det vore hög tid att inskränka makten för dessa myndiga herrar, som ej hade någon förståndan den smutsiga "Kamelusse" mer, än de mera penningar och bref de på hållas för att ega någon förståndig mening. Det skäl att handgripligen försöka taga makten från dessa tyg, han, Engström, hade läst i tidningarne att polisen haft exercis uppvisning hvilken utfallit särskildt bedrägligt de i sabelhuggning, detta hade ingenting godt att betyda för socialisterna, äfven han polisen fått 3 tums längre sablar än de haft förut och således räckte längre med dem än socialisterna med sina knölpåtar, och att polisen fått knipundbonader som voro mekaniskt inrättade, så att det ej gjorde det minsta hur mycket man än slog på dem. Karlen som bar den stod lika rak och styf för det, nej! andra åtgärder måste vidtagas, men hvilka hade ej talaren.

Derefter uppträdde Bäckman som yttrade: bästa medlet att taga makten från de nu maktegande vore att hvarje svensk arbetare upphörde att arbeta och bilda en enda strejk, hvilket dock flera af de närvarande ogillade.

De öfriga talare sammanslående deri att riksdagsmännen icke vore till minsta nytta för någon annan än sig själfva och hyste sig intet alls om arbetarne, hvarför den ej hade annat att göra än hålla på sig själf. Mötet afslutades med ett trefaldigt "Hurra" för Engelbrekten och socialdemokraten

Stockholm den 22 April 1888.

A. A. Olsson & Aug. Nyström.

Anguende Allmänna förbundets möte i Arbetareföreningens stora sal den 22/4 1888.

Allmänna förbundets möte i arbetareföreningens stora sal den 22 Apr. 1888.

Mötet öppnades af herr C. Carlsson hvilken förklarade att herr Lennstrand var förhindrad att leda förhandlingarne.

Derefter föreslogs till diskussion de af samhällets interimsstyrelse föreslagna stadgar, hvilka i huvudsak antogos sålunda, nemligen:

Samhällets verksamhet.

§ 1. Att samhället skall upprätta Söndags och aftonskolor, samt hålla offentliga föredrag och genom att sprida broschyrer enligt dess program, derigenom befrämja framgång.

§ 2. Samhällets verksamhet skall uppehållas medelst frivilliga gåfvor och andra bidrag.

§ 3. Afdelningar skall bildas i såväl Stockholm som landsorten, hvilka lyda under öfverstyrelsen.

§ 4. Sammanträden skall hållas hvarje Söndag med undantag af Juli och Augusti då endast 4:de Söndagen i månaden.

§ 5. Årsmöte hålles i Juni månad å tid och ställe som af öfverstyrelsen bestämmes, till hvilket möte hvarje särskild afdelning af samhället skall sända ett ombud för hvarje fjuttio tal medlemmar.

Inträde.

§ 1. Hvarje man och qvinna som gillar samhällets program och deltager i dess verkningar, antages till medlem.

§ 2. Medlemsafgift är frivillig men böra ej understiga 25 öre.

Öfverstyrelsen.

1:o Öfverstyrelsen skall hafva säte i Stockholm och skall denna vara solidariskt ansvarig för samhällets medel.

2:o Hvarje afdelning skall dessutom utse sin egen styrelse, hvilken skall väljas å 4:de Söndagen i Januari.

I diskussionen deltogo herrar C. Carlsson, Ribbing, Lindevall, Thorsberg och Lindberg m. fl. Derefter föreslog herr Thorsberg att samhället skulle hålla ett eget organ, om hvilket beslut ej fattades.

Till öfverstyrelse uppställdes af mötet följande kandidater, nemf: Herrar Lennstrand, Boije, C. Carlson, Ribbing, Rylander, Fröken Berling, Lönnborg, Lindevall, Arnoldsson och C. Svensson.

Herr Lennstrand hvilken emot slutet inkommit sig tillkännagaf:

att han i dag förgäfves sökt att få några af Stockholms mera framstående personer såsom professorer m. fl. att stå i spetsen för, samt att utlysa ett större offentligt möte i afsigt att å ett sådant genom den allmänna opinionen kraftigt protestera mot den stränga dom, hvilken Hjalmar Branting nyligen undergått, hvilken dock kommer att ådömas, enär jurymen har förklarat den af Lennstrand skrifna artikeln i Social demokraten vara brottslig.

Till sist upplästes att interimsstyrelsen att till nästkommande Söndag utlysa ett offentligt möte, att för nyss nämda ändamål hållas i Stockholms största samlingslokal.

Mötet som var besökt af cirka 100 personer började kl. 2 och slutades kl 4 e. m. Tvenne oordningar förekommo.

Stockholm den 22 April 1888.

Per Walter o C. J. Nyström.

Ang. det af Studeranden Hinke Bergegren i dag hållna föredraget i Arbetareföreningens hus N:o 52 Malmskillnadsgatan d. 23/4 88.

Det af Studeranden Hinke Bergegren i dag hållna föredraget i Arbetareföreningens stora sal i huset N:o 52 vid Malmskillnadsgatan började kl. 7 och slutade kl. 9 em. samt var besökt af omkring 100 personer.

Föredraget handlade om "Sedlighetsfrågan" hvarvid Bergegren bland annat yttrade att han ogillade prostitutionen, enär de att den hemfallna gifvarna förlorade all aktning både hos sig sjelfva och hos andra, samt att det visat sig i andra större städer att veneriska sjukdomar svarare till än aftagit genom prostitutionen, samt att om den icke funnes vore det bättre för en sådan gifvarna att resa sig från sitt fall.

Vidare talade han om den s. k. "frikärleken" och framhöll att det vore egentligt att en man och en gifvarna voro bundna vid hvarandra, samt ansåg att könsdriftens tillfredsställande var lika nödvändigt som hvarje annat naturbehof och borde såsom

det af Swenbin Engström ulty mötet i N:o 12 vändgatan den April 1888.

det vara betraktas och följaktligen såsom alldeles oundgängligt för människans välbefinnande, samt att ingen skandal skulle bliva deri såsom nu är fallet, men att det ej kan bringas till en sådan punkt så länge människan tror på en försyn.

Stockholm den 23 April 1888.

H. Gardtman & J. Isaacsson

P. M.

Det af Svenska Typografförbundet i dag utlysta mötet i huset N:o 13 vid Timmermansgatan började kl. ½ 9 och slutade kl. ¾ 11 e. m. var besökt af 74 personer och afslapp utan oordningar.

Ämne "Hvad tjänar de arbetslösa?"

Till ordförande utsågs Skräddaren Jansson.

Ordföranden som först behandlade ämnet, framhöll hvilken stor nöd under denna vinter varit rådande och hvad som gjorts för att afhjelpa denna; så hade t. ex. en summa af 150,000 kronor beviljats af stadsfullmäktige för att skaffa arbete åt de arbetslösa; detta hade emellertid varit alldeles otillräckligt, hvarföre en komité från ej mindre än 21 fackföreningar och arbetarkorporationer blifvit tillsatt, dels till Stadsministern och dels till Överståthållaren embetet framkomma en skrifvelse med anhållan om ytterligare hjelp. Överståthållare Embetet hade, efter att hafva konfererat med Stadsministern, förklarat, att våren nu snart skulle komma och med våren nya arbetsförtjenst, hvarföre några åtgärder

ej vore af näden.

De medel som den Dysfermanska snögruppen inbringade användes ej på rätt sätt, utan anförhoddes medlen at dela Konissor och varmkorighetsförening, som sparsamt utdela dessamma at sådana s. k. godsinkliga personer som vore i behof, och ej åt de arbetare som egentligen borde vara i åtnjutande af dem; och slutade talaren efter några ord fall mot de styrandes rikt dukade bord, med att förklara huru de makthafvande uskrytena polis och militär för att hindra de hungrande massorna att få sin rätt.

Sunnbendan Engström yttrade ungefär detsamma som föregående talare, men visade sig mera hatisk mot Öfverståthållare Embetet för dess yttrande i frågan sep. naligast deräfver, att Öfverståthållare Embetet förklarat, att, ehuru nöden varit stor den dock kunnat under vintern något afhjelpas genom snöskottning och att våren med ökad arbetsförtjenst snart vore att vänta. Tekalades visade han sig förgrymmad öfver stadsfullmäktiges fest vid 25 års jubileet och trodde att densamma som måtte gått till 50 à 75 kronor för person eller minst tillsammanlagdt 10,000 kronor, bekostats af allmänna medel, samt slutade med uppmaning till kraftig agitation.

Dreftin uptrådde en Bayar Samuelsson och yttrade, att han, som visserligen ej vore hemmastadd i socialismen dock trodde att det vore deras skyldighet att "stå sig dam med sanning" och ej utsä osanning, samt trodde talaren sig bestämdt kunna påstå att vid stadsfullmäktiges fest woh och en af dem bekostade sin andel i gladen och att denna ej kostat mera än 30 kronor person.

Några talare deribland Söderbom, Rosborg, Ribbing, Engdahl och en Fräken, Berlin, m. fl. uptrådde derefter men hälls sig ej mycket till ämnet utan säkte fastmer på grund af Samuelsons anförande, genom ötidigheter mot denne uttrycka sitt missnöje och gingo deras svaromål gent emot Samuelsons påstående ut derpå, att om också Stadsfullmäktige bekostat sin fest gifva så vore ändock de derför använda penningarne en följd af arbetarnes arbete och med sälla deras egendom. Stockholm den 23 April 1888. J. W. G. Dahlberg

Ang. det af Studeranden Lennstrand hållna föredrag i huset N:r 77 Hornsgatan den 29 April 1888.

Studeranden Lennstrands i dag hållna föredrag i huset N:r 77 vid Hornsgatan "om kristendomen" började kl. ¼6 och slutade kl. ¾7 e. m. samt var besökt af omkring 100 personer.

Lennstrand yttrade bland annat att vår nuvarande religionsutöfning icke länge kunde bibehållas enär denna gjorde för stort inflytande

ej vore af näden.

De medel som den Dyfvermanska snöepuppen inbringade användes ej på rätt sätt, utan anförtroddes medlem at dela Konissor och barmhertighetsfruar, som sparsamt utdela desamma åt sådana s. k. godhuktiga personer som vore i behof, och ej åt arbetare som egentligen borde vara i åtnjutande af dem; och slutade talaren efter några ord fall mot de styrandes rika dukade bord, med att förklara huru de maktegande sekreterare, polis och militär för att hindra de hungrande massorna att få sin rätt.

Fremmbördan Engström yttrade ungefär detsamma som föregående talare, men visade sig mera hatisk mot Öfverståthållare Embetet för dess yttrande i frågan sig narligast deröfver, att Öfverståthållare Embetet förklarat, att, ehuru näden varit stor den dock kunnat under vintern något afhjelpas genom snöskottning och att våren med ökad arbetsförtjenst snart vore att vänta. Erkallades vidare han sig förnöjd öfver Stadsfullmäktiges fest vid 25 års jubileet och trodde att densamma som måtte gått till 50 a 75 kronor för person, eller minst tillsammanlagdt 10,000 kronor, bekostats af allmänna medel, samt slutade med uppmaning till kraftig agitation.

Derefter uppträdde en Bayer Samuelsson och yttrade, att han, som visserligen ej vore fremmastadd i socialismen dock trodde att det vore deras skyldighet att "stå sig fram med sanning" och ej utså osanning, samt trodde talaren sig bestämdt kunna påstå att vid Stadsfullmäktiges fest hvar och en af dem bekostade sin andel i platen och att denna ej kostat mera än 30 Kronor per person.

Några talare deribland Söderbom, Rosborg, Ribbing, Engdahl och en Fräken, Berlin m. fl. uppträdde derefter men hölls sig i ej mycket till ämnet utan säkte fastmer på grund af Samuelssons anförande, genom otidigheter mot denne uttrycka sitt missnöje och gingo deras ståndpunkt gent emot Samuelssons påstående ut derpå, att om också Stadsfullmäktige bekostat sin fest syntes så vore ändock de dertill använda penningarne en förlust af arbetarnes arbete och med rätta deras egendom. Stockholm den 23 April 1888. J. W. G. Dahlberg

Ang. det af Studeranden Lennstrands i dag hållna föredrag i huset N:o 77 vid Hornsgatan som började kl. 1/2 6 och slutade kl. 3/4 7 e. m. samt var besökt af omkring 100 personer.

Studeranden Lennstrands i dag hållna föredrag i huset N:o 77 vid Hornsgatan "om kristendomen" började kl. 1/2 6 och slutade kl. 3/4 7 e. m. samt var besökt af omkring 100 personer.

Stockholm den 29 April 1888.

Lennstrand yttrade bland annat att vår nuvarande religionsuppfattning icke länge kunde bibehållas enär denna gjorde för stort inflytande

på det nuvarande folkets lungn och
utveckling, att religionsutöfningen
måste helt och hållet omintetgöras
så att menniskorna sjelfva och af
egen drift mätte sättas i tillfälle
att tänka och handla efter na-
turförmågor;
derefter tillkännagaf Lennstrand
att han hade för afsigt till Stock-
holms stads Consistorium och till
Svea Hofrätt inlemna en resolution
hvilken han vid tillfället upplä-
ste innehållande begäran om för-
hör och åtals anställande mot
Pastor Primarius Fr. Fehr och Kyr-
koherden E. Bergman angående
kätteri, enär dessa prestmän be-
visligen dels i sina predikningar
och dels i andra kristendomsun-
dervisningar afvikit från den
rena Evangelisk Lutherska kyr-
kans lärosatser.
På grund deraf yrkades i nämnde
resolution det bemälde prestmän
måtte anses som affallingar och
från sina nu innehafda Embeten
afsättas.
Sagde resolution ämnar Lennstrand
om möjligt få införd i Dagens
Nyheter, men om detta skulle väg-
ras honom tänker han låta
trycka en mängd exemplar af
densamma med rubrik Pastor

Anzående Stud. Lennstrands protestmöte i Arbetareföreningens sal den 30/4 1888.

Primarius Fr. Fehr och Kyrkoherden E. Berg-
man tilltalade för kätteri, hvilka
exemplar kommer att nästa Söndag
utdelas till allmänheten vid in-
gången till härvarande kyrkor.
Till sist uppmanade Lennstrand
de som äro mantalsskrifna i St. Ni-
kolai, Jacobs och Johannes försam-
lingar att underskrifva meranämn-
de resolution.
Föredraget afloppe utan oordningar.
Stockholm den 29 April 1888.
Fr. Appelquist. A. Andersson

Lennstrands protestmöte i Arbetareföreni-
gens sal i går afton började kl 9. En goarts
timme derförinnan var salen öfverfylld
af snygt klädda män och qvinnor. Dessa
senare likasom manspersoner af en något
högre samhällsställning till ett ganska be-
tydligt antal.
Lennstrand öppnade mötet och Herr
Starby utsågs till ordförande.
Lennstrand fick först ordet och började
efter en kort inledning med att upplåsa
den artikel hvarför redaktör Branting blif-
vit dömd, hvarefter han anförde en del bevis
hvarmed han ville ytterligare styrka de i arti-
keln uttalade satserna. Särskildt fram-
höll han att kyrkans vapendragare vilde
genom åtalet förhindra att dylika åsigter
spriddes bland massorna under det ingenting

gjordes för att hindra dylikas barnens meddelande i dyra böcker, hvilka icke för arbetarne voro åtkomliga. Denna åsigt hade äfven tydligen gillats af regeringen, enär såväl ett yttrande derom skulle förekommas någonstädes i förordnandet om åtalet som äfven åklagaren i målet tydligen anfört som särskildt skäl för ansvarspåståendet att Lennstrandska helsningen publicerats i en tidning som lästes af de okritiska massorna.

Under utvecklingen af dina bevis yttrade Lennstrand bland annat: "Flygskan lefver på helvetet".

Vidare yttrade Lennstrand att han protesterade emot "denna öfverhetens oförsynta våldshandling" (beslagläggandet af åtalet.)

Derefter uppträdde följande talare:

Rolander som bland annat bestred Guds allmakt, enär gud icke kunde förhindra (här fattade talaren i ett vattenglas) att detta glas föll till golfvet om Rolander släppte det. Vidare anförde han till bevis på religionens otillförlitlighet att ehuru Christus sagt att hvad två eller tre i hans namn bedja om det skola de erhålla, regeringen dock icke synes tro på denna bönens kraft, enär i så fall om ju endast behöft anmoda ett par eller tre af kyrkans högst betrodde män att bedja om Lennstrands och Brantings omvändelse, i stället för att anlita polis och

åklagare.

Branting som uppgaf att den lagparagraf på grund hvaraf han blifvit fälld icke varit använd sedan 1821, då den dock icke föranledde till sakfällande och i öfrigt honom eller andra vederbörligt aldrig blifvit begagnad.

Vidare anförde han att skälet till åtalet mycket säkert icke vore det religiösa, ehuru detta användts då tillsigt kunna att fälldomen fälla, utan att det vore politiske hänsyn som der till förmått, hvilka hänsyn dock knappast, om det icke då benämnas skulle i ett samhälle som Stockholm vinna gillande.

Carlsson anförde att Bernadotteska regimen förflyttat oss tillbaka till medeltiden, samt att om den personlige Guden funnes skulle han säkerligen i städ[erna] Lovéus näsa hafva inblåst en förmyndare som hindrat honom från dylika åtgärder.

Jantzen, hvilken bland annat yttrade bland säger ni om sådan Gud som behöfver inlindas i 62 ex. af Socialdemokraten för skydda emot den starka marsvinden.

Ribbing påminde om att åtskilliga hedningar brukade då deras Gudar j bönhörde dem slåpa dem i smutsen och sedermera, då de ständom ernått det hvarom de bedit tvåtta dem rena igen. Så borde [illegible] äfven de som begärt åtalet förfara, Guden hade blifvit smutskastad och de 300 kronorna böter som ådömts kunde lämpligen

ligen användas till att af påfven köpa "vigselbrefven" till vengöringen eller kunde för att penningarne skulle stanna i landet och Sverige behållas åt svenskarne erkebiskoppen taga honom med sig till en badort för vengöring.

A. Rylander anförde att de orepresenterade icke vore skyldiga att hörsamma några lagar, emot de icke finge vara med om deras stiftande, samt att de icke heller kommo att så göra om de blefve manstarka nog. De (de orepresenterade) vilde icke tvinga de maktegande att tro på de åsigter som af dem hystes, lika så borde de maktegande förfara, samt

Bohlin, hvilken uppgaf att många kristna voro vid mötet närvarande, hvilka vilde protestera emot den kränkning af tros och yttrande friheten som egt rum, samt anhöll, att den protest som kommo att af mötet afgifvas måtte så affattas att dessa kunde deri deltaga, hvarefter han upplåste ett förslag till protest.

Denna blef dock ej af mötet antagen utan en annan af Branting uppläst men af Sterky framstäld sådan, hållen mera i öfverensstämmelse med socialisternas och utilisternas tankegång.

Innan mötets gång upplåderades de flesta talarna synnerligen lifligt men i öfrigt förekom icke det minsta buller eller störande af ordning.

Starka utvägar fattas nog, så skall

Angående det af J. Studerande Lennstrand å Utilistiska Samfundets vägnar utlysta möte i N:r 77 Kungsgatan den 6 Maj 1888

rikta de mot stadsrådet Lovén och stadsfiskal Bergström, samt äfven chefen i mindre grad mot stadsrådet Bergström, men icke i sådan form att de kunna anses brottsliga.

Stockholm den 1 Maj 1888

Edbg

Utilistiska Samfundets möte, i går, i Huset N:r 77 Kungsgatan började kl. 1/4 12 fm. och slutade kl. 1/4 2 em. samt var besökt af omkring 100 personer.

Ende talaren var kandidat Alfred Lindqvist som höll följande föredrag öfver ämnet: "Judendammen Jörs Kristus, dess härkomst och utveckling"

Talaren sade att religionen är våra medmenniskors medvetna eller omedvetna förfinade verk, kyrkan är ej byggd på klippberget utan på sand och ville talaren blåsa bort dragen sina medmenniskor undan denna flygsand som kyrkan hvilade på.

Sade att judendammen Kristendamen grundval hvilade på de 5 Mosebökerna, men Moses har ej skrifvit en enda rad, Rabinerna har skrifvit de 5 Mosebökerna, rabinerna voro väl lärde i Rabbala vetenskap och dessa har mensklighetens fiende i ärf de 5 Mosebökerna och politik som förskrifver sig från Alexandria, versindelningen har kom först 1560 år efter Kristus och kapitelindelningen långt senare.

5 te Mosebok är en dikt efter Tycke

och sinak för åd judarna skulle
lagen en historia efter utvandret
ur Egypten. 660 år efter Moses
död stregs de 10 budorden, de 2 förste
har Moses mycken förbjudet, men
både dem ej att dig bjelf. 3:je budet
är lånat af Caldeerna att de 7 sista
buden äro Egyptiska söderegler.
Före att 1500 år före Kristus Jesus
fans ej en enda rad af de 5 Moseböcker-
na, utan var jörat Lagen att legender,
som blifvit lagsamlade till en juste-
ad lagboken.
Syndafloden, Syndafloden och Babels-
torn äro Persiska Sagor, som blifvit
använda att fylla de 5 Mosebökerna
med. Tyske är det var begynnelsen
att Moses, Buds förste ministes,
skulle välja ett sådant ögonblick på
Sinaiberg, då det åskad blixtrade och
dunade, att utropa lagen för judarna,
för de kunde ju då ej höra hvad han
hade att säga. Mötet afslapp tyst
och stilla. Stockholm den 7 Maj 1888

J. N. Linden C. J. Hedlund

Ang. Immelin-
dahlen J. M. Eng-
ströms möte i
huset N:o 12 vid
Immelgatan d.
6 Maj 1888.

Det af Immelindahlen J. M. Engström
utlysta mötet i huset N:o 12 vid Im-
melgatan var besökt af 125 personer
öppnades kl. 1/2 4 och slutade kl. 3/4 6
e.m. utan att några anmärkningar före-kom-
mo.

Till ordförande valdes Stadsrådet

Ang. Utilitis-
ternas möte i huset
N:o 52 vid Malm-
skillnadsgatan
d. 6/5 1888.

Det tion igår af Utilistiska Reformvännerna
utlysta mötet i huset N:o 52 vid Malm-
skillnadsgatan höjde kl. 3/4 2 och slu-
tade kl. 4 em. Huset var besökt
af omkring 80 personer
af hvilka Filosofie Kandidaten Carlson höll
föredraget angående Kristendomen, deruti han
bland annat yttrade att ansvaret och bör-
dan af oförmögliga menniskor skrifvits
och redan blifvit lagstadgade till en
bok benämnd bibeln av Gud, i hvilken
sägnen finnes hvilket skrifvit af och
i dessamma, enär det heter att Gud är
allvetande, allmäktig, påtvivis god och barm-
hertig och följaktligen icke skulle vilja
tvinga människorna att tro och lefva
i sådan anda som hvad denna bok
lärer. Icke nog med att den är logisk
utan äfven vetenskapligt falsk på åt-
ett grymt läsande kapitel der på annat
förekommer ovilkorligen måste fadren
att om en person i det närvarande perfekt
skulle utgifva en dylik bok skulle den blif-
va konfiskerad, personen tilltalad och dö-
mad af kritiken.
Talaren framdrog slutligen sina tan-
ker om idealism och materialism, utan
att något anmärkningsvärdt förekom.
Stockholm den 7 Maj 1888.

J. A. Johansson N. E. Kreyman

och lämpliga i detsamma.

Sedan detta förslag blifvit af de närvarande enhälligt bifallet, förklarade ordföranden och Kandidaten slutet på detta mötet, hvilket vid klockan nära slutet på detta mötet uppläste ordningen. Stockholm den 7 Maj 1888.

P.R. Appelgren J. Eklundsson.

Soc.Speialist-mötet kl. 12 f.m. i huset N:o 11 Kolmårdsgatan

Närvarande A.R. Ekerström

Konstf. 27.28.30.

Socialdemokratiska förbundets möte hölls i går och började kl. 12 f.m. och slutade kl. 2 e.m. Det var besökt af omkring 175 personer.

Mötet inleddes med en sång af en qvinna.

Skrädderiarbetaren Jonsson, som först tog ordet, talade om de dåliga tiderna, hvilka efter hans förmenande voro kända af hvar och ens. Qvinnotalaren ansåg det förklarligt att så var förhållandet.

Talaren, som ej det minsta kände sig till det upphöjda anbud, "Den svenska Riksdagens qvinnosamhet," ondgjorde sig öfver flere nu rådande förhållanden bland andra de att folket nu anställde sig emot.

Talaren ansåg att arbetarnes bedrufvade ekonomiska ställning ej behöfde så vara och Riksdagen eller öfverhufvudtaget.

Herr Ekerot talade derefter om arbetarnes betryckta ställning och ansåg det vara att ej skulle det tjena till

Aug. Socialistiska samfundet gå utlysta mötet i huset N:o 77 vid Hornsgatan, som började kl. 1/4 12 f.m. den 14/5 1888. 3/4 1 e.m. var besökt af omkring 75 personer.

Aug. Socialistiska samfundet

Närvarande Konst. Thorén o. Nedlund

Det af Socialistiska samfundet till gå utlysta mötet i huset N:o 77 vid Hornsgatan, som började kl. 1/4 12 f.m. den 14/5 1888. 3/4 1 e.m. var besökt af omkring 75 personer.

Såsom talare uppträdde en Herr C. Carlsson och höll följande anförande, såsom att en bibel skriftlig åfven samtidigt bör ej skulle vara ur vägen, emedan den ens är värd att ligga på en bokhylla, att det är lögn att Gud skrifvet Bibeln, utan anmärkning och vidskepliga människor skrifvet densamma och att osannare och orealistiskare bok ej finnes, den bör ej vara gudstjänstlig, emedan den förorsakat så mycket blod och tårar utgjutande.

Bibeln är vår tids charlatanernes (prästernas) fängelsehåla, hvaruti de fängsla människorna i mörker och okunnighet och tillvägagå desse så långt i sin afskrämdhet, att de hålla sig för Guds tjenare.

sig till en förbättrad tråd, utan att fritt och öppet fördöma den såsom en fallig sak, ej såsom nöd.

För och efter förrättningen sjöngos flere sånger.

Nästa sammanträde söndagen den 27 Maj 1888.

Stockholm den 14 Maj 1888.

Sekreteraren

att det är rent af fång[t] att det finns
menniskor som tro på sådana vidrigheter
lifvilka förekomma i Bibelen, såsom att
Gud förskaffade omkring bland folket och
bröttades med gäddor med flera omständ[er];
tills han flyttade in i en trälåda det
s.k. "Tabernaklet," och att Gud sjelf
motsade sig, lifvilket talaren demonstrerade
genom att uppläsa flera bibelställen,
deri Gud tillåt månggifte, mord och
dråp m.m. och att en sådan Gud är det,
som det kostar 300 kronor att förena sig;
samt att Bergström, Sveriges beslags
Minister, skade stöna skäl att lägga
beslag på Bibelen, hällre än att kon-
fiskera en viss tidning.

Skellefteå den 14 Maj 1888.

C. A. Flodén i C. J. Hedlund.

Utgår. Se sam. m. och slutade kl. ½5 skrift var besö-
kare 175 personer.

Mötet inledades med en sång af
församlingen.

Skrädderiarbetaren gjorde det först
till ordet, talade om de dåliga ti-
derna, lifvilka efter hans förmenande
voro ännu värre än förr, emedan förut
hållare Enbetet förklarat att då icke
voro förhållandet.

Talaren, som i det ringaste hade
sig till det förut uppställda än-

Utilistiska samfundets möte i huset nr. 32 Malmskillnadsgatan den 13 Maj 1888. Nuvarande O. K. Wendel & Konst. 17-79.

Utilistiska samfundets möte i huset nr. 32 Malmskillnadsgatan sistlidne gårdag började kl. ½8 och slutade kl. ½10 e.m. och var besökt af omkring 160 personer.

Studeranden Lippström höll föredrag om bibelns tillkomst och ifrågasatte denna bok icke vara skriften af gud utan af oförståndiga och okunniga menniskor, hvarför Lippström ansåg bibeln endast innehålla en stor mängd osanningar, hvilka han genom flera af gamla testamentets skrifter sökte bevisa.

Vidare ifrågasatte talaren att de tio budorden icke voro skrifna af Moses, emedan dessa budor

net." Den senaste Riksdagens verksamhet, omdiskuterades äfven flera den rådande förhål-landen, bland andra de af polisen anstäl-da razziorna.

Yttrade äfven att arbetarna angående sin ekonomiska ställning ej behöfde råd-fråga vare sig Riksdagen eller äfven stå-ende Embetet.

Herr Starby talade derefter om ar-betarnes bekymmerfulla ställning och upp-manade till att ej misströsta och ligga sig till ro förbättrad sådan, utan att sträfva åt-minstone fodra den såsom en rättighet, ej såsom nåd.

Föreslog efter föredragen afsjungas flera sånger.

Några anmärkningar förekommo ej.

Skellefteå den 14 Maj 1888.

C. J. Östergren.

först förekomma i skrift minst 4 à 500 år efter Moses samt påvisade Thurn gudsdyrkan tillkommit genom tron på afgudar, hvarför talaren förmenade att någon verklig gud icke fanns till.

Sedan talaren fortsatt sitt föredrag omkring en timme afbröts han af åhörarne.

Efter föredragets slut föreslogs inskrifning af nya ledamöter i sammanhanget, hvarvid endast ett tjugotal af åhörarne gjorde anmälan.

Stockholm den 14 Maj 1888.

Nilsson

Socialistmötet i N:o 12 Tunnelgatan den 14 Maj 1888.

Det af Socialdemokratiska förbundet i går kallna mötet i N:o 12 Tunnelgatan, började kl. 7 9 och slutade kl. 7 10 e m. samt var besökt af omkring 150 personer.

Ämnet var: "Den senaste Riksdagens verksamhet"

Mötet öppnades af herr Sterky, hvilken anförvaldes till ordförande.

Skrädderiarbetaren Jonhekt som derefter fick ordet sökte först tydliggöra begreppen "Frihandlare och Protektionister", yttrade derefter bland annat, att de nuvarande Rikdagsmännen ej dräpa annat än yrkespolitik och att om medlen för den ej räckte till, utskrefva de helt enkelt nya skatter, samt att detta komme att förtjena tills en stark folkopinion slagit dem i ansigtet. Talaren yttrade slutligen att den tid ej vore aflägsen då den förtryckta klassen skulle verka att med våld taga sig rätt.

Sterky som derefter hade ordet sade att endast de stora herrarna i Rikdagen hade intresse och fördel af de nu bestående tullarna, ehuru de påstod att äfven arbetarne hade gagn deraf.

Talaren uppmanade arbetarne att ej inbilla sig det någon hjelp vore att vänta från de höga i Rikdagen, utan att det vore arbetarens pligt att själf taga sig rätt, att det vore betydelsefullt om någon arbetare kunde vara delaktig med det nuvarande, samt att Rikdagen endorsekt sagt att så länge någon åtgärd ej vore för handen ändrades den intet, arbetarne, sade talaren, skulle vissa, att denna åtgärd verkligen är för handen och detta skulle ske genom organisation.

Herrar Borelius och Engström yttrade sig i samma anda.

Några anmärkningar förekommo ej.

Stockholm den 15 Maj 1888.

K. J. Ekerström

Arb. Skydd. Malmen. Det af Skyddsmännen vid Malmen S. Lorentz Carlsons mätt i N:o 6 Drängsund till idag utlysta mötet började kl. 7 9 och slutade kl. 8 10 e m. samt var besökt af 40 personer.

Till ordförande utsågs Skyddsmannen Walberg som öppnade mötet samt uppmanade samtliga närvarande att sluta sig samman och träda i deras fackförening emedan detta vore enda medlet att komma åt normal arbetsdag och skälig betalning.

Diskussionen yttrade flere talare, bland

alla samtliga uppmanade de närvarande att ingå i deras sammanslutning.

Lidköping, den 16 maj 1888.

C. J. Andersson J. Persson

Sng. Socialistmötet vid Lidköpings Pingstdagen 1888.

Det tillkommande i dag utlysta socialistmötet i Skogen vid Lidköpings bryggor kl. 3.15 e. m samt Stadde kl. 5 e. m och var besökt af inemot 400 personer.

Mötet öppnades af Staerby, hvarefter Branting uppträdde och yttrade: Medborgare utan medborgarerätt! Våren är kommen, sammaren nalkas, alting gjusnar och det ser förhappningsfullt ut, så är det i naturen, men i samhället så mycket mindre — tycken till i fjerran kommande dåliga tider synas tillväxa, men innan dessa komma till oss, så tyckes det, som skulle det behöfva komma en ännu mera period än den som varit, en period under hvilken det icke är värdt att vädja till de maktegande — utan till väljet. Det ser märkt ut, om man ser på den ekonomiska ställningen, det har blifvit en arbetslöshet, som blifvit permanent, som hvarje vinter återkommer med allt större styrka, hvilket till och med vederbörandes undersökningar måste gifva vid handen, fast ingenting gåres mot densamma. Den kraftigaste migdamen flyttar bort till fjerran länder, ty de veta, att om de ej få det bättre, få de åtminstone ej sämre.

Likasom det i den ekonomiska ställningen ser märkt och dystert ut och ingen ljusning icke skönjes, så gåra vederbörande ännu mera får att trycka ned arbetarne. Så är det på de politiska anordna, der spekar det sig till några ondrikliga katastrofer, så framt icke vederbörande i sista stund besluta sig får att falla undan får folkets bestående vilja. Vi hafva haft en riksdag — en riksdag som aldrig förr, en klassriksdag och den under den "lagaktiga devisen" Svenska folkets ombud. Bägge kamrarne, den andra så väl som den första, vilja icke vara med om någon utvidning af folkets rättigheter. Ingen förskjutning af rösträtten, ty om den skjutes det ringaste nedåt, så komma de egendomslösa att få någon smula mer i afgående af, hvem folkets skatter skola utgå och kanske man då ej heller skänker miljoner åt konungen till ett nytt stall; och någon sådan ändring säga de maktegande äppet ifrån, att de icke vilja veta utaf. De säga sig emot den nya makt som får eller senare skall komma till väldet, ty folket utgår grunden till den enskilda öfverbyggnaden. Det finnes ingen annan möjlighet att att sluta sig tillsammans. Af de maktegande har man intet att hoppas eller vänta — ingen frihet från förtryckets, förrän maktlen blifvit samlad omkring de röda

fanorna – en makt som i sin tid skall
draga till sig de många elementerna för
att kunna med framgång våga kampen;
ännu äro vi icke tillräckligt samlade,
men allt för länge hafva vi låtit oss
nöja, emedan äro vi framme, och gifva
de makthafvande icke godvilligt makten
ifrån sig, nödvändigt, så hafva de icke me-
del att hålla den ifrån oss. Det är till
en sådan kamp, som det gäller att att-
mer och mer förena arbetsklassens skil-
da element, det får icke längre gå som
hittills, så att den ena drager hit, den
andra dit. Det fimes en klass, som lef-
ver på och drager fördel af de andras ar-
bete och som till och med på köpet en-
samma herska och regera och stoppa
fickan af underklassens arbete i sina
fickor. Det kan icke i längden vara möj-
ligt, att den arbetande klassen är blind
för denna saning. Det fimes en klass
af menniskor som ligga förstummade
derneder, det är den stora mängden af
menniskor – för dem är det omöjligt att
tala, ty gäller det dem då komma de makt-
hafvande ej ivara med om att diskutera.
Det är en blindhet hos öfverklassen, som
är hänvisad till, i det den endast
och allenast tänker på att draga för-
del af dem, som ännu icke hafva sam-
manhållning och beslutsamhet – det är
den yttersta orsaken, grunden på hvilken
den ligger, det är en ställning som lifligt

påminner om 1848 års revolution. Men
när folket nått den mognaden att det vet
sin makt, i samma stund är det
slut med tyranniet och det är möjligt att
det blir med mer eller mindre hänsyn eller
aktning för lagarne. Derför uppmanas
vi att stärka den organisation, som för-
binder oss med de röda fanorna, på det
de makthafvande med godo eller onda måste
lyssna till Eder.

Janhekt uppträdde derefter och sökte
förklara, hvad socialisterna vilja och det
vore att arbetarne skulle erhålla fulla
utbyte för sitt arbete och att militären,
polisen och embetsmän skulle upphäf-
vas såsom obehöfliga.

Mötet upplöstes derefter enligt anvi-
sningar af Staerky.

Det iaktogs att tidningen Socialde-
mokraten gratis utdelades till närvaran-
de artillerister från Svea artilleri Regi-
mente – andra militärer funnos der icke.

Stockholm den 20 Maj 1888

C. O. Andersson

Ang. Grofarbetarnes möte vid Lidingöbron (Ladugårdsängen) dag Pingst) den 21 Maj 1888.
(Ek. Petersson-Lindén Appelquist & Walter)

Det af Stockholms Grofarbetare här i dag
utlysta, vid Linnéjans-Hagens möte började
kl. ½ 4 och slutade kl. 3/4 5 e. m. och var besökt
af omkring 250 personer.

Ordningen förekommo icke.

Ämnet var: "Hvad böra grofarbetarne
göra för att erhålla 10 timmars arbetsdag."

Mötet öppnades af arbetaren Jonsson

hvilken önskade att dagliga arbetstiden måtte begränsas till 10 timmar och icke såsom nu är förhållandet 12 timmar, ja ända derutöfver.

Till ordförande utsågs arbetaren Rosborg. Skräddaren Jansheket upplästes tvenne gånger, uppmanade grofarbetarne att organisera sig och bilda packförening.

Klandrade det grimor användes till umarehandtlangerskor. Uttrade misshagtighet öfver att Riksdagen var nådd för att bevilja ett par tusen kronor till folkskolor och folkupplysning, men ofta medel till pansarbåtar.

Derefter upplästes 3:ne talare, hvilkas anskade 10 timmars arbetsdag.

Körsvennen Ribbing upplästes vid tvenne särskilda tillfällen och yttrade missnöje med stadens arbetschef Löjtnant Lindahl som medbringade daglönen, men ville dock icke säga allt hvad han visste om Lindahl. Slutligen yttrade talaren att den ålderstigne arbetarens lott blifver vanligen den, att få bo i Svartsjö slott, eller det stora slottet å Långholmen, der tvenne saker gälla finnes att instänga arbetaren uti.

Slutligen tillsattes en kommitté bestående af 5 grofarbetare som hos sina i staden arbetevarande chefer skulle söka få tillstånd att endast 10 timmar dag arbetsdag. Stockholm den 21 Maj 1888.

P. J. Pettersson.

Ang. Allmänna Allmänistiska Samfundets fest i lusthuset N:o 5 vid Samfundets 2 Malmskillnadsgatan sistl. gårdag, började midt N:o 5 2 Malmsk. G. 7 förmiddagen utan anordningar till kl. 1/2 12 Malmsgatan e.m. och var besökt af omkring 150 den 2 Maj 1888. personer.

Studeranden Lennstrand öppnade, mötet derefter han redogjorde för om i Södertelje Eskilstuna och Örebro hållna föredrag; samt berättade att i Örebro hade såsnart barnen med husmodern som vid lärovaren blifvet förbjudna att bevista hans mötem, utaför hade lärarne vid lärovaren utgifvet spetlöms listor hvilka blifvet undertecknade af 1,166 man i syfte att på hans föredrag förbjudna, hvilket i lyckats, att han i Eskilstuna beslutat brefskrifver i hvilkas bakgrund skulle tryckas Allmänistiska samfundets program och adresser m.m. hvilka han ville sina medlemmar i Samfundet skulle använda för att på så vis få deras lärare afskedade.

Vidare yttrade fröken med anmärkande sång och mötet kl. 1/2 10.

Då Landskrona uppsatte ett dispositionsämne, är det mödosamt att redan finna till, hvilket innefattas med ett hvarfare, derefter utsägs Lindgren till ordförande, föredrag vidare diskuterades frågan af Bilgnist Boj i Ribbing och jämförelse med flera andra af olika åsigter, jämförelse yttrade bland annat följande, hvilkens Gud skall min dyrka.

skall vi dyrka de som blifvit dömda till 300 Kr. böter i Socialdemokraten, ty vi hvar egen Gud att dyrka, 300 kronors Gudarne e Abrahams gifvade och Isak ut utan dem genom - fördrifvet, någon resolution fattades ej.

Stockholm den 21 Maj 1888
G. F. Fricht i Lindhagen.

Ang. Utilistiska samfundets möte i N:o 54 Malmskillnadsgatan den 27 Maj 1888

Det blef i dag af Carl Ribbing i huset N:o 52 vid Malmskillnadsgatan anmäldt, Utilistiska samfundets sammankomst var endast tillgänglig för ledamöter och för sådana, som ville inskrifva sig till ledamöter i det samma för att få öfvervara dess sammanträde, hvadan underteknade ej kunde kunde genastanna, då andra personer afvisades som ej voro ledamöter och icke ville låta inskrifva sig som sådana.

Stockholm den 27 Maj 1888
F. Andersson och A. A. Olsson

Ang: Socialistmötet i Stadshagen den 3 Juni 1888.

Det af Socialdemokratiska Förbundet sistlidne gårdag om i stadshagen hållna Mötet började kl: 1/4 och slutade kl: 5. samt var besökt af omkring 250 personer.

Mötet öppnades af herr Starky, som öfverlemnade ordet åt. fjanchet, hvilken talade om lämpligaste sättet att sprida tidningen Socialdemokraten, uppmanade arbetarne att prenumerera på denna. Herr Starky påstod bland annat, att något lif efter detta icke

Ang: Utilistiska samfundets möte N:o 18 Hamngatan Söndagen den 3/6 1888.

finnes, lika så litet som någon gud; att arbetarne ej skulle inbilla sig att om de sträfvade och foro illa här på jorden, de efter döden skulle få njuta arbetets frukter, utan borde de söka att i detta lifvet bereda sig förmåner, ty efter döden väntade dem intet.

Talaren uppläste derefter de verser, hvilka varit intagna i tidningen "Arbetet" i Malmö och på grund af hvilka många da tidning blifvit beslaglagen.

Herrar fjanchet, Ribbing samt tvänne fruntimmer hade derefter ordet. Deras anförande innehöll intet af vigt.

Några ordningen förefölio ej.

Stockholm den 4 juni 1888.
Kj Eckerström

Det af Maskinmästaren G. E. Adolfsson till idag utlysta mötet öfver ämnet "Hvad vilja Utilisterna" blef inställdt, enligt hvad Lemmström upplyste att icke Svarken Byggmästaren Lundberg eller Maskinmästaren för dagen kunnat anträffas för att upplåta densamma utan de derom fått löfte förut.

Bland folkhopen som uppgick till 150 personer och var samlad utanför lokalen hördes röster att de förmodade det poliens inställt mötet.

Stockholm den 3 Juni 1888.
A. A. Olsson & Aug. Nyström

Ang: Smickarna P. Hanséns möte i huset N:o 12 Tunnelgatan den 4/6 – 1888.

Det af Smickaren P. Haussan till i dag tillkännagifna mötet i huset N:o 12 Tunnelgatan började kl: 1/2 9 och slutade kl: 1/2 11 em var besökt af omkring 150 personer och afslapp utan anordningar.

Haussan som valdes till ordförande behandlade frågan "på hvad sätt skall konkurensen från landsorten stöfjas och kan det vara till gagn för smickare i allmänhet att landsorten arbetare organiseras," och framhöll talaren att ända sättet för att stöfja denna konkurens vore att söka organisera samtliga Sveriges Smickeriarbetare i fackföreningar, och hvilket skulle följa att smickeriarbetarne kunde sjelfva bestämma sin arbetsdag och betinga sig skälig ersättning för sitt arbete.

Derefter uppträdde omkring 20 talare hvilka alla gillade ordförandens förslag om organisation.

Någonting anmärkningsvärdt förekom icke.

Stockholm den 4 juni 1888.

J. G. W. Dahlberg

Ang: Utilisticka samfundets möte i huset N:o 52 Malmskillnadsgatan Stockholm d. 5/6 – 88.

Det af Utilistiska Samfundet gl. f. Studerandes Lundstrand till i dag utlysta mötet i arbetareföreningens lokal N:o 52 Malmskillnadsgatan började kl. 3/4 9 och fortgick utan anordningar till kl. 1/4 12, samt var besökt af omkring 300 personer.

Lindqvist uteåg till ordförande, hvarefter Lundstrand öppnar mötet med anmärkning, "Hvad vilja vi Utilister", derefter yttrande följande. I Regeringsformens 16 § står skrifvet, Konungen äger ej någon examvete tvinga eller tvinga att låta.

Den Kristna Läran är för närvarande satt i prästernas händer, vi fordra att ej behöfver vigas af några präster, vi ha rättighet att ingå civilåktenskap, att ej betala skatt till Kyrkan eller Presterna, hvilket är det kraftigaste medel till dess undergång. att vi snart bör hos Kongl. Maj:t begära att få gå från Kyrkan och således bliva fria från dess utkylder, när vi ej tro på Kristendomens dogmer, helfvetet eller Gud.

Derefter uppträdde flera talare med: Ribbing, Carlsson, Nordström, Adolfsson, Hagström och 3 damer.

Ribbing började med frågan, hvarför är vi samlade här i afton? jo för vår humana Polis förnekar oss att gå ut i det gröna. att han en dag i förliden vecka till Poliskammaren inlemnat en ansökan om att få hålla möte sistlidne Söndag i Tivolis park, då han dagen efter gick upp i Poliskammaren för att efterhöra om ansökan blifvit bifallen kunde han ej få veta detta utan att lösa resolution med 3 kronor, tyckte de var rådda att förlora de 3 kronorna.

Carlsson, att en kolportör i landsorten yttrade

på ett möte, i helhetet att det så hette så om man gått in en elfgaffel så blifver den rödd. Den Kristna läran får ej förnekas, den store Administrern Bergström utskickar sina kulvaner för att bevaka de.

Adolfson att vi behöfver ingen Gud, Gudarna har ej gjort oss något godt, vi har ej tid att offra en tanke åt dessa onyttiga Gudar, att vi ej bör lemna vår kära lärare Lemström ensam utan vi må arbeta alla, så den girige Bergström får något att göra, att vi må bli flera så han den store Kellaren Bergström kan hållas varm i kläderna.

Ribbing tillkännagaf tiden för det att han skulle sammankalla en diskutions skola nästa Tredag kl. 9 e. m. i N:r 11 Svartmangatan.

Stockholm den 5 Juni 1888.

J. P. Ericsson P. H. Lindhoff.

Anf: det af Snickaren C. E. Söderberg utlysta mötet i huset N:r 12 Tunnelgatan, Söndagen d. 10 Juni 1888.

Det af Byggnadsnickare och Timmermansfackföreningarna genom Snickaren C. E. Söderberg utlysta mötet i huset N:r 12 vid Tunnelgatan började kl. 2 och slutade kl. ½ 5 e. m.; var besökt af omkring 200 personer och afloppet utan ordningsrubbning.

Mötet, valde till ordförande Snickaren Bjurdin:

Anm: "Huruvida det är lämpligt att vidtaga åtgärder att få vår ekonomiska ställning förbättrad under nuvarande sommar."

Ett tjugotal talare uppträdde, hvilka allmänt voro öfverens om att afskaffa ackordssystemet och utsände en komité för att underhandla med Byggmästare och Snickarmästare om en bestämd arbetsdag och någon ökning i timpenningen, samt utsända prislistor med deras utsatte pris för hvarje sorts arbete särskildt å hvilka listor de anmode såkallade betygsföraren underskrifter.

En af talarne, Snickeriarbetaren Jacobsson, föreslog strejk, hvilket dock af mötet afslogs.

Slutligen tillsattes af mötet fem komiterade, hvilka redan i morgon skulle börja arbeta i den af mötet utstakade riktningen.

Någonting anmärkningsvärdt förekom ej.

Stockholm den 10 Juni 1888.

J. W. G. Dahlberg.

Tillägg: De till Kommitterade valde voro: Snickeriarbetarne Bruhn, Jacobsson, Lundgren, Tidén, Bjurdin och Pettersson

som ofvan

G. Dahlberg

Anf: det af Byggnadssnickare och Timmermansfackföreningens vid Snickaren C. E. Söderberg utlysta möte i huset N:r 12 vid Tunnelgatan sammanträdde kl. 2 e. m. och slutade kl. 3/4 6 e. m. och var besökt af omkring 300 personer, som dock nästan allesammans aflägsnade sig, innan mötet i huset N:r 12 Tunnelgatan den 17 Juni 1888.

Byggnadssnickare och Timmermansfackföreningens till i dag utlysta möte i huset N:r 12 vid Tunnelgatan började kl. 2 e. m. och slutade kl. 3/4 6 e. m. och var besökt af omkring 300 personer, som dock nästan allesammans aflägsnade sig, innan mötets ordförande upplästes ett af vid föregående möte utsedda Komiterade upprättadt förslag till riktlinjer som

mande af en förbättrad ställning för byggnadsfinkare och timmermän; och framhölls derjemte, att de arbetare sjelfva borde få bestämma arbetslönen, och att deras tillsägelse nu borde höjas med 5 öre m.m.

Någon egentlig discussion fördes ej utan upptogs tiden att tvista mellan komiterad och olika talare, hvarefter resultatet blef att en ny komité valdes, och att en insamling gjordes för åstadkommande af en strejkkassa, i likhet med murerearbetarnes förut bildade sådana, samt att arbetarne sjelfva hos sina arbetsgifvare skulle begära 5 öres förbättring i timmen.

Den enda kraftiga protesten, bland de många talare som uppträdde, var L. M. Engström; och framhöll han i ett längre anförande vigten af sammanslutning i fackföreningar.

Inga ordningar förefölo vid mötet och erlades ej heller någon inträdesafgift.

Stockholm den 17 Juni 1888.

K. D. Anderson

Det af W. C. Lennstrand utlysta mötet i huset N:r 55 Malmskillnadsgatan Söndagen den 17 Juni 1888.

Det lät i går af herr W. Lennstrand utlysta mötet i Arbetareföreningens Stora sal N:r 5 J. Malmskillnadsgatan började kl. 3/4 2 och fortfor utan ordningar till kl. 1/2 5 e. m. samt var besökt af omkring 300 personer.

Mötet öfpanades af Lennstrand, som i sitt företag yttrade, att okunnigheten är felet hvarför folket lider här i verlden, och att folkskolornas lärdomar äro alldeles omyttiga för barnen och man får intet annat vänta så länge skolorna ligga i prästernas händer; att Kristendomen ändrat är en vidskepelse; samt att kyrkans makt borde bort, att folket äro så klokt upplysta. Talaren yttrade vidare, men vi få alla uppfatta att tro på Gud

och icke tro att de nya förhållandena som äro behöfva komma med från klemfelet.

Derefter började discussion och utsågs till ordförande herr A. Lindqvist, hvarefter följande talare uppträdde, nemligen:

Herr Carlson, hvilken öfven opillade Kristendomen och yttrade, att denna är verkligen afskyvärd, samt att bibeln är mera brottslig än de böcker, för hvilka Strindberg åtalats; och förmodade sig Carlson som intet kunna Bergström stöfver då han som sitter vid makten låter fördöma lasaragrafer förfara att tillämpas, men han bör väl att han skall stå på Gud fadershö gra hand.

Lennstrand tillrättavisade Carlson med tillsägelse att icke klandra Statsrådet Bergström för hans åtgärande samt ej tala om fäkelhufvor och bajonetter vid samfundets möten.

Doktor Åkerberg opillade till en del Carlsons yttrande.

Jakobson vitsordade Lennstrands och Carlsons yttrande.

Stockholm den 18 juni 1888.

A. Lundberg o Östedlund

Ang. det af Studeranden Lennstrand i huset N:r 77 vid Hornsgatan utlysta mötet i huset N:r 77 Hornsgatan d. 17/6 1888.

Det af Studeranden W. C. Lennstrand lät i går kl. 1/2 7 e. m. af Lennstrand, med Vett förbrydaföfver "Utilismen" sarpram, efter hvilket Lennstrand hemstälde till de mojligen närvarande Kristna, huruvida det der kunnas finnas någon närvarande som ville bekämpa Kristendomens företrädare framför Utilismen.

Någon diskussion i den framstälda riktningen förekom ej, men väl uppträdde några talare och förordade Utilismen, af hvilka talare en Carlson

annat yttrade att vid konfirmationer så tillgår att det rika barnets föräldrar skicka till prosten att kusar med många uti, det fattiga barnets föräldrar hafva ej något att skicka och följden deraf blir den att de rika få bättre betyg än de fattiga.

Mötet, som var besökt af omkring 150 personer slutade kl. 1/4 9 em, utan att några ordningar förekommo. Stockholm den 18 juni 1888.

K. E. Kreszmann. Aug. Nyström.

Aug. Socialistmöte vid Ekedal den 1 juli 1888.

Det blir i dag vid tågen heten Ekedal utlysta mötet var besökt af omkring 300 personer öppnades kl. 1/2 12 af J. Artilleristen Carlsson som endast helsade de närvarande välkomna, derefter var anmärkt att klockan var mycket lite kl. 1/2 1, då Tunnbindaren J. M. Engström höll ett kortfattat på sitt vanliga brutala sätt och bland annat uppmanade arbetarne att sluta tillsammans ty de voro på alla sidor omringade af fiender som voro klädda i uniform med sablar för dig att hugga till, dessa har Tyska Fiskethuvor det har mycket att betyda, sedan finns det civila som samma anhöriga med Erik den Heliges bild i knappkanten för dig att sticka den i maga på första Socialist som rade ett ord för mycket en inga ordningar förefölls. Stockholm den 1 juli 1888.

K. E. Kreszman. C. A. Nyström

Stockholms Aug. Byggnadsarbetare och timmermans Fackförenings möte vid Lill-Jans Söndagen den 1 juli 1888

Det blir i dag af Stockholms byggnadsarbetare och timmermans Fackförening utlysta mötet vid Lill-Jans, började kl. 1/2 3 em. samt slutade kl. 4 em. och var var besökt af omkr. 400 personer.

Mötet öppnades af Arbetaren Brandin som genast valdes till ordförande med det påpekande af att den nuvarande timpenningen för timmermännen, som varierade mellan 22 à 28 öre i timmen vore allt för låg och att arbetarne borde fordra och genomdrifva timpenningens höjande i enlighet med promemorian bifogat upprop.

Derefter redogjorde en par arbetare för de svar som erhållits af byggmästarne der de begärt förhöjning och hade dessa svar nästan öfver allt varit gynnsamma och hade arbetsgifvarna i allmänhet låtsat höja timpenningen ifrån det antal mån begärdes af arbetarne, den enda som ej varit med deraf var byggmästaren Werning som helt att arbetarne skulle vara nöjda med hvad de hade ty det skulle någon gång bli bättre tider.

Vid mötet uppträdde Socialisterna Hansson, Ribbing, Rullander och Skerlig förklarade vikten af att alla byggnadsarbetare och timmermän slöto sig till fackföreningen för att kunna genomdrifva höjandet af arbetslönen och framhöll

Rullander påskiltt att derigenom kunde åtgärden kallast åstadkommas en "social revolution".

Till bildandet af en strejkkassa inom fackets insamlades 27 kr. 50 öre.

Mötet upplöstes af Brundin utan att några beslut derom fattades, hvarvid anmälde Brundin derom att han trodde sig kunna bekanta det i morgon vid några byggen skulle utbryta en mindre strejk. Stockholm den 5 juli 1888.

C. O. Andersson

Anm. det af Målaren Per Fredrik Nilsson utlysta möte vid Lill-Jans Quadagen den 4 juli 1888.

Det till i dag af Målaren Per Fredrik Nilsson vid "Lill-Jans" utlysta mötet tog sin början kl. 6 e.m. strax efter 8 em. och slutade kl. 1 natten 9 samt var besökt af omkring 200 personer.

Såsom diskussionsämne hade upptagits "om måleriarbetarnes skulle vara belåtna med den nu vanliga timpenningen, 25 öre".

Till ordförande utsågs måleriarbetaren Wallenberg.

Bland talare, som uppträdde, gäldes de mest anmärkningsvärda yttrandena af ordföranden i målarefackföreningen Hedlund och kassören J. M. Engström.

Hedlund förklarade skarpt inbjudarnes till mötet tillvägagående att "hakom fackföreningens rygg" sammankalla mötet. Han förklarade, att de hittillsvarande strejkernas tid vore förbi, och hänvisade till anordningen till fackföreningarne såsom den enda väg, på hvilken ett lyckligt resultat kunde nås, samt mekade att inden förhanden varande förhållanden inlåta sig i diskussion af den upptagna frågan.

Engström anser, att en aflöning af 40 à 50 öre i timmen vore med billighetens fordringar öfverensstämmande, men tillstår sig emot det nu vanliga planlösa strejkandet, samt framhöll en stark organisation såsom innebärande den enda möjligheten för framgång. På det sätt strejkerna nu förelågo, lemnade de polismyndigheten makt att behandla de strejkande såsom bödrifvare och att döma dem till tvångsarbete. Derför borde en hvar sluta sig till fackföreningarne, hvilka först sedan det blifvit en kassa, hvarur understöd kunde erhållas, föreläge någon utsigt att reglera arbetspriserna.

Härpå uppträdde åter förutnämde Hedlund och uppmanade alla närvarande, i fackföreningen anskrifne måleriarbetare att vara sig följaktige till föreningens lokal i huset N:r 12 vid Tunnelgatan för att der inskrifva i fackföreningen.

Omkring 100 personer åtföljde och i upprid ordning omedelbart derpå Hedlund till antydda lokal, der omkring 50 à 60 personer begynte låta inskrifva sig.

Derefter vidtogs föreningens enskilda förhandlingar och höjning till kl. 12 på natten, dervid, förutom val af ny ordförande

i föreningen o.s.v., fattades beslut derom att föreningen skulle ställa sig i afvaktan för- och utlysa ett allmänt möte i ofvanstående fråga ans behandling. Inga ordningsfrågor.

Stockholm den 4 Juli 1888.

P. Lidberg /.

Ang: Byggnadssnickare och Timmermansfackföreningens möte i huset N:o 12 Tunnelgatan 2 tr. upp den 5 Juli 1888.

Det af Byggnadssnickare och Timmermansfackföreningen här i går anmälda mötet i huset N:o 12 Tunnelgatan 2 tr. upp började kl: 3/4 9 och slutade kl: 3/4 12 em samt var vid början besökt af omkring 50 och vid slutet endast omkring 30 personer och förlöpte i öfrigt utan anmärkning.

Mötet som var ett enskildt möte var besökt endast af ledamöter inom föreningen och förekom ingen tal. utom endast protokollsjustering från föregående möte och val af Styrelse. samt att utse en representant för att representera föreningen vid Kopenhamns kongressen.

Mötet uttalade alla sin protest mot strejk och att om möjligt uppgöra med sina arbetsgifvare i godo, och uppmanades alla arbetare som fått förhöjd aflöning att om måndag börja arbeta.

Stockholm den 7 juli 1888.

A. A. Lundberg t. ö. ordf. Hedlund sekr.

Ang: Måleriarbetareförbundets möte vid Hill-Jans den 9 juli 1888.

Det till i dag af Svenska Måleriarbetareförbundets huvudafdelning utlysta massmötet vid Hill-Jans, började kl. 8,30 och slutade kl. 10,30 em.

Diskussionsämne:

Huruvida skäl tala för eller emot strejker i allmänhet och bör en allmän strejk i målarefacket företagas i sommar här i Stockholm.

Till mötets ordförande utsågs Herr Franzén, derefter inledde Herr C. A. Hedlund den uppställda frågan.

Hedlund uttalade sin bestämdaste protest mot en allmän strejk inom målarefacket för närvarande, men förordade däremot en allmännare sammanslutning af arbetarne inom målarefacket, att då sådant skett arbetarne skulle på lung och fredlig väg kunna underhandla med sina arbetsgifvare och sjelfva betinga sina fordringar, hvilka då omöjligt kunde blifva dem förhända. Som ett motiv, anförde Hedlund vara det, att om en allmän strejk utbröt nu i sommar i Stockholm, skulle sannolikt ett stort antal sysslolösa arbetare inom facket hithomma från landsorten och upptaga arbetet i stället för de strejkande, hvilket hade till följd, dels att strejken då blef totalt förfelad; dels att arbetarne derigenom endast förskaffade sig flera fiender bland sina arbetsgif-

varen.

Herr Suthman m. fl. talare instämde i huvudsak med hvad Hedlund anfört, dessutom förklarade Suthman, att om i detta, nu en allmän strejk komme till stånd, de strejkande ej hade att påräkna Målareförbundets hjelp, ändmindre att förbundet satte sig i opposition derför.

Herr Hjalmar Branting, hvilken ansåg sig vara förekommen af de föregående talarne, instämde med dessa, samt uppmanade till organisation i fackföreningar; påpekande det sorgliga slut den senaste Träarbetarestrejken erhöll, just derför, att de strejkande gingo hufvudlöst tillvägo, genom att ej vara organiserade i fackförening. Målareförbundet hade vid mötesplatsen sitt standar blottadt.

Några socialistiska sånger sjungas under mötestiden.

Ingen resolution fattades, utan fick den hållna diskussionen utgöra svar på den framställda frågan.

Mötet beslöt, att ej allmän strejk bör anordnas inom målarefacket i sommar i Stockholm.

Mötet som var besökt af minst 1,000 personer, försiggick och slutades utan oordningar.

Stockholm den 9 Juli 1888.

Per Waller — C.J. Ströms
J.A. Lindén — K. Appelquist

Dep: Målareföreningens hållna möte vid Ekedahl Lördagen d. 28-88.

Den af Målareföreningen sistlidna gårdagen hållna festen vid Ekedahl började kl. 1 och slutade kl. ½ 9 e.m. var besökt, emot slutet af omkring 500 personer och afslopp utan oordningar.

Målaren Hedlund öppnade mötet med ett kort tal deri han bland annat lämnade af att detsamma vore afsedt att bereda deltagarne ett nöje samt ytterligare arbetarnes förvärfvande förmåga ytterligare och att då någon enskild individ skulle afgifva för denna, han ej borde lemnas ensam utan att då med honom som en man; fallen hvilade numera på bajonetter, men vore det alles skyldighet att upprätthålla sina bärare lika kämpar för den rätt som man nu sökte undergräfva.

Herr Branting, som derefter hade ordet, sökte i sitt tal visa huruvida det nu blifvit mark för Socialismen; talade om huru år 1809 års revolution gjorde slut på en envåldsmakt och att folket slöt sig till revolutionen inser det isynnerhet att då en galning satt på tronen, vore den nödvändig. En lämplig löjtnant skaffade oss sedermera en dynasti, den nuvarande, och folket gaf dervidlag efter, eftersom den gjorde anspråk på att vara en regent "med Guds nåd."

Socialismen hade nu kommit dithän att den vore en skräck för de maktegande och skulle andra åtgärder vidtagas som endast en signal "utifrån" erhölles.

Socialismen hade först med Palm kommit
hitsom en liten gnista, hvilken nu utvecklats
till en eld som snart skulle förtära
samhället öfver de mäktegaendes hufvuden.
Socialismen hade haft goda agitatorer i
de årade, vördade och aktade nyndiga herrar,
hvilka gjort sitt bästa för att skaffa an-
slutning till socialismens sak. "Är så många
det är" rade talaren vänd and sig mot ny-
på närvarande polismän, "som verka för
vår sak," lät ass vara tacksamma mot
dessa agitatorer.

Talaren hoppades att det han nu yttrat
måtte blifva vederbörligen framfört, "hur
högt upp som helst," samt slutade med att
utbringa ett leför för Socialismen.

Talaren Hedlund, som kl. ½ 9 em. af-
slutade festen, tillkännagaf att dennes
syster samlats såväl hvad angick något som
inbetalningen till betäckande af de honom
och hans kamrater ådömda böterna 190
kronor, hvilkes skulle kastas i hatten på polisen.

Stockholm den 13 Augusti 1888.

J. W. G. Dahlberg o. K. J. Eriksson

Utgår se nedan

I Tumlaren Engström, som vid i förgående
promemoria omnämnde fest hål förnöjd
yttrade, att ordningens upprätthållare hafva
alltid haft dåligt rygte om sig, men det sam-
sto de kunde gör var nöd de vid Vänghalmen upp-
trädde mot arbetarne, men den som var skulden
till det var den för sin brutalitet väl kände Schön,
att det betalas 10 á 15 kronor per individ för dem
som hurrar för en Kyo and, men att de som
hurrar för en fallit arbetare få plikta 15 á
25 kronor, hvilket bevisar att det är en för-
vänd lag och att ordningen som nu herskar
är den värsta oordning.

Att Herr Thyrén som upplöste mötet
vid Lignea Snickerifabrik, hvarifrån talaren
var kallad i egenskap af ordförande i fack för-
eningarnes Centralkommitté, emedan arbetar-
ne misstrodde Schön, och att Thyrén
sedan han hade uträttat det ärfliga värfvet
gått ned till chefen för fabriken och sagt
"Der du ser, nu har jag upplöst mötet, nu
kommer de nog åter och förtäller sitt arbets
för samma afloning," strax derpå blef han
talaren uppkallad i polisen emedan han af
åtlöd polisens bud, hvilket voro att like stolt
bröt som att lyda mot den "Helige Ande"

Att de ständigt äro förföljda af polisen
och att den vid företa lagliga tillfällen
fördrifva hvarje klorna i dem arbetarna och
att det just vore en Schön ordningsman som
nu florerade.

Men på samma gång yttrade talaren
"att det vore nog många ärliga
karlar vid politistyrelsen," men för sin del trod-
de han det var omöjligt att vara hederlig
karl och man ingått vid den Korpsen.

Widare yttrade talaren att de af hans grannar
det skulle hyllas den i bibeln förekommande
satsen, "öga för öga och tand för tand,
samt lif för lif," i annat fall kunde de
nå sitt mål, att detta nog skulle ske

ordningsmenniskor dessa skulle det nog
lifvas ordning.

Slutligen yttrade talaren att det hade
kommit till hans kännedom att polisen
lärde sig stenografien, men för samma
gång kunde han underrätta de närvarande om att det kunde arbetarne för
10 år sedan mången gång stenografierat sinsemellan i Klockrikeborg, samt att de nu närvarande arbetare skulle lära sig mingografien
eller om man så vill kalla det kortskrift.

Det oförutsedda yttrade talaren slutligen i hänfelld och förargerlig ton
hvilket besvarades af de närvarande
med lefvor och hurrarop, och enligt sammanträdets förmenande utgick hans tal
på att ställa ordningsmötet i så dålig
dager som möjligt.

Ang: Utbildningsförbundets Sammanträde i Mötesrummet N:o 12 Timmermansgatan d. 12/5-88.

Det blef i dag i kvart 12 Timmermansgatan N:o 12 af Utbildarnes samfundet utlöst
mötes tag sig bogar kl. 3 på e.m. slutade
kl. 5 em. 300 biljetter hade försålts.

Talarestolen bestegs först af
Dr. K. Vickell som yttrade sig
öfver Utbildarnes mål och uppgift.
Han började förklara betydelsen af ordet Utbildning. Utbildning
vore såsom ordet sjelf innebure
den som rätte det praktiska i
förgrunden som ständ sig för
sin, emedan närmligen grundad

mera mankund dock benämna
Utbildarnes förening än fritänkareförbund. Men derom vore begreppen
fritänkeri icke så säkra som de
flesta gjorde det tillkynnigt med
förnekelse af en personlig gud
och ett lif efter detta. Den definitionen vore för trång. Fritänkeri vore ett sätt att tänka, en
tro, om man så vill, men en
tro på det mänskliga förnuftet,
ej såsom afgörande, men såsom
ledande. Och förnuftet egde den
stora fördelen framför kännedom,
att det kunde sjelft rätta sina
misstag. Men vidare Utbildaren
måste förneka, det vore den orätte,
att taga sitt förnuft till fånga under
den tros lydnad hvilken sades
och vore ett plump förvrängande
af Pauli ord. Den tänkande är
den stridande utan den triumperande kyrkan, för hvilken att
motsägelse är obegriplig. Derpå
öfvergick talaren till en beskrifning
öfver bebelstället. "Ty såsom ens
lydnad många ord vördnadsvärda,
dare, så skola och genom ens
rättfärdighet varde rättfärdiga."
Detta vore kristendomens hufvudinnehåll. Ang. Kristna sekter kunde dessa förena sig. Men kaiserns vore öfvertrådarens? — Adams? —

men hade det funnits någon skolan
funnes det verkligen någon kristen,
som trodde på berättelsen om, lustgår-
den, om kunskapens och lifvets träd
om ormen. funnes det någon om
som trodde att en gud skulle gå
träd: Si Adam är varden såsom en
af oss, vetande både godt och onda
är; och på det han ej må äta af lifvets
träd, och vara odödlig, låtom oss
drifva honom ut ur Paradiset. Mej,
Gudsbegreppet vore nu ett helt annat.
Och det vore ett rent godtyckt det
antagandet, att ens rättfärdighet skulle
utgöra ett mönster för alla tider.
Nya testamentet vore dark en bok,
af hvilken man kunde hemta lär-
dom, ja t.o.m. upplysning, om
och först när man kunnat genom-
ma att det har, och att den för-
följelse, som utbrets i denna kaos
ubunn. Och ingen skulle inbilla
sig att ett förnekande af en med-
delen vilja sådan upphof till och
styrande ande innebure en bättre
förklaring af det varande, än
den kristendomen gåfve. Natur-
vetenskapen, sådana dess resultat
nu föreligga, pekade åt intet dera
hållet. Vi viste deram intet. Vi kunna
de deram säga hvarken ja, eller nej;
men mot läran om ett allestädes
närvarande varelse

varen. Derimot lade naturen
det största hinder, ty någon störand
inverkan på densamma vare icke på
visbar. Mången drag sig dock för
att störa den kristnes tro. Ty vore
sanningen det högsta? Eller borde
vi icke åfven taga i betraktande om
denna sanning gör menniskorna lyck-
liga? Svaret låge deri. den lycka är
intet mycket värd, som stående står
i fara att ramla, Upplysterne att
utbreda fritänkeriet, hunde visserligen
synas lika med noll, Ty detta ytter
medel tör mogt, låge hos motstån-
dare, De Upplisterna hade inte läst
och bindenyckeln till himmel
och helvete och hunde således ej
taga någon lösen. Dock vore sa-
ken ej så mörk, som den i förstone
synes, ty hos folkets stora flertal
funnes dock en stark omutlig käns-
lek till tanke och yttrandefrihet
åfven på det religiösa området.
Och den denna känsla ej funnes
berodde det ändlost på brist på upp-
lysning. Herefter uppträdde denne
strand och höll ett kort föredrag
öfver ämnet: kan det stundom
vara rätt att bryta mot lagen?
Lagen vore den för ett ansvar
gränserna för mord handlings-
sätt, vore ultbrytet för det all-
männa rättsmedvetandet

Men rättsmedicinalet underg
för förändringen, derför bör
och lagarna ändras, Skriften lyd
de, Att man mer skulle lyda
Gud en menniskan vore i lage
i ack för sig helig och af gud, di
lecsiga de en synd, som bäla
mot Denssamma. Man gud vore
för honnam det samma som sam
vetet och samvetet vore för
mer en stadsmineste Berg
ström. Slutade med att verkeln
vändade efter något annat
en kristendomens bedrägerier.
Vore det icke galenskap, säm
predikades i kyrkorna, att
alla menniskor vore af Gud för
bannade derför att Adam syn
dade, och det enda botemedlet
derimot är att försäkra sig Tim
mermanssaxens rättfärdighet?
ja förvissa ty den enda försäkring
är den personliga godtjörelsen.

Inga anmärkningar förekommo.

Stockholm den 12 Augusti 1888.

Ang. Specialit. Mötet sattes i dag uppå nya mötet
mötet vid 10 1/2 och vid 11 1/2 förnyades anmälning
dessa handlingar 37 personer voro samtliga nä-
o. 12/8 88. varande. Ordföranden framförde Engström
sånt af motionärerna utsedd
talare och uttalade tillika anmärkn
mot förfarandet.

uppträdande skapen accise skapet
dåligt yttra sig, men det sam
sta de Runde gora var då de med
Langholmen uppträdde med anförand
vid dagorat Palmes projicerande, mo
den som har utbrutta skulden dut
tåt vid den för sin truthetigt vid
Runde Skandinaviens lehrer.

Det har först tätts då protoco
sprid något sig med att anhäll
en och en arbetare för sylla och
af denne utkrafvas tätts här på,
antingen det varit på, att den
anhållne varit drinkfälla eller de
varit ordningens uppträdande
som gjort sådt för mycket af sin
lavdaktet!

Efter att deryttes skapen framhål
lit det nödiga uti att protocoll
då målsägarbiträdet i god ordning
marschalat ut till protokollsmötet
vid Lidingö, dessutom några af
deltagarne tills mötet samfälldt
och då först anhållit om af
lecsal samt Engström deryttes
misbyttigt redogjord för sitt up
trädande i Linkenkdamskrogen
vid Lidingö småskrämmarens Kryja,
samt erkändad sin orsak upp
Kommissarien Freyer, som upp
satt mötet och deryttes gad nä
tts skapen för protokollen och upp
att de först, när han jag uppläst

mötet, om Kamma de nog åter
och och sportsliga förbindelse, god
samt tillförlig, uppfade Reg-
steran följande: "Vi äro till-
digt förpliktade af Polisen Jan-
uti Gråta Lagliga tillvägen an
förderja ad Kappa Klarna, i arb-
tarne, det är nu en plikt om-
mynnad, Jan nu klarera,
mon om Polisen Kabinettsfo
mit vakeller någon af de Gö-
ra acca mi andra stå, vaden
man, så är mig anskrig dem
och Kinder det. Polisen kan
lärd pig ad stenografera för ad
anteckna dessa mi tal och för
ad derigenom Kamma åt oss, mo
jag skrev papper (därmed kom
talaren Kanske mot några de-
taljer bankettapter) Jan göra
anteckningar) skrif mi en
teckna. jag Kunna dr väl
arbetarfo Kunde stenografera
för 40 ad sedan, och de sicade
det, då de stenograferade in för-
sterna hos Hartmansdorf - Stor.
Kyrkobrinken och den stenogra-
fien Kan mi Kamma ad vica
er en gång till om det behöfs,
men det Kanner dock ej i fråga,
men mi skola i stället bed ne
mänoprafi, om man så mit
Kalla det. Gombalagi. Lyck

---

ropriabiemin."
Applåderades det emellertid med lif-
faste tillropningar.

Stockholm den 12 Aug 1888.

L Lendahl — Fr Ekerstrom
G Petersson — Fabian Andersson
V. Johansson — V. Lindman
Joh. Ag. Ågström — Fr. Ahlberg Dahlberg
Ed. Wadström — Leop. Jansson

Ang. Utbrytandet å Hotel W. Grefvenberg 26 Aug 88

Herr Linnstrands föredrag vistlo gårdagen å Hotel N:o 6 utan på öfver ändamålet kommen det ett lif efter detta" började kl 1/2 4 och slutade kl 1/2 5 e.m och uthärdes af omkring 500 personer.

Intet kunde Herr Linnstrand bevisa att något lif efter detta ej finns. Men icke kan man bara tro på ej sjelf och ej på en gud, hvilken om han funnes, ej gjordt att något godt, utan ger oss ett lif fullt af elände och qual.

Något anmärkningsvärdt förekom icke i hans tal. Några andra talare uppträdde ej.

Stockholm den 27 Aug 1888

Fr Ekerstrom

Kl. Arbetaremötet vid Skeppsbron Söndagen d. 2/9 - 88.

Det af socialdemokratiska förbundet kallade mötet vid Skeppsbron började kl 3/4 2 och slutade kl 5 em. Det var ordnadt af Lotsen Lundgren och dirigerades af honom. Talare voro Lundgren, Lindman, Ahlberg, Dahlberg, Jansson och Ekerstrom.

Vid mötets början var det bland

af omkring 150 personer och vid
dess slut af omkring 400 st.

Som talare uppträdde Branting, J. M. Engström och Sterky. Branting yttrade med anledning Katedrens grundsyn att motsocialismen riktad uppsyn i tidningen Östgöten utan att dock därvid begagna några skarpa uttryck.

Engström framhöll att öfverklassen med religionen och brännvinet styrde underklassen samt att när en gång socialisternas ängder skulle bliva gående, ingen lärning skulle få plats vid deras rikt dukade bord, utan skulle de som nu äro svaga få plats därvid;

Sterky kallade kapitalisterna och tillverkarne af produktionsmedlen för samhällets röfvare, samt att skillnaden emellan forntidens röfvare och nutidens vore den, att de förre hängdes på kors, men de senare hängde man kors på, men det skulle snart bli slut på röfveriet, ty man skulle snart begära slöjep därför och arbetarne skulle då tillföra skarpa proklamationer af sitt eget.

Till sist talade Sterky att

tidningen Socialdemokraten snart skulle bliva en dagligt tidning, möjliggjord i början af skola år, och uppmanade kraftigt en hvar att understödja förslaget så kallade portalt socialistiskt organ bliva lika stort som de stora Kapitalisternas tryckpress.

Stockholm den 3 September 88

G. F. Hedlund e. Fredriksson

Det å dag af J. Stuvaranden Lenstrand i N:r 77 Hornsgatan utlysta mötet började kl 5 och var besökt af omkring 100 personer, samt förgicks det kl 7 27 em utan att någon ordning ökt vid förekom

Lennstrand öppnade mötet med uppläsande af en längre petition rörande utställarnas fordran om vissa reformer och lag förändringar i religionsfrihetens afseende att å vid af Lennstrand sagda mötet upplåsas och tillhanda hållas för att dem samla underskriften och sedermera insända dessammalid nu pågående Kyrkomöte

Därefter redogjorde Lenstrand för sina i Örebro till offentligt förkvar upptagna teser för hvilka han nu blifvit dömd att hållas till fängelse i 3 månader.

Lenstrand uppmanade härunder församlingen huruvida straffva myndighetsmännen mig? och hemvarade den

Ang. Allmänt möte i huset N:r 77 Hornsgatan hållit af Lennstrand d. 16/9 88

sjelf skälunda ja derföre att min gud begripes än högre än myndigheternas och derföre att jag ej kan sjunga lofsånger och bedja till en gud, på hvilken jag ej tror, förskräckte Lennstrand harpå att om 50 justit. ministrar och 50 Jurymän dömde honom, så blefve ej gamla testamentets gud bättre för det; Statens Embetsmän och stadsfiskaler som så handlade yrkade Lennstrand lefva 3000 år efter sin tid

Sin sist uppmanade Lennstrand mötesdeltagarna att ej höja hvå för någon allmänhetig gud på hvilken de ej trodde och tog Jorvål enär han ej trodde att Kongl Maj:t skulle ändra den åtgärd honom gälda dammen samt att han innan han satts in för undergående bestraffning, ämnade begifva sig ut till landsorten för att hålla möten och vinna anhängare

Stockholm den 16 September 1888

P. A. Lindhoff. J. L. Larsson

Stud. Utilistiska mötet å Östermalms theatern hållits af Lennstrand den 16/9-88

Studerandeföreningen Lennstrands i dag i Östermalmsteatren (folkteatren) hållna föredrag började strax efter kl 12 och slutade kl. 1.20 samt gick utan ordning. Omkring 400 personer bevistade föredraget

Till en början underrättade Lennstrand att Utilistiska samfundet hade beslutat att till det nu församlade kyrkomötet inlemna en petition deruti Svitåkarna ginge uträda Stadskyrkan och slippa undervårda prester och skollärare, i sammanhang hvarmed han uppmanade den eller de som voro af samma åsigt, att teckna sina namn under namn da petitionsskrift som för sådant ändamål hans utlagd

Derefter redogjorde Lennstrand på samma sätt som han tillförne gjort för sina i Örebro till offentligt förvar upptagna 6 teser och hvarför han blifvit dömd att hållas i fängelse i 3 månader

Hvarföre myndigheterna straffade honom voro derföre, att han hade större gudsbegrepp än de, och att 50 ministrar och 50 jurygar dömde honom, så blefve icke gamla testamentets gud bättre för det Statens Embetsmän och Stadsfiskaler äro, ifrågasatt han är född 3000 år för sent och passade bäst att vara vikarier åt Saul i David

Till slut tog han farvål, enär han skulle resa ut till landsorten för att vinna anhängare innan han sattes i fängelse, han trodde nemligen icke att Kongl Maj:t skulle upphäfva eller lindra någon straffet. Uppmanade de församlade att icke böja knä för någon gud ty kosta

hvad det ville, så skulle Stadskyrkan
bort om det än dröjer några år
Stockholm den 16 September 1888
Gustaf Pettersson. J. Israelsson

Soc. Socialmötet i huset nr 12 Skuru gatan d 17/9 - 88

Det af skräddaren Palm i går kl 5 em utlysta mötet i huset nr 12 Tunelgatan öppnades af honom kl 7.24 med ett förredrag hvarföre Sverige är ett fattigt land och hvem han tror det resultat att orsakerna derför voro de indirekta skatterna de medborgerliga arbetslönerna militärismen prästerna onödiga embetsmän samt slutligen att all egendom i Sverge är privat

Mötet som slutade kl 3/4 5 och besökt omkring 150 personer utan att någon anmärkning vidrörd förekom
Stockholm den 17 Septem 1888
K. E. Kreszman. Edmark

Angående Athletiska möten i Östermalms Salong d. 23/9-88.

Den af kandidaten Alfred Lindqvist å Athletiska Sällskapets vägnar utlysta Matina å Östermalmssalong Söndagen den 23:e dennes öppnades kl 12.10 em af kandidaten Lindqvist med följande inledningstal, Ärliga Män, vi tro icke på en gud som är död men derefter upplyste han att föreningens arkiverätter blir tillgänglig å de flesta tidnings kontoren nästa Tisdag och att

basar den 15 December kommer att öppnas å något framdeles tillkännagifvet klockslag samt en Söndags skola bli tillgänglig. der barn som leka i himmen vilja lära sig att leda Gud, kunna få gå och frambringa någon angenäm stund Slutet på kandidaten Lindqvists tal blef att de tio budorden inte äro annat än gammla fördomar som användes för närvarande redan, Derefter omvexlande sång och deklamation Mötet var besökt af omkring 200 personer slutades kl 1.50 em utan ordning
Stockholm den 23 September 1888
J. A. Johansson och Boije

Angående Socialistmötet i Kungsholmen den 24/9-88.

Det af Tunnelbindaren J. E. Engström den 24 utlysta Mötet i huset nr 11 Klarabergsgatan började kl 3.15. och fortgick under omväxlande tal och sång till kl 5 em utan att någon ordning derunder förrekom, vid mötet som öppnades af en särskild sångkör afsjungen sång uppträdde som talare Engström Palm Sterky och Boanting dervid Engström uppträdde och med anledning af årsdagen för tidningen Arbetet tillvaro redogjorde för hvad de för fängelsen särskilt men likt af Myndigheterna under den tid som förflutit sedan nämnda tidning begynte utgifvas, namngifvande de personer som

Anmälan
Utilistiska
mötet i Östermalms Salongen
d. 14/10 88.

Det af f. studeranden Alfred Lindquist lilla i dag kl. 11 f.m. i Östermalms Salongen utlysta Utilistiska mötet återupptogs vid namnupprop och ett föredrag af Lindquist öfver ämnet "Är Kristendomen ett framsteg" hvari han sökte visa att så ej var förhållandet utan att Kristendomen gjort mera skada än nytta.

Derefter afsjöngs en psalm af en flicka Berggren.

Mötet som slutades kl. 1/4 e.m. var besökt af cirka 100 personer utan anmärkningsvärdt förekom.

Stockholm den 14 Oktob. 1888.

K. E. Kreszman o. A. Lindhoff

Det af Studeranden Alfred Lindquist utlysta möte i huset N:r 77 Klarabergsgatan började kl. 3.30 e.m. då Lindquist upplästa en av de tio budorden affattad skriftelig förklaring öfver desse tio samt på Sinai berg huruvida Lindquist genom upplysande af några bibelspråk ville bevisa att de tio budorden i flera stycken voro afvikande och motsägande af det som finnes skrifvet i bibelns böcker.

Anm. f. Utilistiska mötet i huset N:r 77 Klarabergsgatan d. 14/10 88

Derefter uppträdde f. åkare

Derunder af Socialisternes fiender blefvo dömde tio fängelse och böter, samt orsaken dertill framhållande dock att det samtliga tiotal för en rättvis sak

Palm talade om det nuvarande samhällssystemet, liknande detsamma vid de 4:r årstiderna, samt att det samma nu att dömma af den socialistiska rörelsernes vidare utbredning med all sannolikhet befinner sig vid årskiftet och ett nytt år snart skulle ingå

Sterky vidrörde socialismen i allmänhet samt yttrade derunder att mötesledaren är för endast för att döma under klassen och för de rika, samt att de endast betjena sin egen klass och gå dennes ärende

Brantenberg talade om undervisningssystemet militärväsendet och prästväldet utan någon anmärkningsvärdt utbyte, samt afslutade mötet med hemställan till mötesdeltagande att höja en lefve för den vanskäktadning samtliga talarne framhållit samt för socialismen

Mötet var besökt af omkring 250 personer, samt försåldes en socialistskrift.

Stockholm den 24 September 1888

A. Andersson J. L. Larsson

dragen Rekbing, och antalade
hvad det redvisade församlade Kyrko-
mötet uträtkat. Rekbing ansåg
att detta möte icke har åstad-
kommit någon nytta mån i stället
kostnad Staten en utgift af
12000 Kronor.

Någon diskussion öfver sist-
nämnda ämne förekom icke.

Mötet var besökt af 15 personer
o fortgick utan anordning kl. 4.
4.30 e.m.

Stockholm 15 Okt. 1888.

Gust. Petterson o. Nöje

Ang. Social-demokratiska mötet i huset N:r 12 Tunnelgatan den 14 Okt. 1888

Det af Socialdemokratiska Förbundet till i dag utlysta mötet i huset N:r 12 Tunnelgatan började kl. 1/2 4 o fortgick till kl. 5 e.m. utan anordning, och var besökt af omkring 150 personer.

Som talare uppträdde August Palm, Moberg, Berky, och Holmberg, Palm yttrade i sitt anförande att arbetarne ej skulle tro på hvad Öfverklassen säger, de är ej arbetarnes vänner, det bevisas bäst af senaste Riksdagen hvilken förnekat af rösträtt samt förkortat våra lifsförnödenheter. De enda vänner arbetarne har är endast de som sluta sig till Socialistiska programmet.

De öfriga talarne uppmanade de närvarande att ifrigt verka för en snar lösning i den Sociala frågan.

Stockholm den 14 Okt. 1888.

J. P. Frisk o. C. L. Jansson

Ang. Social-demokratiska mötet i huset N:r 77 Kornsgatan d. 28/10-88.

Det till i går af A. Palm anmälda mötet i huset N:r 77 vid Kornsgatan, bär-gode kl. 1/4 och fortgick utan anordning till kl. 1/6 e.m. och var besökt af omkring 50 personer. Hvarvid afhandlades ämnet, "Öfver och underklassens resurser", nämde ämne behandlades af ofvannämnda Palm, deri han erinrade att öfverklassens resurser voro Folkskoleundervisningen, fördömmelse anstalter, Lagstiftningen, Domnareplatserna, Bankerna, Prässen, samt Parlamentet och Militären; då deremot underklassens resurser voro kritiken hvilket borde ske med försigtighet ty annars är det förbjudet att tänka, derpå han framdrog som exempel skräddaren Jonkert i Helsingborg som är stämd för det han tänkt att Riksdagen vore usel samt ämnat att önska sig något vore förbjudet emedan stämningen åfven innehöll att Jonkert hade önskat att Riksdagshuset som

skad byggas å Helgeandsholmen
ej måtte sjunka för en mycket
de riksdagsmännen voro der sam-
lade, vidare hade underklassen
såsom resurser, att enigt orga-
nisera sig och hvar och en af de
församlade medlemmarna verka
för den sociala saken, icke att
nöja sig bland sina arbetskamrater
och gelikar utan äfven draga
underrättade polismän och
militären, samt yttrade dervid
att deras förnämsta resurs vore
att en dagligt socialistisk tidning
kommer till stånd, så att om polisen
hugger ett i decken ha vi ändå 6 qvar
och för att fylla dettas plats så kom-
de vi äfven som nu utgifva en
veckotidning.

Sedermera beslöts diskussi-
tion äfven ämnet hvarvid valdes
till ordförande, Herr Sterky, hvar
efter följande talare uppträdde
nemb: Wennersten, Lodergren,
med flb: hvilkas yttrande voro alla
lika eller ingen vigt.

Stockholm den 29 Oktober 1888.

E. A. Tharén och Werner Edmark.

Soc. Socialistmötet
N:o 11 Kronobergsgatan
d. 4/11-1888.

Det af Fredrik Engström till i dag ut-
lysta mötet i lokalen N:o 11 Kronobergsgatan bör-
jade kl. 1/2 12 fm. och fortgick ända till kl. 1/2 1 e. m. samt var besökt af omkring

175 personer, dervid följande personer uppträdde och talade;

Sterky öppnade mötet och tillkännagaf ämnet nemligen "Senaste åtalet mot arbetarnes press."

Branting talade derefter och redogjorde för anledningarne till åtalens anställande mot de olika socialistiska tidningarne, dels "Socialdemokraten", "Folkets röst" och dels "Proletären" och yttrade dervid bland annat, att Justitie Minister Örbom var den som skulle pläga det mot socialistiska tidningarne och att han för Konseqvensen och för sin förargelse Justitie Ministern Berghström dumhetens skull väckt åtal mot socialisttidningarne samt betonade att anledningen härtill de tidningen socialdemokraten intagit den åtalade artikeln var att få bland folket utspridt hur oskyldigt redaktionen för tidningen Arbetet, Danielsson, blifvit dömd till 3 månaders fängelse och sade att det vore lämpligare att få en jury sammansatt i Stockholm, der den socialistiska pressen är mera spridd, ~~Lemchen i stället för fängelse dömma tidningen~~ samt slutade sitt anförande med en hemställan till mötets deltagare att de trots alla förföljelser icke skulle rygga ett steg tillbaka utan fortsätta den bana de börjat emedan de endå ej kunnat och bäst; derefter Augustin Palm som bland annat yttrade sig om Majestätsförbrytelsen, samt att det vore vanvettigt att ansätta Majestätsförbrytelse att hindra Konungens diktaturförmåga, och derför kasta folket i fängelse, derefter erinrade han om att år 1889 är 100 års dan-

gen efter Franska revolutionen och sade att om den ej varit så Franska den Svenska adeln ej varit i vårt land, hvem vet då hur Franska gått som hämnutsan vid Seinens stränder, skuldig en utländsk han ett löfte, nid med våldssystemet och löfte Franska revolutionen.

Sterky beklagar sig öfver och klandrar folkets likgiltighet för den sociala politiken och tidningarna, och yttrade om politiken vid den senaste beslagtagningen att dessamma kom som den alltid gör, att den kommer för sent, ty de hade redan sålt en hel del tidningar och uppmanade dem som hade köpt tidningen att låta sina kamrater läsa dessamma.

Stockholm den 4 November 1888.

J. A. Johansson & Verner Edmarke.

Mötet i N:r 12 Timmermansgatan Söndagen d. 4/11 88.

Det af Tumbundaren Engström till idag i N:r 12 Timmermansgatan utlysta mötet öfver ämnet "Senaste åtalet mot arbetarepressen" öppnades af Sterky kl. 1/4 4 e.m. som derefter utsägs till ordförande och förklarade sedan ordningen till kl. 6 e.m. Därvid följande talare uppträdde.

Bränting, mina Herrar och Damer det har nu på sista tiden blifvit mot oss en stark systematisk förföljelse för att ej enskildt fästa mig vid socialismen.

Det är ej eller meningen att klaga öfver någon politisk förföljelse, ej heller begära försäkrande af honom som sitter inne i Malmö, jag vill endast hålla mig till det sista beslaget af arbetarnes tidning, och göra allmänheten ett begrepp om vigten af dess innehåll den dag stäld till "verldsattets upphofsman" Kan det kallas brott, den ville endast göra ett begrepp öfver den press tyd som ej nu mera finns, skulle vi ej kunna göra något för att få ett slutligt tillvägagående att upphöra, men det var ändå det bästa att meddela hela na endast fingo tag på 100 exemplar, allt det oförsäljda har kommit till allmänheten. Detta goda har vi att tacka vår hyggliga justitieminister för, han som lät den ena dumheten följa på den andra, det var tvunget att blifva gvarstad; men hade det funnits en gnista af verkligt förstånd så hade han ej lagt gvarstad, ty nu först fick allmänheten kännedom om rätta förhållandet, här har vi först en person som är dömd till 3 månaders fängelse arbete för det han vågat tala fritt gvarstad är fastställd å arbetarnes tidning för den vågat åtaga dessamma och det är laglig rätt liksom riksdagen är laglig, det är alltså rätt att taga bort enda af arbetarnes sista tidning. Ministern lägger då beslag på arbetarnes egendom, det är en rättskränkning mot oss. Meddelig

heterna är långfingrade men den
gången fick de en magen fångst,
är betyga vår tacksamhet till Myn-
digheterna för den omtanke de ha
för oss, Kungen är ju också diktare
fast det ej är någon lysande diktst
han gjort, men det får man ej säga
ty då får man straff bara för det,
ej heller får man säga något om
Riksdagen, fast vår riksdag är lika
med riksdagen i "Abdera," ty det
finns ingen riksdag i världen som
varit så åt på dåft viset; men det
är förbjudet att tala och skriva om
polisen, jag mins jag satt i Tåda-
nuslandet," der Polismästaren varit
utmålad lik en gris som ypprung
och rufflade, men den blef ej illa
fiskerad; men så sträng, som tryck-
frihet är mot oss arbetare är den
mild mot våra vanliga domstolar
ty der behöfs endast ett par poliser
som "detta har han sagt," eller dylikt
och ni är dömd, det går med en
fabulös hastighet, men allt detta
oaktadt vi få ej låta afskräcka
oss, vi få ej afstå från vår sak vi
skall låta oss att bliffva fria med-
borgare.

Palm, det är icke så länge sedan
det var tal om, att vi här börjar att
få samma seder som i Tyskland,
det är sedan den "språckta tyska"

var här på besök, nu ha vi alltid en polis
som sitter i andra ändan af salen och
bara skrifver, det är Ryssarländer, det
är Tyskland, men det oaktadt gör myn-
digheten den ena dumheten efter den
andra nu först får folket veta hvad som
stod i den för Majestätsbrott åtalade
"Folkets Röst," och alla andra i besläg
lagna tidningar. Hur stor lust jag än
har att läsa upp det stycke som stod
i Folkets röst får jag lof att vara
försiglig, det vore endast att visa
att vår store Kung är en versmakare;
om jag här läser upp dem och ni säger
att de är dåliga, så är ni majestätför-
brytare, Kan det kallas majestätsbrott,
om jag går ut och målar en obekant
person och kommer att trampa på
hans liktornar om det än skulle vara
vår Kung och får i egen hög och mod
person, det är endast en dumhet af
myndigheterna, ty det är de som i
begjordt våden gjort majestäts förbrytare
ty de gör en björntjenst i Tryckfri-
hets förordningens 9 Kap. 6 och 8 står
att göra våld å hans person tala
eller skrifva smädligt om honom.
Det vore myndigheternas sak att
göra så litet majestätsförbrytare
som möjligt ty blir det för många
då kan det hända att folket säger
att de ej ville ha någon Kung alls
och då kan det hända att det kan

Vi verkliga majestätsförbrytare. Det-
ta får ej gå i längden. Ty Konsti-
tutionen är en galenskap, man kan
gerna tadla riksdagen så mycket
ni vill, det blir ej mer än
två år, man får tio straff för
fick bara sju månader, allatala
ju om den Svenska riksdagen Kom-
in var man vill, om man går in
å ett Café, eller om man går på
gatan hör man knapt talas om
annat än riksdagen. Hvad har
den då gjort? Den har lagdt skat-
ter på vårt föda. Den har lagdt
börda på börda på folket, en sådan
riksdag får ursäkta om han
trakasseras, vi ha ej annat att
göra i vår arbetarpress än att
skrifva öfver denna riksdag.

Men dessa Herrar myndigheter
de lägga besked å våra tidningar,
De hakta våra talare de göra allt
hvad de vilja det är ej bra att, men
nästa år skall vi fira 25-årsdagen
af den Franska revolutionen, hvar
den franska revolutionen ej varit
så kunske vår nuvarande Kung
varit "buse" eller något dylikt vid
en af Sveriges hamnar, denna re-
volution kan komma att göra det
åtnia en gång, vi må alldrig glömma
att vår store äfte far lefver endast
af en revolution. Det var ett ärligt

ord vår Kung lärde oss då han invig-
de Svea Gardet å Kusern i förra veckan och
då dräck ur samma glas som vår
store Konung Gustaf III:te = en dag dessförr
ur nemligen då han trollsade de då-
varande lagarne. Kung Oscar skulle
nu dricka ur samma glas och ytt-
rade dervid "Stora minnen ålägga
oss stora förpliktelser" vi skall ej glöm-
ma nästa år, att stora minnen ålägger
oss stora förpliktelser, revolution skulle
rensa bort allt skräp det är vigtiga ting
denna franska revolution, har vi att
tacka för mycket, vi skall påpeka
ett bättre samhälle, det nu bestående
måste vi skaffa bort, vi må derför
aldrig glömma att fira 100:de årsdagen
af den franska revolutionen och att
stora minnen ålägger oss stora för-plig-
telser.

Sterky, mina vänner jag hade en
stor lust, att för eder uplåsa det Kon-
fiskerade numret af "Folkets röst"
en vers om Kungen som författare
men jag är rädd för den der Steno-
grafen som sitter derner och Steno-
grafera, ty jag vill ej in i fängelset
icke derför att jag är rädd, men
jag behöfs så väl på annat håll
och derför att jag ej får låsa an-
nat än bibeln (En stormande uppma-
ning följde, att ändå läsa den) nej!
sen jag sade jag törs icke, jag

ville ej heller yttra mig om polis-
ombudsmannen i Göteborg, ty alla tyckes
bli dömda utan yttrar något
om honom, men jag skall dock så
fästa eder uppmärksamhet på nä-
sta år och den hundrade årsdagen
af den franska revolutionen den
gick hårdt till, men gjorde godt.

Talm, mina åhörare nästa Tisdag
kl. ½8 skall jag hålla ett före-
drag äfven i Haig, majestätsförbry-
telse som en dag var ute och kom
att måla högst den dömde, och
sedan anhållan af polisen och på det
bästa sätt behandlad.

Härefter uppträdde två talare och
yttrade i huvudsak lika med de
föregående, dock utan att någon
ting brottsligt i deras tal förefalle.

Stockholm den 4 November 1888.
J. Walter & C. A. Nyström

Ang. mötet uti huset N:r 12 Tunnelgatan, Söndagen den 2 December 1888.

Det af herr Sterky kallade i går ut-
lysta mötet i murareförbundets lokal
uti huset N:r 12 vid Tunnelgatan, tog sin
början kl. 3 e. m. och inledades af herr Brau-
ding, som i trenne olika punkter framhöll nöd-
vändigheten af, att Socialdemokraten blefve en
daglig tidning:

1:o att förhållandet här i Stockholm, är
sådant, att endast små lokaler kunna er-
hållas, der endast ett fåtal arbetare kunna
komma i tillfälle att i socialt hänseende er-
hålla upplysningar, samt att ledarne af den
sociala rörelsen genom sitt eget organ dag-
ligen kunde komma i tillfälle att tala till
arbetarne i vida större antal än hvad
som kunde ske i lokaler;

2:o att då arbetarne genom strejk söka
göra sina berättigade anspråk emot kapita-
listerne gällande, vore en daglig tidning
nödvändig, ty derigenom kunde arbetarne
komma i tillfälle att följa strejkens gång
och de strejkande erhålla råd och upplys-
ningar, hvilka de kunde förlita sig på
vara upprigtigt menade och afslöja arbe-
tarnes välde, ty, yttrade talaren, det finnas
många tidningar som låtsats vara arbetar-
nes vänner, men i stället förorsaka stor
skada och kunde socialdemokraten i dylikt
fall, om den vore daglig, tjena till arbetar-
nes sammanhållning, samt

3:o att emedan myndigheterna tränga på oss
från alla håll och på alltsätt söka in-
skränka församlingsfriheten för arbetar-
ne och som möjligt är, att socialisternas
samlingslokaler blefvo helt och hållet stäng-
da, då skulle, i brist af detta, ändå den
sociala rörelsens ledare vara i tillfälle att
genom sin dagliga tidning komma bland
arbetarne dels en hälsosam själaspis,
äfvensom om någon arbetare eller något
arbetarparti önskar inlemna någon
upplysning rörande begånget missbruk
af enskild person eller missförhållande
i samhället, eller inlemna gensäle mot

någon falsk beskyllning, så kan han icke få in en sådan i andra tidningar, utan alltid får till svar, att det icke finnes någon plats, åtminstone ansågs, att Socialdemokratiska förbundet icke kunde hos myndigheterna representera sig såsom ett parti med mindre än den egde en egen daglig tidning.

Härefter, sedan en herr Lundqvist blifvit vald till ordförande, förtogs diskussion af frågan rörande bästa sättet för åstadkommande af Socialdemokratens dagliga utgifvande och voro meningarne derom delade, enade sig mötet slutligen om: att bästa sättet vore, att antingen fackföreningarne bidrager eller arbetarne genom enskilda bidrag insamlade det erfordrliga beloppet, 4000 kronor, till företagets igångsättande.

Under diskussionens gång höllo samtlige talarne sig strängt vid ämnet, med undantag af en herr Hansson, som afveko från detsamma, så vidvida, att han yttrade: "Som alla veta hafva myndigheterna i dessa dagar dömt Hj. Branting till 3½ månaders fängelse och det bästa svar vi kunna gifva myndigheterna på denna dom, vore, att så snart som möjligt komma till stånd med Socialdemokratens dagliga utgifvande."

Mötet som var besökt af omkring 200 personer, afslutades kl. 5 e. m. utan att några oordningar förekommit. Stockholm d. 3 Dec. 1888.

Y. L. Larsson. A. Boije.

Angående mötet i huset N:r 12 Tunnelgatan, Söndagen d. 10 Februari 1889,

Det af Muraren N. A. Rosen i huset N:r 2 Tunnelgatan, utlysta möte, Söndagen den 10 Februari, började kl. 3 och slutade kl. 5 e. m, och var besökt af omkring 30 personer och afhöll utan anmärkningar.

Ämnet den allmänna rösträtten såsom ordförande uppträdde Muraren Rosen, som ansåg att vi här i Stockholm, eller om den skall döpas till Socialismen.

Som talare uppträdde jämte ordföranden Sörbom m. fl., någon diskussion förekom ej utan beslöt mötet att till emorgondag sammankalla de ännu qvarvarande 18 ledamöter för att då afgöra om föreningen skall ega bestånd eller ej.

Stockholm den 10 Februari 1889.

Y. A. Björkander och E. Pettersson

Angående mötet i huset N:r 11 Klarabergsgatan, Söndagen den 10 Februari 1889.

Det af k. Tunnbindaren Y. M. Engström å Socialdemokratiska förbundets vägnar till i går i huset N:r 11 Klarabergsgatan utlysta mötet började kl. 11,5 f. m. och öppnades, sedan Herr Sterky blifvit vald till ordförande af Herr Hj. Branting som i enlighet med de öfriga talarne Jansson m. fl. sökte upplysa arbetarne om den politik och den storartade landtmannapartiet bedref emot arbetarne, derigenom att

bönderna, som år 1885 fingo 30 % af grundskatterna afskrifna, samt år 1888 genom de besynnerliga experimenten med Rikesdagsmannavalen fingo lott på lifsförnödenheter, hvarigenom Statskassans inkomster på arbetarnes bekostnad betydligt ökats; landtmannapartiet nu vill tillgodose sig sjelfva af denna från arbetarne skulda Statskassan tillfallna inkomst genom ytterligare 20 % afskrifning af grundskatterna

Talarne ansågo att detta öfverskott i Statskassan rättvisligen borde användas till de kroppsarbetares bästa, som ingenting egde och ej tillförordnade, som hafva blifvit tillgodosedda förut och hvilka ansågos godt kunna bära de bördor de nu voro pålagda, åfven hemställdes till mötet huruvida arbetarne förfarande, såsom hittills, böra anse landtmannapartiet ~~såsom~~ såsom arbetarerörelsens förtruppi eller om ej vore bäst att arbetarne med detsa faktа för ögonen gjorde klokast uti att slå för sig sjelfva och rent af sluta sig från ett parti som endast sökte gynna sig sjelfva på arbetarnes bekostnad.

Vårefter fattade mötet på förslag af H. Branting en resolution deri mötet inlade en stark protest mot den egoistiska politik landtmannapartiet bedref, samt deras begäran om 20 % afskrifning af grundskatterna och beslöt mötet att arbetarne hädanefter skulle slå för sig sjelfva och organisera sig, så att de sjelfva kunde få vara med om att besluta om sina angelägenheter.

Mötet som var besökt af omkring 175 personer, slutade kl. 12,50 e.m. utan att några oordningar eller otillbörliga yttranden förekommit.

Stockholm den 10 Februari 1889

A. Andersson. J. L. Larsson.